

MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana
☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Šifra: 032-250/2005-12

Datum: 12. 12. 2005

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS PRVEGA ZASEDANJA 39. IZREDNE SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA, ki je potekala v ponedeljek, 12. decembra, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani Mestne hiše, Mestni trg 1, v Ljubljani.

GA. DANICA SIMŠIČ

... lepo pozdravljeni. Svojo navzočnost vas je s podpisom potrdilo do tega trenutka 30. Tako, da je Mestni svet Mestne občine Ljubljana sklepčen in lahko začne z delom. Svojo navzočnost, svojo odsotnost pa so opravičili svetniki – in sicer: gospa Marija Šterbenc – do 17. ure in 30 minut. Gospod Dimitrij Kovačič in gospod dr. Jože Zagožen. Kot rečeno je mestni svet sklepčen in lahko začne z delom.

Na začetku vljudno prosim vse, da izklopite ton svojih mobilnih telefonov, da ne bi motili dela in pa razprav kolegic in kolegov.

Prehajamo k dnevnemu redu današnje seje. Za 39. Izredno sejo je določen naslednji

DNEVNI RED:

- 1. a. Osnutek Odloka o Proračunu Mestne občine Ljubljana za leto 2006**
 - b. Stanovanjski program Mestne občine Ljubljana za leto 2006**
- 2. Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča**

O dnevnem redu izredne seje mestni svet, skladno s 57. členom Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, ne razpravlja in ne glasuje.

Tik pred začetkom seje sem dobila na mizo postopkovni predlog, ki mi ga je izročil svetnik, gospod Janez Žagar. In pravi takole – da predlaga, da se Osnutek Odloka o Proračunu Mestne občine Ljubljana, za leto 2006 danes preimenuje in obravnava, kot delovno gradivo. In se nov Osnutek Proračuna MOL predloži mestnemu svetu v obravnavo na eni od prihodnjih sej. Na isto sejo, se naj po njegovem preloži tudi stanovanjski program. To pa obrazloži s tem, da je dokument Proračun Mestne občine Ljubljana za leto 2006 narejen v obliki, ko ga je vsebinsko izredno težko obravnavati. Kajti načrt razvojnih programov je predložen mestnemu svetu v popolnoma tehnično neprimerni obliki, za obravnavo v dvorani mestnega sveta.

Skratka, gospod Žagar, da ne bom brala vse – vi predlagate, da se osnutek prekvalificira v delovno gradivo.

Žal vam moram povedati, da takega proceduralnega predloga ne morem dati na glasovanje. Glede na to, da statut, v svojem 87. členu opredeljuje, da se proračun sprejema v dveh fazah in ne v treh fazah.

Tako, da dajem pač na glasovanje dnevni red.... najprej....a – ja ni glasovanja, saj res, ja...

Mate nov proceduralni predlog?

G. JANEZ ŽAGAR

Ja, hvala lepa za besedo. Težko bi v tem primeru rekel, da je treba vezat to na določila poslovnika, pa dvofazno. Mislim, moj predlog je bil namenjen v izogib temu, da ne bi v bistvu prišlo do zavrnitve predloga. In s tem še daljšega podaljševanja časa, da pridemo do proračuna. Če ga na začetku, v bistvu bolj pravilno oblikujemo. Izhajal sem tudi iz tega dejstva, da –razen, če se ni kaj spremenilo – da vi županja trenutno nimate kar tako v naprej določene koalicije. In s tem sem smatral, da lahko vsi svetniki podajamo neke predloge za izboljševanje proračuna. Da se bo tudi dejansko kaj spremenilo, popravilo. Ker do sedaj smo bili navajeni, ne glede na kvaliteto – je pač glasovalni stroj predmet spravil skozi. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

To ni bil nov proceduralni predlog. To je bila samo še dodatna obrazložitev. Jaz sem vam povedala, kako je glede na statut. Tako, da prehajamo k prvi točki dnevnega reda.

Prva točka dnevnega reda pa je, kot rečeno

AD 1.

OSNUTEK ODLOKA O PRORAČUNU MESTNE OBČINE LJUBLJANA ZA LETO 2006, POD TOČKO A.

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje. Po sklicu seje pa ste prejeli pobude, predloge in pripombe občanov, organizacij in drugih. In svetov četrtnih skupnosti. Ter poročila naslednjih odborov Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana – Odbora za lokalno samoupravo, Odbora za kulturo in raziskovalno dejavnost, Odbora za gospodarske dejavnosti, turizem in kmetijstvo, Odbora za gospodarske javne službe in promet, Odbora za urejanje prostora in urbanizem, Odbora za stanovanjsko politiko, Odbora za varstvo okolja, Odbora za zaščito, reševanje in civilno obrambo, Odbora za finance, Odbora za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, Odbora za zdravstvo in socialno varstvo in Odbora za gospodarjenje z nepremičninami.

Dovolite mi, da sama najprej podam uvodno obrazložitev k Osnutku Odloka o Proračunu Mestne občine Ljubljana za leto 2006.

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki, gospe in gospodje, spoštovani vsi navzoči. Pred vami je Osnutek Proračuna Mestne občine Ljubljana za leto 2006. Ki ga sicer obravnavamo z dobrim mesecem zamude, a vedeti moramo, da je Ministrstvo za finance letos zelo pozno pripravilo Navodilo za pripravo proračunov občin za leto 2006. Šele konec septembra in v oktobru. Nekatero spremembo pa šele pred nekaj tedni. Po teh navodilih predvidelo velike spremembe vsebine in oblike proračunov, glede na prejšnje proračune.

Zahteva po pripravi proračuna, po programski kvalifikaciji in popolnoma spremenjeno razvrščanje proračunskih izdatkov, je terjala od oddelkov mestne uprave velike spremembe

pri prevedbi že pripravljenega osnutka proračuna iz septembra. Saj je bil pripravljen po stari metodologiji. Ki je veljala za pripravo proračunov do letošnjega leta. Poleg tega je Osnutek Proračuna za leto 2006 tudi manj pregleden, glede na to, da smo bili zadnja leta navajeni na drugačno metodologijo priprave. Nekateri občine so se zato – so zato pripravile proračune še po stari metodologiji. Ker preprosto nimajo dovolj ljudi, da bi v tako kratkem času lahko pripravili proračune po novi metodologiji. To govorim zato, ker smo prejeli nekaj pripomb o slabši preglednosti in obsegu proračuna. Kar pa ni krivda naše uprave, ampak spremenjenih državnih predpisov.

Proračun Mestne občine Ljubljana za leto 2006 je predlagan v višini 56 milijard in 700 milijonov tolarjev. V primeru, če bo v celoti realiziran, kar bi bilo možno ob pravočasnem sprejetju, bo to največji proračun Mestne občine Ljubljana doslej. Ob tem moramo upoštevati, da smo že v letu 2005, tako, kot tudi v tem osnutku proračuna, prenesli na Javni stanovanjski sklad obveznosti financiranja stanovanjske izgradnje, do 1 in pol milijarde tolarjev. Kar bi dodatno povečalo obseg proračuna v primerjavi s preteklimi leti.

Upoštevati moramo tudi dejstvo, da smo letos končali izgradnjo Centralne čistilne naprave. In tako v prihodkih in odhodkih proračuna, ne bo več skoraj 2 milijard takse za obremenjevanje voda, ki je do sedaj povečevala obseg proračuna Mestne občine Ljubljana, čeprav so ta sredstva preko proračuna šla samo evidenčno.

Če upoštevamo ta dejstva, bi imeli proračun v višini 60 milijard. Kar je za naše mesto ogromen zalogaj. Za realizacijo katerega že nekaj let ugotavljamo, da mesto samo nima dovolj prihodkov, brez prodaje svojega premoženja. To nedvomno kaže na napake v sistemu financiranja lokalnih skupnosti. Saj sedanji sistem ne upošteva dodatnih obremenitev občin, ki so regionalni centri. In v Mestni občini Ljubljana ocenjujejo, da nam samo – ocenjujemo, da nam samo položaj regionalnega centra nalaga dodatnih obremenitev za okoli 12 milijard tolarjev. Kar predstavlja obseg prihodkov, ki jih ima MOL sedaj nad sicer državnim izračunom obsega primerne porabe.

Poleg dodatnih obremenitev, ki jih ima Ljubljana kot regijsko središče, imamo še dodatne obveznosti, glede na dejstvo, da smo glavno mesto države. In to nam nalaga dodatna bremena, ki jih druge občine v Sloveniji nimajo. Ta bremena gotovo dosežajo nekaj milijard tolarjev letno. In tako smo prisiljeni v dolgoročno zadolževanje in prodajo premoženja. Če želimo zadovoljiti lastne, najnujnejše potrebe po normalnem delovanju občine.

Čeprav že kar nekaj let potekajo priprave za spremembe financiranja lokalnih skupnosti, ki sedaj razpolagajo s sramotno nizkim deležem družbenega produkta v primerjavi z večino drugih držav Evropske unije, ni pričakovati, da bo hitro prišlo do pozitivnih sprememb. Država je osnovne gospodarske in fiskalne cilje podredila vključevanju v območje Evra. Kar zahteva zelo dosledno spremljanje inflacije in javne porabe. Pri čemer večino problemov občutijo prav lokalne skupnosti, ki imajo omejeno možnost izvernih fiskalnih prihodkov. Čeprav se je sedanja vlada s spremembo zakonodaje odločila za povečanje možnosti zadolževanja in precejšnje izboljšave financiranja večine občin, to nima vpliva na občine, ki se same financiramo. Ampak predvsem na mahne občine, ki same nimajo zadostnih sredstev za normalno delo.

To, da gre za velike napake v financiranju občin, pa tudi za napake v kriterijih za ustanavljanje novih občin, nam kaže že dejstvo, da je samo desetina občin sposobna lastnega življenja, brez pomoči države. Pa še te občine so praviloma regionalni centri, ki se srečujejo s podobnimi problemi, kot Mestna občina Ljubljana.

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki. Kljub temu, da je predlagani proračun zelo visok, je očitno še vedno premajhen. Glede na številna pričakovanja in zahteve v pripombah iz dosedanje javne obravnave. Po pripombah četrtnih skupnosti, delovnih teles ter meščank in meščanov, bi morali proračun povečati za dodatnih deset milijard. Za obnovo različnih lokalnih cest, obnovo ploščadi. Za nakupe zemljišč. Za širitev ali samo ureditev cestišč in

pločnikov. Za investicije v šole in vrtce. Ter za izgradnjo komunalne infrastrukture. Torej, vodovodov in kanalizacije. Pa tudi širitev pokopališč in podobno.

Vsem je tudi jasno, da bi na področju izgradnje nujnih cest in mostov, kjer že imamo pripravljeno gradbeno dokumentacijo, ali jo nujno potrebujemo – gre, kot rečeno, za obnove mostov, Barjanko, projekte Dars – MOL, notranji cestni obroč in druge – da niti ne govorim o potrebnih kulturnih, socialnih in športnih objektih – dejansko potrebovali še nadaljnjih 25 milijard tolarjev.

Vedeti namreč moramo, da proti našemu mestu vsak dan vozi 400 000 avtomobilov. Od katerih jih polovica tudi vstopi v mesto. Obremenjeni mestni promet, parkirišča ter ostalo komunalno infrastrukturo. To je cena, ki jo naše mesto plačuje, kot regijski in državni center. Pa zaradi tega dejstva nimamo nobenih višjih prihodkov. Vsi vemo, da vsak dan na delo pride v Ljubljano več, kot 70 000 ljudi. In še nekoliko več, kot 70 000 jih v Ljubljani – ali študira, ali hodi v srednje šole. Kar pomeni dodatne obremenitve. Pa tudi zaradi tega dejstva MOL nima nobenih dodatnih izvirnih prihodkov, s katerimi bi lahko odpravljala probleme, ki jih povzroča dodatna obremenitev mesta, z vsakodnevnim povečanjem prebivalstva.

Obseg predlaganega proračuna kaže, da smo se v mestni upravi morali temeljito ukvarjati s številnimi vprašanji, kako zagotoviti normalno delovanje javnih služb mesta. Kako nadaljevati izgradnjo Ljubljane, kot glavnega mesta Republike Slovenije. In kako v omejenih možnostih financiranja, zagotoviti tudi vzdržan socialni položaj ljudem, ki v tem mestu živimo. Še vedno imamo precejšnje dolgoročne obveznosti. Dolgoročni krediti, različni leasingi in delitvena bilanca. Ki jih je potrebno izpolniti. Ter ob vedno novih in novih obveznostih, ki nam jih nalaga država z novo zakonodajo in podzakonskimi akti, brez zagotovitve dodatnih sredstev – je zahtevno najti uravnotežene rešitve.

Pa vendar verjamem, da smo pripravili primeren osnutek proračuna, ki ga bo v današnji razpravi in pripombah iz javne razprave, možno še dograditi.

Kot rezultat kolektivnega dogovora med državo in sindikati, se nam tudi letos še dodatno povečujejo plače v predšolski vzgoji in izobraževanju ter kulturi. Celo javno velikokrat hvaljen velik uspeh Ministrstva za javno upravo, ki je pripravilo regulacijo plač direktorjev javnih zavodov, agencij in skladov, katerih ustanovitelji smo, bo dodatno obremenilo občino za 70 do 80 milijonov tolarjev. To kaže, da še ko nas država razbremenjuje in to prikazuje, kot velik rezultat na nacionalnem nivoju, nas dejansko obremenjuje z novimi obveznostmi. Tako se uvajajo tudi nove obveznosti občine, kot je bil na primer Družinski pomočnik. Izvaja se kulturna zaščita raznih objektov v lasti mesta. Pripravlja se prenos financiranja nekaterih zavodov ali dejavnosti civilne družbe na občine in podobno. Te nove obveznosti še vedno ni mogoče realno in dokončno ovrednotiti v finančnih obveznostih in proračunu občine. Izpolniti moramo še vse pogoje za devetletko in še vrsto drugih obveznosti iz inšpekcijskih odločb. Ne da bi se kdo vprašal, ali ima občina za to denar in ob dejstvu, da nam prihodki iz dohodnine upadajo. In nam bodo z napovedano novo davčno politiko še padali.

Kot sem že velikokrat poudarila, se nam že leta dogaja prerazporejanje denarja iz razvojnih politik občine, na družbene dejavnosti. Tu imamo vrsto obveznosti, na katere nismo mogli in ne moremo bistveno vplivati, ker nismo bili vključeni v njihovo kreiranje. Tako se je zaradi različnih novih predpisov delež proračuna, namenjenih osnovnošolskemu izobraževanju, v zadnjih sedmih letih, več, kot podvojil. Saj se je povečal iz 4,96%, na preko 10%. S predvideno sanacijo azbestnih streh. Če pa bi želeli izpolniti vse zahteve zakonodaje glede devetletke in glede na pripravljene projekte po posameznih ljubljanskih šolah, pa bi se ta delež moral povečati celo na več, kot 14% celotnega proračuna.

Podobno in prav tako zaradi spremembe zakonodaje ter drugih državnih predpisov, se povečuje tudi delež sredstev, namenjenih predšolski vzgoji. Iz 14% v sprejetem proračunu leta 1999, na 18,6% v letu 2006. In ta delež bo v realizaciji gotovo še večji. Zaradi sprejetih subvencij ljubljanskih otrok v vrtcih, ki jih je mestni svet sprejel pred kratkim. Po izkušnjah je

običajno prav ta del proračuna realiziran v celoti. Ker je na teh proračunskih postavkah večina denarja namenjena plačam zaposlenih v vrtcih. Ta delež proračuna se povečuje kljub temu, da se število otrok v vrtcih zmanjšuje, zaradi manjšega števila rojstev.

K dodatnimi obveznostmi, izhajajočimi iz zakonodaje, lahko dodamo še bistveno povečane obveznosti na področju kulture, športa, zdravstva in socialnega varstva. Ta so se v deležu proračunskih odhodkov v zadnjih sedmih letih, povečale iz dobrih 11%, na skoraj 17%. Višina porabe proračunskih sredstev samo za te, z zakonodajo in različnimi podzakonskimi akti države, predpisane namene, ki je bila še pred osmimi leti dobrih 30% celotnega proračuna, dosega v letošnjem osnutku proračuna že preko 45% celotnega proračuna. Oziroma bi še več, če bi v to skupino šteli še investicije v NUK in Ljubljanski grad, ki sta vsaj posredno kulturni investiciji. Se pa prikazujeta na Oddelku za gospodarjenje z zemljišči.

Seveda gre tako povečana poraba na tako imenovanih družbenih področjih na račun drugih namenov, kjer moramo zniževati sredstva, da se nam ustrezno ne povečujejo prihodki. Ali, če povem nazorneje – namesto, da bi za vse te namene dali dobrih 16 milijard, kolikršen je bil delež proračuna izpred osmih let, namenjamo letos za to že preko 25 milijard tolarjev. Razlika 9 milijard se seveda pozna pri zmanjševanju programov cest, komunale, vodovodov, opremljanja zemljišč za večje stanovanjske in razvojno izobraževalne namene in podobno. Skratka, pri drugih dejavnostih, ki so sicer zelo pomembne za razvoj mesta in pogoje bivanja v njem.

Ker ima Mesto še precej možnosti dolgoročnega zadolževanja, smo ocenili, da je dodatno zadolževanje primerno za stanovanjsko izgradnjo, razvoj mestnega javnega prometa in ekološke projekte. Servisiranje javnega dolga mesta za malenkost presega pol milijarde tolarjev letno in je na ravni 1% proračuna. Kar je do 8% zakonskih možnosti še zelo daleč. Zato predlagamo tudi za leto 2006 do 1,5 milijarde dolgoročnega zadolževanja, ki pa bo odvisno od višine prenesenih prihodkov proračuna za leto 2005. Poleg tega predlagamo za 3 in pol milijarde poroštev za stanovanjsko izgradnjo, preko Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana in nakup naj sodobnejših avtobusov v Javnem podjetju Ljubljanski potniški promet.

Zaradi omejenih sredstev so bili potrebni zelo resni varčevalni ukrepi v vseh oddelkih. Izločeni oziroma upočasnjeni so bili nekateri že načrtovani projekti, za katere je že pripravljena gradbena dokumentacija. Na primer – različne ceste, obnova mostov, predvidene investicije v javnih podjetjih, ki jih sofinanciramo iz proračuna. Nekatero šolske ter predšolske investicije ter investicije v športu in podobno.

Ljubljana je pred resnim vprašanjem, kako v bodočnosti izpeljati nekatere večje projekte, za katere smo v tem času že iskali možnost vključitve zasebnega kapitala v njihovo izvedbo. Na primer – garažne hiše ali drugi projekti v prometu, ali celo izvajanje javnih gospodarskih služb. Tudi v bodoče zelo omejene možnosti proračunskega financiranja, bodo zahtevale vključevanje zasebnega kapitala. Čeprav marsikatera izkušnja iz takih investicij po Sloveniji, ni vedno dobra. Saj občine s partnerstvom in podeljevanjem koncesij, praviloma izgubljajo nadzor nad cenami javnih storitev, kar zelo prizadane občanke in občane.

Ob vsakoletni pripravi proračuna poslušamo očitke, da proračun ni razvojno naravnani. In, da ne prihaja do strukturnih sprememb proračuna. Ampak, da gre predvsem za indeksacijo proračunskih postavk. Vsak, ki pogleda strukturo zadnjih nekaj proračunov, ugotovi, da gre za bistvene spremembe v strukturi proračunske porabe. Žal te spremembe niso vedno takšne, kot bi si jih želeli, kar sem povedala že prej. Največja žrtev sprememb strukture, sta zagotovo zemljiška politika in komunalno cestna dejavnost.

Vodstvu mesta se v medijih in v javnih pozivih različnih skupin, stalno očita, da nima razvojnih vizij. In, da ni dovolj mesto-tvorno. Kljub temu, da se v Mestni občini Ljubljana vlagajo precej nadstandardna sredstva na posameznih področjih, v primerjavi z vlaganji v drugih občinah v Sloveniji.

V zadnjih dneh poslušamo celo očitke, da želimo nenormalno visoko dodatno obdavčiti gospodarstvo v mestu. In, da povečujemo mestno upravo. In vse to od ljudi, ki poznajo realne podatke o mestu, ali pa bi jih vsaj morali, če dajejo javne izjave o delu Mestne občine Ljubljana. Naj vas spomnim, da ne povečujemo števila zaposlenih v mestni upravi. Čeprav bi zaradi mnogih nalog celo morali. In, da intenzivno delamo na projektu enotne lokacije za mestno upravo. S čemer bomo ob predlogu nove organizacije, gotovo precej racionalizirali delo in stroške uprave. V kateri danes posamezni oddelki delujejo, kot samostojne uprave, z vsemi funkcijami. Kljub očitkom o predragi upravi, primerjalna analiza, ki jo je naredil Ekonomski inštitut Pravne fakultete v Ljubljani, v letu 2004, kaže racionalnost poslovanja Mestne občine Ljubljana. In njeno razvojno usmerjenost. Ki ne temelji na subvencioniranju gospodarstva, saj MOL v primerjavi z drugimi mestnimi občinami, nameni manj, od poprečja, za pomoč gospodarstvu. Ki ima sicer precej nadpovprečne rezultate.

Za stroške javne uprave pa porabimo celo 11% manj, od poprečne porabe slovenskih mestnih občin.

Ko poslušamo očitke o nadpovprečni obremenitvi pravnih oseb z nadomestilom za stavbno zemljišče, naj vas spomnim, da se v tem mestu ustvari skoraj polovica vsega dobička v državi. Samo 1 % tega dobička, ki bi ga pravne osebe vložile nazaj v Mesto, ki jim tudi omogoča njegovo ustvarjanje, tako kot ga gospodarstvo vlaga nazaj v mnogih občinah, kjer so lahko tudi v velikih gospodarskih težavah, bi hitro rešilo položaj ljubljanskega športa, ali kulture. Tako glede programov, kot tudi glede izgradnje objektov.

Da je Ljubljana gospodarsko dinamično mesto, kaže rast delovno aktivnega prebivalstva. Sredi leta 2005, je imelo v Ljubljani delo 185 000 ljudi. Od začetka leta 2003, ko se je začel sedanji mandat, se je število delovnih mest povečalo za več, kot 15 000. Ali natančno – 15 163. Ali poprečno – po 5000 letno. In to ne na račun javne uprave, kjer se delovna mesta celo znižujejo. Od leta 2003 do sredine 2005, se je število delovno aktivnega prebivalstva v Sloveniji, povečalo le za 3325 zaposlenih. Praktično celotna rast števila zaposlenih v držav, je bila v tem obdobju posledica povečanja delovno aktivnega prebivalstva v Ljubljani. Če tega ne bi bilo, bi imeli v Sloveniji sredi leta 2005, za skoraj 12 000 manj delovno aktivnih ljudi, kot konec leta 2002. Če to niso kazalci razvojne politike, razvojne naravnosti mestne politike, ne vem kaj potem sicer so. Glede na rezultate v drugih občinah po Sloveniji. Mogoče so kazalci razvoja posamezne občine povečana brezposelnost, ob asfaltiranih pločnikih. Ali izgradnja različnih objektov, ki jih drugi financirajo na račun primerne porabe in državnega proračuna.

Kot glavno mesto smo seveda v središču javne pozornosti. Kar je običajno. In zato tudi predmet različnih delnih primerjav z ostalimi občinami. Dnevno poslušamo, da nimamo posluha za kulturo. In to ob tisočih kulturnih prireditvah, ki v Mestni občini Ljubljana potekajo letno in ki jih v dobršni meri tudi sofinanciramo. Očitajo nam, da nimamo dovolj posluha za šport. Čeprav veliko vlagamo v potrebe množičnega športa in številnih tekmovanj, ki se odvijajo v našem mestu. Praktično vsakodnevno. In v katere so vključeni tako mladi, kot starejši moški in ženske. Zdravi in manj zdravi. Pa ljudje s posebnimi potrebami. Za ponovno oživitev vrhunškega športa, pa bi ob vsem dobičku, ki se ustvari v Ljubljani, morali mnogo več narediti prav športni managerji. Pri iskanju sponzorjev. Kot to očitno uspeva številnim po Sloveniji, ob mnogo slabšem gospodarskem položaju v njihovih občinah, ali regijah. Namesto, da se vedno pričakuje samo proračunsko financiranje.

Pogosto slišimo tudi očitke, da Mesto nima dovolj posluha za podjetništvo in raziskave. Čeprav beležimo ogromne poraste zadovoljnih turistov v mestu in vlagamo velike napore v izgradnjo tehnološkega parka. Ki bo ustvarjal pogoje, da bomo lahko kot Mesto lahko tekmovali s sosednjimi mesti v tujini v tem, da zadržimo pri nas tista delovna mesta in dejavnosti, ki ustvarjajo visoko dodano vrednost. In tiste visoko izobražene ljudi, ki nam bodo v bodočnosti zagotavljali konkurenčnost na vse bolj zahtevnem svetovnem trgu.

Nekateri tudi menijo, da nimamo dovolj posluha za varnost. Pa naj gre za pomoč policiji pri njenem delu, redarsko službo, ali pa za požarno varnost, ki terja več sredstev za opremo naše profesionalne gasilske brigade. In mnogih prizadevnih gasilskih društev po terenu. Nedvomno bi potrebovali tudi več denarja za nujno opremo, s katero bi reševali življenja v primeru naravnih in drugih nesreč, ki bi utegnile prizadeti mesto. In verjamem, da bomo tudi ta sredstva priskrbeli do predloga proračuna.

Tudi očitki, da ne skrbimo dovolj za ekologijo in varovanje okolja. Kljub velikim vlaganjem v zbiranje odpadkov, izgradnjo ustrezne infrastrukture za čiščenje vod in podobno – niso redki. Kot, da nihče ne opazi, da celo investicijam, ki bi jih morala v skrbi za vodotoke in podtalnico, ki so v izrecni pristojnosti države in bi jih moral financirati državni proračun, namenjamo kar nekaj mestnega denarja.

Dnevno smo izpostavljeni tudi različnim mnenjem, da nimamo ustrezne zasedenosti služb. Za vrsto dejavnosti, ki jih od nas terjajo meščanke in meščani. Mediji. Vedno spreminjajoča se zakonodaja in različni nadzorni organi. Če bi želeli samo v celoti zadovoljiti zahteve in priporočila nadzornih organov, ki revidirajo naše poslovanje v zadnjih letih – torej, računskega sodišča, nadzornega odbora, notranje revizije in komercialne revizije, bi morali na novo zaposliti nekaj deset strokovnjakov in nakupiti mnoge nove moderne opreme. Kar bi terjalo veliko milijonov dodatnih sredstev. In seveda lahko bi še naštevala. Pa verjamem, da to vsi dobro poznate. Kakor tudi to poznajo tisti, ki o tem pač tako ali drugače govorijo, pišejo, ali pa razpravljajo. Ali pa medijem pošiljajo različna protestna pisma.

Pred dobrim letom dni in pol, se boste spomnile, spoštovane svetnice in svetniki, je Državni zbor, z Zakonom o glavnem mestu opredelil tudi odnos med Mestno občino Ljubljana in Državo. Kjer se dnevno stikajo številni interesi obeh. Upanje, da bo to pomenilo nov pogled države na svoje glavno mesto in potrebe njegovih prebivalcev, se ni uresničilo. Čeprav Ljubljana ni samo upravno, znanstveno, kulturno, diplomatsko, gospodarsko središče Slovenije, ki živi svoje lastno življenje. Ni samo največje univerzitetno mesto. Ampak je tudi mesto, v katerega vsakodnevno pridejo na delo, ali študij, deset in deset tisoči, ki ne živijo v Ljubljani. Ljubljana je tudi mesto, ki se mu zmanjšuje število prebivalcev, ki je po svoji starostni sestavi starejše od povprečja občin v Sloveniji. Kljub očitkom o centralizmu in lepem življenju v centru Slovenije, ki naj bi pobral večino sredstev državi. In ob dejstvu, daje nedvoumno najmočnejša razvojna regija Slovenije, pa je Ljubljana tudi mesto z mnogimi socialnimi in človeškimi stiskami. Kjer se za pročelji lepih fasad skrivajo mnoge bridke usode meščank in meščanov našega mesta. Država v vsej svoji zgodovini še nikoli ni bila pripravljena priznati, da financiranje Mesta, ki je ne samo regionalni center, ki dnevno skoraj za polovico poveča svoje prebivalstvo – ampak je tudi državna prestolnica, s specifičnimi zahtevami – ni primerljivo s financiranjem manjših in razvojno šibkejših občin. Izračunana primerna poraba, ki naj bi bila izhodišče tudi za financiranje Mestne občine Ljubljana tako, kot je uzakonjena zdaj, v Zakonu o financiranju občin, zagotovo ni primeren kriterij za financiranje potreb Mesta Ljubljane. Zato bo velik problem, če bo v prihodnosti do zdaj ugotovljena primerna poraba, izhodišče za uveljavljanje izvirnih prihodkov mesta. Ob tem pomanjkanju prihodkov, pa državni organi od nas, kot nekaj povsem samoumevnega, dnevno pričakujejo, da sofinanciramo vrsto infrastrukturnih objektov, ki so nacionalnega in ne samo mestnega pomena. Seveda smo ponosni, da je veliko nacionalnih organov, institucij in objektov v našem lepem mestu. In služijo tudi našim meščankam in meščanom. To pa nikakor ne more pomeniti, da je naša dolžnost, da na račun kakovosti življenja Ljubljančank in Ljubljančanov, sami vlagamo ogromna sredstva v te namene. Brez ustreznih denarnih virov, ki jih mora zagotoviti tudi država. To velja tako za kulturno infrastrukturo zavodov nacionalnega pomena, kot za možnosti razvoja srednjega in visokega šolstva. In tudi za gradnjo univerzitetne knjižnice. Velja tudi za športno infrastrukturo. Za vzpostavlanje razvojne in tehnološke infrastrukture. Infrastrukture na področju zdravstva. Kjer imamo

vrhunski Klinični center, ne pa bolnišnice, ki bi skrajšala čakalne vrste na sekundarnem nivoju zdravstvenega varstva za naše meščane.

Vse te in še druge probleme bomo morali reševati v dogovoru z Državo. Ki je končno zdaj že imenovala svojo pogajalsko skupino za pripravo dogovora med Mestno občino Ljubljana in Državo. Ki bo tudi osnova za bodoče financiranje, ki pa mora biti urejeno v državnem in mestnem proračunu. Kar pa v letu 2006 gotovo še ne bo mogoče.

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki. Osnutek proračuna, ki je pred vami, bo do končnega sprejema zanesljivo doživel še marsikatero spremembo. Tudi na osnovi današnjih razprav. Številnih pripomb četrtih skupnosti. In meščank in meščanov. Če bo potrebno, bodo načelniki oddelkov v nadaljevanju konkretnije predstavili posamezne projekte, ki smo jih v proračunu opredelili za leto 2006, kot prioritete. Gre za nekaj preko 19 milijard investicij, kot je razvidno iz načrtov razvojnih projektov. Od katerih bomo skoraj 2 in pol milijardi, dobili iz strukturnih skladov in drugih virov financiranja. Gotovo bi želeli in potrebovali več investicij. Skoraj na vseh področjih. A take so realne in finančne možnosti mesta v tem trenutku.

Tako bo v letu 2006 – investicij v upravi za 670 milijonov. V izobraževanju – 3 milijarde 368 milijonov. V predšolski vzgoji, z menjavo salonitnih streh – milijardo 350 milijonov. V športu skoraj 400 milijonov. V kulturi 670 milijonov. In še investicije v Ljubljanski grad in Knjižnico Otona Župančiča. V zdravstvu 200 milijonov. V komunalni skoraj 3 milijarde, z bistveno znižano takso za obremenjevanje voda. Na cestah 750 milijonov. V prometu milijardo 760 milijonov. V lokalni samoupravi bodo investicije skoraj podvojene. Na področju zemljiške politike bo investicij za skoraj 6 milijard. Ter na stanovanjskem področju za okrog 2 milijardi.

Želim si, spoštovane svetnice in svetniki, da bi bila današnja razprava res vsebinska in temeljita. Ter usmerjena k čim boljšemu delu občine v prihodnjem letu. Hvala za pozornost.

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Proceduralno?

... iz dvorane - /// nerazumljivo... repliko...

Repliko na repliko ne morete met. Proceduralno, gospod Omerzu.

G. BRANKO OMERZU

Hvala gospa županja. Tud zaradi tega, ker ste v samem nagovoru omenila – nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč, predlagam, da nam še v času razprave okoli osnutka proračuna, priskrbite poročilo, iz katerega bo razvidno, koliko zavezancev in v kakšnem znesku so po posameznih namembnostih in območjih. Skratka, po kriterijih iz 1. in 2. člena - predloga, ki ga imamo pod 2. točko v letu 2003/2004 in tekom letošnjega leta nakazali v mestni proračun sredstev. Za uporabo stavbnega, stavbnih zemljišč. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Malce bo treba počakat, ker to je bil en proceduralni predlog, o katerem ni razprave in ni obrazložitve glasu.

Ampak moram reči, da bo to izjemno težko, ker te podatke dobimo od davčne uprave. Tako, da to ni odvisno samo od Mestne občine Ljubljana v tem trenutku pridobiti vse te podatke. Tako, da takega proceduralnega predloga pravzaprav ne morem dat na glasovanje. Gospod Kardelj.

G. ALEŠ KARDELJ

Prosil bi, če bi lahko dobili vaše izvajanje, ki ste ga ravnokar imela v pisni obliki, še za čas današnje seje.

GA. DANICA SIMŠIČ

Boste dobili, ja. Zdaj pa bi prosila gospoda Steva Lekiča, načelnika Oddelka za finance, da da še nekaj dodatnih obrazložitvev. Prosim.

G. STEVO LEKIČ

Spoštovane svetnice in svetniki. Osnutek Proračuna za 2006, ki je pred vami, je prvič narejen skladno z novo programsko klasifikacijo, ki je predpisana tudi za lokalne skupnosti. Gre za 21 področij. 57 glavnih programov. In 117 podprogramov. In rad bi uvodoma poudaril to, da so vsi načrti oziroma vsi finančni načrti so narejeni skladno s to novo programsko klasifikacijo. In, da je zagotovljena tudi primerljivost s preteklimi leti.

Zdaj, kar zadeva višino proračuna, je že gospa županja na začetku omenila, da gre za 56 milijard in 714 milijonov. Rad bi poudaril to, da ob realnem planiranju prihodkov in tudi drugih prejemkov proračuna, je za pripravo tega osnutka proračuna veljal restriktiven pristop. Vendar, ne glede na ta restriktiven pristop, na koncu se izdatkov in prejemkov proračuna, brez dodatnega zadolževanja v višini milijarde in pol, ni dalo uravnotežiti.

Tukaj bi se vrnil mogoče nekoliko nazaj. Takrat, ko se je mestna občina prvič zadolževala. Kjer smo zaradi dodatnih bremen, ki so bila naložena na lokalne skupnosti, se mogli takrat zadolžiti za investicije. In sicer je šlo takrat za poviševanje plač na področju predšolske vzgoje, kulture in javne gasilske službe. Že takrat smo opozarjali, da se bo to odražalo tudi v prihodnjih proračunih. Kar se seveda tudi zdaj dogaja. In takoj hočemo zapret proračun samo s tekočimi prejemki, ne da bi s tem okrnili tudi investicije, pridemo v težave. In ponovno se je bilo potrebno zadolžiti za milijardo in 500 milijonov tolarjev.

Na koncu bi rad poudaril to oziroma bi rad izrazil upanje, da je ta delovni osnutek, to delovno gradivo, ki je pred vami, dovolj dobra podlaga za kakovostno razpravo. In, na podlagi vaših pripomb in tega osnutka proračuna, upam, da bomo lahko čim preje prišli do samega predloga proračuna. Tako, da bi se lahko potem proračun čimpreje lahko začel izvrševati v polnem zamahu. Tako, da bi se izognili začasnemu financiranju tja nekje v mesec marec. Oziroma v april. Istočasno bi pa rad poudaril to, da so prisotni tudi vsi pripravljavci finančnih načrtov. In, da smo na razpolago za dodatna pojasnila. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije, gospod Pavlica? Ne želi...

... iz dvorane: odbor...

Joj, poročilo odbora, se opravičujem. Preden sem vprašala predsednika Statutarno pravne komisije. Prosim predsednico Odbora za finance, gospo prof. dr. Metko Tekavčič, da predstavi stališče pristojnega odbora.

GA. DR. PROF. METKA TEKAVČIČ

Hvala. Spoštovana županja, mestne svetnice in mestni svetniki. Odbor za finance je obravnaval Osnutek Odloka o Proračunu Mestne občine Ljubljana za leto 2006. Ga podprl in predlagal Mestnemu svetu Mestne občine Ljubljana, da ga sprejme.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa odpiram razpravo. Prvi se je k besedi prijavil gospod Peter Božič. Za njim bo razpravljal gospod Černjak.

G. PETER BOŽIČ

Kot, govorim, kot predsednik Odbora za kulturo. Ki je, ta odbor je podprl s svojim sklepom, že na predzadnji seji, osnutek proračuna. Seveda ga pa pogojuje s celo vrsto vsebinskih vprašanj.

Najprej bi pa rad povedal nekaj splošnega. Gre, na primer – mene so v tem poročilu županje danes zmotile predvsem dve stvari. Ena, ki se stalno ponavlja. In, ki sem jo poslušal že tudi na drugih mestih. Kjer sem – smo tudi sprejemali proračune. In to, da je Ljubljana, Mesto Ljubljana v bistvu žrtev državnih zakonskih in podzakonskih aktov. Kjer država temeljito kar naprej prelaga neke obveznosti, finančne obveznosti na Mesto. Ne da bi za to poskrbela za dodatne vire financiranja. Tuki moja pripomba je ta, da se take – tak odnos države do mesta nikoli ne more reševati na to, da to vsako leto obravnavamo na glavnem sprejemanjem mestnega proračuna. In tukaj iščemo alibi za pomanjkanje oziroma za deficit v – finančnih sredstev. To je za mene res Calimerovska pozicija. Zaradi – treba je, slej ko prej se bo moglo neko županstvo tega problema lotiti na drug način. In sicer z neko načrtno aktivnostjo in akcijo, da se vendarle – ker, država pač dela z nami tako in tako daleč, kakor ji mi sami pustimo. To je zmeraj odnos močnejšega do šibkejšega – je zmeraj tak. Če se pustiš, potem pač plačuješ. Jaz tukaj ne najdem nobenega opravičila več. Za tak odnos. To je številka ena.

Številka dve – primerjave med, primerjave v številkah za deset let nazaj, pa za danes, ne povejo ničesar. Ne morejo govoriti o neki rasti. Ali pa o nekem razvoju, zaradi tega, ker so pač, če gledamo državni proračun, ali pa naš proračun, sta narasla za milijarde in milijarde in milijarde – v tem času. Se pravi, da se je obseg denarja zelo povečeval. Ampak, ne samo nominalno, velikokrat pa tudi samo nominalno. To je to.

Kar zadeva samega, samega področja, ki ga jaz res obvladam. Oziroma vem tisto, kar je treba vedeti, moram povedati, da me motijo temeljito nekaj stvari. Nekaj vsebinskih stvari. Vsi se spomnite in tu, in to, kar bom zdaj povedal, je danes, na današnji seji podprl tudi Odbor za kulturo. Vsi se spomnite prvič tega, da smo z razumevanjem na Odboru za kulturo. Seveda z veliko hudo, z veliko dozo hude krvi tudi med nami. Na primer, midva z Majdo Širca sva imela okol tega kar – clo tukaj eno polemiko. Smo sprejeli z dobrohotnostjo in prijaznostjo dejstvo, da je milijarda 200 milijonov, ki bi jo morala mestna občina plačevati vsako leto za vzdrževanje in za program 40% lastništva Cankarjevega doma prevelik zalogaj za občino. Naše stališče je bilo, da je pravzaprav za izvajalce, pa za gledalca pravzaprav vseeno – ali, kdo je lastnik. Ali država, ali – ali Mesto. Iz tega vidika je mogoče to res vseeno. Iz vidika

gospodarjenja s svojo lastnino, pa seveda to ni vseeno. In tukaj moram povedat, da je – darilo državi, ki smo ga dali, to je 40% lastnine enega največjih in najjemenitnejših kulturnih objektov v Sloveniji – seveda blo z naše strani pogojevano zato, da bo županstvo – govorim o županstvu zato, ker so to delali tudi podžupani – ta proračun. Ne samo županja. Da bo županstvo bolj prijazno do kulture. Zlasti do investicij v kulturo. Kakor smo to doživeli.

Navedel bom samo en primer, ki je popolnoma nesmiseln. In sicer primer Mestnega muzeja. Mestni muzej stane 550 milijonov Evrov, Tolarjev, stane notranja oprema. Ob – oziroma oprema, postavitev stalne zbirke. Do zdaj – prostori Mestnega muzeja so imenitno adaptirani. V to imenitnost pa seveda – to imenitnost pa seveda izjemno kazi to, da je Mestni muzej že eno leto prazen. In, da bo še naslednje leto. Zaradi tega, ker županstvo ni našlo 200 milijonov tolarjev, ki so potrebni za to, da se naslednje leto zaključijo – stalna zbirka v Mestnem muzeju. To je tako nesmiselna zgodba in tako metanje denarja skozi okno, da je to naravnost, se človek čudi in gleda – od kod to?

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Prosim, a bi dali mir tlele?

GA. DANICA SIMŠIČ

A lahko prosim za mir v dvorani?

G. PETER BOŽIČ

Številka ena. Seveda tega človek sploh ne more razumet, ko gre vendarle samo za 200 milijonov. Spričo....

.....konec 1. strani I. kasete.....

...ki bi sicer šle za našo lastnino. Če ne bi se človek spomnil tudi poročila – tudi poročila, ki ga je mela županja ob sprejemu zaključnega računa. Kjer je naštel enajst objektov iz prejšnjega mandata. Med katerimi je bilo pet objektov kulturnih, ki so finančno dvomljivi. In, ki bremenijo proračun. Med njimi je bil tudi Mestni muzej. Tudi takrat ni nihče protestiral, razen mene. Ne?

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

A ja pol? Čez tri dni. Vse – to je bilo popo..., to je politika bla tega županstva. In to jo danes vidimo pri tem, da mi danes nimamo v predlogu proračuna, v osnutku proračuna nimamo teh 200 milijonov. Imamo pa 44 milijonov za ne vem kakšne stroške in naloge. Ampak, ne s področja kulture za zvezo – Športno zvezo Ljubljane. Pri tem, da je že tam popoln – jaz navajam samo absurde – da je že tam velik problem, ker so – ker se je proračun za športna društva od 80 milijonov, zmanjšal na 75. Stroški oziroma vsota za gospoda oziroma za Zvezo športnih društev Ljubljana, se je pa povečala od 36 na 44 milijonov. Po nekem dogovoru med

županjo in gospodom Sodrznikom, ki ga nihče na tem svet ni videl. To so absurdi proračuna, če ga pogledam tkole. In nimajo pojasnila.

Jaz za enkrat mislim, da sem povedal dovolj. In povem samo še to, da za predlog proračuna, kjer bojo, ki bo tak, kakor sem ga zdajle obrazložil, ne bom glasoval. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Černjak. Za njim bo razpravljajal gospod Istenič. Izvolite.

G. SAVA DOMINIK ČERNJAK

Spoštovana gospa županja. Mestne svetnice in svetniki. Kakor za enkrat kaže, poudarjam za enkrat – kljub mesecu dni zamude, bomo pa letos vendarle se izognili več letni zgodbi poznega sprejemanja mestnega proračuna. Kar, v bistvu je pozitivno. Dejansko s tem se bomo izognili lahko financiranju po dvanajstinah. In pa vsi proračunski uporabniki bodo pravočasno seznanjeni s sredstvi, ki so jim namenjena. Seveda, v bistvu ni potrebno posebno poudarjat, kakšna prednost je pri izvajanju vseh predvidenih proračunskih izdatkov, še posebej tisti, ki zahtevajo javne razpise, ter dolgotrajno pripravo investicijske dokumentacije. Še vedno pa, bi bil, verjamem nedvomno večji učinek, če bi upoštevali moje vsakoletne pobude, da bi se upošteval in že lansko leto naredil dvoletni proračun. Letos tega ni mogoče, ampak lani bi to lahko naredili. Namreč, s tem bi izrabili zakonsko dovoljene možnosti, ki bi nam predvsem na področju investicijskega planiranja in pa dolgoročnega načrtovanja, vsekakor pomembno doprinesle k boljši razporeditvi in tudi s tem porabi mestnega proračunskega denarja.

No, ampak, časovna komponenta za enkrat je v redu. Seveda pa je treba ta osnutek vsebinsko še dodelati. Zato mi dovolite nekaj pogledov, komentarjev, opozoril in morebiti tudi predlogov.

Kot rečeno, kljub za enkrat pravočasnemu sprejemanju proračuna, se ni spremenila dolgoletna praksa ustvarjanja proračunskih primanjkljajev. Tako bodo tudi izdatki večji letos od proračunskih prihodkov za slabi dve milijardi tolarjev. Seveda, sprašujem se, kdaj nam bo pač počil, počila vreča. V kateri se nabirajo naši dolgovi. No in govorimo v bistvu o višjih izdatkih, kot o premalih prihodkih – med prihodki pa je opazno povečanje sredstev, ki jih občina predvideva pridobiti iz Evropske unije. Vendar pa so ti kljub 75% povečanju, znašajo komaj 70 milijonov tolarjev. Vsi lahko skoz poslušamo, kako Slovenija preslabo izkorišča sredstva iz evropskih skladov. Ampak menim, da bi morala Mestna občina bistveno bolj agresivno, ali pa vsaj bolj zavzeto pristopiti k pridobivanju večjega deleža evropskih sredstev. In dejstvo je, da kljub temu, da je v proračunu dobrih 54 milijard, vsi vemo, daje 80% tega denarja z zakonskimi in podzakonskimi akti že dodeljenega. Torej nam ostane le manjši del sredstev, ki jih lahko razporedimo. In o kateri razporeditvi lahko mestni svetniki pravzaprav odločamo. Zatorej apeliram, kot vedno, da moramo pri tem biti še posebej pazljivi pri izbiri razvojnih področij oziroma pri določanju prioritet. Tu gre kritika, da do zdaj nismo bili najbolj srečne roke. Ne vem, eden izmed takih, ki bode, pa najbolj znane, pač mene boste težko prepričali, da je vzpenjača še vedno bolj pomembnejša, kot pa zamenjava azbestnih streh. No, ampak dejstvo je, da smatram, da je prav področje predšolske vzgoje in izobraževanje tisto, ki dolgoročno prinaša največ k razvoju mesta. In dejstvo je, da je največji delež proračunskih sredstev namenjen prav izobraževanju, vzgoji in pa varstvu predšolskih otrok. In pa pomoči šolojočim. Vendar pa je stanje tukaj še vedno daleč od zaželenega. Treba pa je reč, da se stanje popravlja.

Če začnem kar s predšolsko vzgojo. Pohvalno je in zdi se mi pozitivno, da so nekateri predlogi, ki jih podajam že od začetka mandata, pri novem vodstvu pristojnega oddelka le

naleteli na plodna tla. Tukaj mislim predvsem na odstranjevanje azbestnih plošč iz streh vrtcev. V proračun je bilo v ta namen namenjenih letos 100 milijonov tolarjev. Res, da v bistvu bi si želel, da bi se ta zadeva zgodila lahko v enem letu. In, da teh 300 milijonov bi lahko zbrali pri proračunu. Ampak, že to je veliko, da se je občina končno, ne le začela zavedati nevarnosti, ki jo azbestne strehe pomenijo za zdravje otrok in tam zaposlenih. Ampak se tega tudi dodatno, konkretno lotila. In dejstvo je, če bo to, če se bomo držali prioritetenega roka, bo opravljeno veliko delo. Vendar pa se moramo zavedati, da azbestne strehe niso edina nevarnost, ki preti na naše otroke. Velika večina vrtcev v Ljubljani, je starejša od trideset let. In njihovo vzdrževanje še zdaleč ni idealno. V zadnjih letih se kar vrstijo inšpekcijske odločbe o neprimernosti zgradb, v katerih se izvaja predšolska vzgoja. No in kljub slabemu stanju v naših vzgojno izobraževalnih zavodih, je sredstev, ki so namenjena investicijskemu vzdrževanju letos ponovno manj. Indeks vzdrževanja v javne vrtce znaša 95%. Ali, kot so v mestni upravi zapisali v obrazložitvi, da je denarja za redno in pa investicijsko vzdrževanje objektov premalo. Vendar, ker so zagotovljena sredstva le za zagotavljanje najnujnejših popravil. Po predlogu vrtcev bi bilo potrebno za investicijsko vzdrževanje zagotoviti 700 milijonov tolarjev. V proračunu pa jih je planiranih le 282. Dejansko zato predlagam, da se v času priprave predloga, premisli in nameni več za investicijsko vzdrževanje in ne le za intervencije.

Poleg tega predlagam oziroma podpiram naslednje spremembe oziroma dopolnila k osnutku. V celoti predlagam, da se podprejo – podpre predšolska vzgoja in da se povečajo sredstva za 300 milijonov tolarjev. In sicer v štirih točkah, ki so bila sprejeta na pristojnem, prioritetenem – na pristojnem odboru. To je 30 milijonov tolarjev več za odpiranje oddelkov prvega starostnega obdobja. Dejstvo je, da kljub fleksibilnemu normativu v kratkem ne bo več prostih mest v prvem starostnem obdobju. In zaradi predpisanih normativov ni mogoče med letom racionalizirati oddelkov drugega starostnega obdobja. Saj tam beležijo skoraj sto odstotno vključenost ljubljanskih otrok. Dejstvo pač je, da se otroci rojevajo skozi celotno leto. In ne le v določenih terminih. Zato je ta fleksibilnost urgentna.

Ravno tako podpiram 160 milijonov tolarjev za povečanje subvencij za starše otrok v vrtcih. Enako podpiram 90 milijonov tolarjev za sanacijo kuhinje v vrtcu Hans Kristjan Andersen. Dejstvo je, da je obnova te kuhinje v zadnjih letih izpadla iz proračuna. In ne nazadnje nujnost je več, kot dokazana s številnimi inšpekcijskimi odločbami. Čeprav, kot – po pogovorih z vodstvi vrtcev, se je izpostavilo kar nekaj predlogov oziroma vprašanj, da bi veljalo v prihodnosti razmisliti o uvedenih standardih in pregledati, če niso morda previsoki. No in tukaj bi me zanimal komentar tega s strani strokovnih služb.

Enako se mi smotrno podpreti dodatnih 10 milijonov tolarjev za sanacijo sanitarij v višjih vrtcih. In dodatno predlagam 10 milijonov tolarjev za sanacijo dostopanje staršev do vrtca. V vrtcu Mojca, Enota Kekec. Pri Osnovni šoli Dravlje.

No, ampak otroška igra ne le poteka v vrtcih. Zato dejansko še v mestu, kjer primanjkuje zelenih površin, pa še te čedalje bolj uspešno pozidavamo, je toliko bolj pomembno, da so površine za igrišča, ki so namenjene prav našim najmanjšim prebivalcem, urejene in funkcionalne. Igrišča tretje kategorije so locirana predvsem v velikih blokovskih naseljih. In so namenjena predvsem mladim, ki tam živijo. Otrokom, ki tako ali tako že imajo premalo prostora za igranje in sprostitev.

No in ob lanski razpravi proračuna so bila, mi smo uspeli realizirati pobudo, da se sredstva, namenjena za obnovo igrišč tretje kategorije, premestijo iz posebnega konta, namenjenega na tej postavki, pod postavko Komunala, vzdrževanje javnih poti, poti za pešce in zelene površine. Z obrazložitvijo, da bo tako omogočeno boljše in lažje koriščenje teh sredstev. Mislim, da korak je bil smotrni. In mislim, da so rezultati tudi dobri. Pogrešam pa le, da iz realizacije lanskega leta, ostalim zainteresiranim – ni moč razbrati, koliko je bilo dejansko

porabljenih sredstev za obnovo igrišč tretje kategorije. Za katera? Ter za koliko je morebiti ostalo sredstev.

No in seveda veseli me, da je letos plodno leto vsaj za najpomembnejše drobnarije. In je tako za obnovo in vzdrževanje igrišč tretje kategorije namenjenih skoraj 53 milijonov tolarjev. Pozno, ampak končno in pa pohvalno. Želim si samo še dobro realizacijo.

Situacija na področju investicijskega vzdrževanja je podobna tudi na osnovnih šolah. Kot na področju predšolske vzgoje, tudi na – v osnovnih šolah odločb o inšpekcijskih službah – vsako leto več, kot je namenjenih sredstev. Obrazložitev proračuna pa se bere dejansko, kot najhujša grozljivka. Strešniki padajo iz streh. Učenec si je zlomil nogo. Po poškodovanem parketu. Hišniku se je vdrla streha, ko je popravljajal odtok. Okenske šipe, ki se sesuvajo. Pač, žal je, da to ni neka napeta – ali prigode in dogodivščine Harya Poterja na Bradavičarki – ampak čisto realnost naših osnovnih šol. Zavedam se, da so šolska poslopja ponekod stara več, kot šestdeset let. A za stanje, ki vlada na ljubljanskih osnovnih šolah, težko najdemo opravičilo. Še posebej na šolah, kjer po trikrat podaljšujejo inšpekcijske odločbe o nujnih vzdrževalnih delih. Saj res, da pravimo, da bo, da gre veliko denarja – namenjeno v te namene. Ampak, to je tempirana bomba – dragi moji. Se mora res zgoditi neka huda nesreča? Enemu od otrok, ali pa ravnatelju? Da bomo primerno poskrbeli za osnovne pogoje varnega izobraževalnega procesa?

Mogoče samo en primerek. Osnovna šola Dravljje, kjer smo na podlagi lanskega proračuna dobili dve čudoviti novi opremljeni učilnici za tehnični pouk. In pa gospodinjstvo. In, ki so celo tako dobro skombinirani, da z nekaj potezami, v primeru potrebe omogočajo tudi poučevanje ostalih predmetov. A dejansko, kaj pomaga, ko pa so dotrajana okna pribita v okvirje. Ker v primeru, če bi kdo od otrok ali pa učiteljev hotel odpirati ta okna, grozi nevarnost, - ali, da mu to okno pade na glavo. Ali, pa da se cela stena preprosto sesuje. Ampak, to ni še vse. Ko sedite v teh novih, odličnih klopeh, boste začutili tak svež zrak. Prihaja v te učilnice. In ta svež zrak ni dodan zaradi kakšnih klimatskih naprav, ampak zaradi prst ali dva debelih razpok, ki se nahajajo v teh dotrajanih oknih. Zato predlagam, če to že ni zapisano v posebnem – teh intervencijskih sredstev, dejansko dodatnih 7 milijonov, da se končno začne obnova teh dotrajanih oken. Ki pa niso bila obnovljena vse od izgradnje te šole, leta 1984. Kot mogoče dodatek, da se pa šole vseeno trudijo same po sebi zbrati sredstva – Osnovna šola Dravljje je večino sredstev za ureditev igrišč, za prvo triado, zbrala iz lastnih aktivnosti. In pa deloma sponzorskih sredstev.

O podobnih zgodbah bi verjetno lahko govorili z marsikatere osnovne šole. Ampak, mogoče Osnovna šola Vide Pregarc, ali pa Osnovna šola Danile Kumar - sta dva, ki mogoče najbolj bodeta še dodatno v oči. No in pri osnovnih šolah – bi – se vprašam, ali gre za napako, ali pa slab izračun. Pri enem od podatkov. In sicer – električne energije osnovnih šol – planirani indeks je manjši od indeksa cen na drobno. Po mojem izračunu je tukaj namenjeno premalo sredstev. Bi tudi prosil za komentar.

No, ampak, naša skrb niso le varnost otrok v šolah. Ampak tudi v bistvu varne poti v šolo. In medtem, ko smo lani v osnutku proračuna lahko nazorno prebrali katere odseke cest in pločnikov v okolici bomo še uredili. Pa je v letošnjem proračunu v obrazložitvi zapisano le, da to zajema ureditev avtobusnih postajališč za šolski prevoz. In varnostna ureditev peš hodnikov. Že lani sem opozarjal na šolski, na ureditev podhoda pod železniško progo. In pa semaforizacijo križišča med Povšetovo in Grablovičevo. Pri čemer bi zagotovili varen prehod v šolo učencem Osnovne šole Ketteja in Murna. Prehod je bil predviden v času izgradnje novega naselja Nove Poljane. A do tega ni prišlo. In podoben primer je potreba po izgradnji enostranskega pločnika ob Kopni poti. Ki je šolska pot učencem iz Šmartnega. No in zanima me, ali sta ta dva projekta oziroma predloga zajeta v letošnji proračun? In kaj točno se bo financiralo iz te postavke?

No in obenem predlagam tudi, da MOL, skupaj s Holdingom Slovenskih železnic in morebiti kakšnimi našimi vplivnimi svetniki in člani sveta poišče in pripravi načrt urejanja divjih prehodov preko železniških prog. Zlasti v bližini vrtcev in šol. Na kar še posebej opozarja Četrtna skupnost Moste.

Dve dobri zadevi iz letošnjega proračuna, ki si pa tudi zaslužijo pohvalo. Pohvalno je, da bo letos v proračunu občina namenila 35 novih štipendij. Še posebej me veseli, da bodo te kadrovske štipendije namenjene tistemu študiju, ki so vitalnega in pa razvojnega pomena za celotno mesto. In pa katere, za katere študije se redkeje študentje odločajo. Zanima me seveda katere so te vitalne smeri študijske. No in v situaciji, ko se država postopoma omejuje s štipendiranjem, dejansko bi bilo potrebno še aktivneje povezovati lokalno skupnost in lokalno gospodarstvo. In ponovno poudarjam to, kar lani in predlani – z ustanovitvijo in razvojem lokalnega štipendijskega sklada. Predvsem, da bi lahko najperspektivnejši kader zadržali. In bi s tem pripomogli k razvoju mesta. Ne pa da bomo mogoče sledili trendom, ki se nam dogajajo v soseščini in bomo mogli strokovne kadre uvažati iz manj – sicer izobražene, vendar iz drugod po svetu.

No in pohvale si tudi zasluži 130% povečanje sredstev, namenjenih za obnovo počitniških domov. Že lani sem opozarjal na nujno obnovo mladinskega in otroškega okrevališča v Zambratiji. Kjer letno preživi skoraj 15 000 ljubljanskih otrok svoje poletne počitnice. In dejstvo je, zakaj je tudi to dobro – kajti v zadnjih letih se je saniral tako Počitniški dom Savudrija. Letos pa se bo začela sanacija Pacuga pri Portorožu. In pa sanacija, nadaljevala sanacija v Zambratiji. Zato v bistvu je to dobro razmišljanje in pozitivno. Kajti, ne smemo pozabiti, da s tem marsikateremu otroku dajemo edino možnost, da se naužijejo sonca in morja.

No in če tukaj gre za vmesno povečanje sredstev, tega istega ne morem reč za sredstva, ki so namenjena Uradu za mladino. Mladinskemu svetu in pa Uradu za preprečevanju zasvojenosti. Kljub večkratnemu dokazovanju koristnosti obstoja in projektov, ki jih izvajajo omenjene ustanove, sredstva ostajajo na lanski ravni. To pomeni, da se realno zmanjšujejo. V Ljubljani je bilo narejenih kar nekaj raziskav o mladostnikih in njihovem prostem času. Tudi zadnja raziskava, ki govori o mladini, o mladih v letošnjem letu, nakazuje, da je čedalje več otrok, ki odraščajo na ulicah. In, da zato je porast mladostniškega kriminala, nestrpnosti in pa zasvojenosti, že logična posledica. Zato predlagam pristojnim in odgovornim, da resno razmislijo o posledicah takšnega, lahko rečem neodgovornega ravnanja, ki povzroča dolgoročno škodo in da se najdejo sredstva za povečanje teh postavk. Brez kvalitetnih programov izven šolskega udejstvovanja. Brez ustreznih dejavnosti, ki bi pritegnile mladostnike h kulturnemu, športnemu, ali pa umetniškemu udejstvovanju in izražanju, je seveda edina alternativa – ulica. Ta pa ni nujno, da je vedno tista, ki je najboljša. Zato predlagam, da se pri oblikovanju predloga, poišče in nameni več sredstev v razpisu in delovanju projektnim, nevladnim organizacijam na Uradu Republike Slo..., na Uradu za mladino. Tudi brez primernih prostorov za mlade in njihovo kvalitetno preživljanje prostega časa ne gre. Urejanje četrtnih mladinskih centrov, kjer bi mladi lahko v svojem ožjem bivalnem okolju se družili s sovrstniki. Preizkušali in nadaljevali s svojim – računalniško znanje, ali druge oblike neformalnega izobraževanja in se v njih izpopolnjevali, je v bistvu – ali pa na drugačen način izražali in sproščali svojo obliko, svojo energijo – jih ni. Zato predlagam, da bi se v letošnjem proračunu zagotovila sredstva za odprtje vsaj prvega četrtnega lokalnega – se pravi - četrtnega mladinskega centra v Ljubljani. Do sedaj je vladala tudi na nacionalnem nivoju pač strategija izgradnje mladinskih centrov po manjših mestih. Čas je, da Ljubljana tukaj naredi korak naprej. In morda v širšem sodelovanju, tudi z uradom za - Republike Slovenije – za mladino, vzpostavi prvi predlog četrtnega mladinskega centra. Prepričan sem, da bodo pozitivne izkušnje doprinesle k temu, da se bomo tega lotili v

Ljubljani. Kajti, ne smemo pozabiti, da skoraj večina ljubljanskih četrti je večja od večine slovenskih krajev.

Govorimo že nekaj časa o pokritem skate parku. Zato predlagam, da bi se tudi v novem proračunu poskrbelo za 2 milijona tolarjev, za pripravo dokumentacije pokritega skate parka. Do sedaj imajo mladi edino možnost, da se pač zbirajo na ploščadi Maximarketa. Kjer preizkušajo svoje spretnosti med avtomobili in pa mimoidočimi na razpadlih napravah. Pač dejstvo je, da naj nikar ne računajmo, da bodo Švicarji poskrbeli za njih.

No in še enkrat apeliram, ko govorimo, tudi v bistvu o športu in o mladih – ureditev športnih igrišč v bivalnih naseljih. O tem nekaj več kasneje. Pomembna zadeva, ki bi bilo prav, da se je lotimo.

No, ko smo že pri športu, nekoliko so se sicer povečala sredstva za športno udejstvovanje otrok in mladine. Vendar pa opažam, da so ta sredstva namenjena predvsem tekmovanjem in pa športnim tečajem. To je seveda dobro. In hvale vredno. Vendar se moramo zavedati, da se šport odvija tudi v srcu blokovskih naseljih. Kjer so urejena športna igrišča še kako pomembna. Strinjam se, da sredstva, namenjena za investicije v športno infrastrukturo, da so ponovno dodeljena – tako Zavodu Tivoli, pa Zavod s športnimi objekti Bežigrad, pa Zveza športnih društev Slovan. Pa tako dalje. Ne trdim, da sprotne investicijsko vzdrževanje največjih in najpomembnejših športnih objektov ni pomembno ali pa nujno. Vendar hkrati ne smemo pozabiti na tista športna igrišča, ki so namenjena mladim za sproščanje in rekreacijo. In, ki so postavljena tam, kjer oni dejansko živijo in imajo do njih dostop. No in pomanjkanje vzdrževanja športnih igrišč sicer vodi mlade k drugačnemu izkoriščanju prostega časa. Obenem pa se moramo še nečesa zavedati, ko govorimo o teh športnih igriščih, ki so v centru. Predvsem v blokovskih naseljih. Ta igrišča so večinoma in marsikdaj edina možnost za mlade, da se ukvarjajo s športom. In s tem razvijajo športni duh. Mesečne vavnine so pogosto, še posebej za družine, ki so socialno ogrožene, otroke s teh družin, preveliko breme za družinski proračun. In zato se na žalost aktivnim udejstvovanjem otrok družine še najlažje odrečejo. Vemo pa, kakšno je socialno stanje v Ljubljani.

No in ko smo že pri objektih, jaz podpiram predlog, da se obnovo nogometnega stadiona – d.o., ta – pod postavko ukine in da se sredstva prenesejo na – pod postavko športnih objektov. In predlagam, da se tukaj najdejo finančna sredstva, tudi za obnovo športnih igrišč v spalnih naseljih. In, da ne bodo le ta prepuščena zgolj navdihu prebivalcev. Ali pa na navdihu trenutnih dobrotnikov.

No in ko smo že pri športu, me zanimata še dve stvari. Zanima me, zakaj je namenjenih manj sredstev za delovanje športnih društev? Indeks je 93,7. In pa tudi zakaj je znižanje na postavki – Šport odraslih? Transferji neprofitnim organizacijam, ki so glavni nosilci te dejavnosti. Indeks je znižan na 79. Pri čemer bi rad samo opozoril, da šport odrasli, da med šport odraslih sodi tudi šport študentov. Mladih od 18 do 25 leta. In pa šport invalidov. Torej, zakaj je tako znižanje? Ali je to mogoče preneseno kam drugam? Skratka, zakaj je indeks samo 79? Ostali predlogi, ki jih predlagam, ali pa podpiram. Podpiram predlog ohranjanja biotske raznovrstnosti in pa varstvo naravnih vrednot. Podpiram pobudo, da se za zaščito in varovanje ljubljanskega Barja zagotovijo sredstva za ekološko patroljo. In naravovarstvene nadzornike, ki so nujno potrebni za ohranitev Barja. Še vedno podpiram in čakam, ter predlagam pristojnim, da ko govorimo o otrocih – da razmislijo o ustanovitvi Varuha otrokovih pravic, kar je bilo že večkrat predlagano. Z različnih koncev.

Glede turizma, vsi se strinjamo, da nam v Ljubljani turizem postaja čedalje pomembnejša dejavnost. Od katere imamo vsi veliko. Ampak, glavni manjki pa so še – premalo hotelskih in hostelskih namestitev. Dejstvo je, če že nimamo denarja, je potrebno vsaj podpreti, ali pa drugače pomagati, da predlogi in pobude iz zasebnega, ali civilnega sektorja zaživijo. Neizrazita je predstava o Ljubljani v tujini. Kjer pa lahko tudi sami marsikaj pripomoremo. Še vedno je premalo življenja, dogajanja v Ljubljani. S poudarkom v Stari Ljubljani in četrti

skupnosti. Kjer bi lahko bolj vključili in izkoristili potencial vseh petnajstih turističnih društev v Ljubljani. Dejansko zato predlagam dodatnih 9 milijonov tolarjev za turizem. Po možnosti v postavko – Tekoči transferi v javne zavode.

No in pa predlagam dodatna sredstva. In sicer za izgradnjo brvi na Špici. V predlogu Odloka o Proračunu Mestne občine Ljubljana za leto 2006 so sicer iz - sredstva v načrtu razvojnih programov, za izgradnjo brvi pri Špici – namenjena in planirana v letu 2007. Predlagam pa, da se ta sredstva poskušajo zagotoviti v letu 2006. Kajti prepričan sem, da bi izgradnja brvi pri Špici bila pomembna za nadaljnji normalni razvoj omenjenega območja. Tam imamo zraven novi biotehnični izobraževalni center. Ki je začel z obratovanjem letos septembra. Ta center namreč nima ustrezne infrastrukture, ki bi dijakom omogočila normalen in pa neproblematičen dostop do centra. Enaka situacija je z dostopom do Botaničnega vrta v Ljubljani. Ki bi v primeru izgradnje brvi pri Špici in stalnega pristana, imel tudi dostopen, dostop tako po kopnem, če lahko tako rečem – tudi redno ladijsko povezavo. Dejstvo pa je, da z vidika turizma ljubljanskega, pa gre za povsem novo možnost, ki se kaže v povezavi Ljubljanskega gradu, Botaničnega vrta in pa centra mesta. To pomeni razširjeno ponudbo v Ljubljani.

Zato predlagam, da bi se ta projektna naloga uvrstila med prioritete. In predlagam, da bi se namenjenih in ocenjenih 150 milijonov tolarjev, ki so v bistvu ocenjena v zaključnem natečaju – prenesla v izvedbo že v letošnjem letu. To je – idejen ta predlog podpira tako Biotehnični izobraževalni center, kot Botanični vrt Ljubljana, kot Zavod za turizem Ljubljana. Naprej, kar se tiče podpiranja predlogov dodatnih. Zdi se mi smotrno in podpiram predlog in pripombe Zavoda za oskrbo na domu na osnutek proračuna. Še posebej v tistem delu, da je pri delu zavoda potrebno izhajati iz veljavnih normativov in standardov izvajanja javne službe. Kar verjamem ocenam, da 2,3% povečanja postavke to ne omogoča. No in pa podpiram, da se obrazloži – Prihodki in odhodki, namenjeni starejšim prebivalcem Ljubljane – po vrstah in namenih javne službe. In storitev izven javne službe. In se s tem zagotovi preglednost financiranja. Ravno tako pa podpiram predlog, da se postavko – Zavod za oskrbo na domu – vodi, kot samostojno postavko.

Tudi se mi zdijo smiselni predlogi in pa podpora – se pravi, tako nakupu knjižničnega gradiva. In pa kadrovskim okrepitvam Slovanske knjižnice v naslednjem letu.

Zanimiva mi je bila pobuda in tudi sprašujem pristojne, zakaj je podjetje Givo predlagalo številne pripombe na predlog prodaje finančnega in stvarnega premoženja MOL? V letu 2006. Tako, ravno tako podpiram predloge Gasilske zveze Ljubljana. Predvsem kar se tiče povečanja sredstev za njeno delovanje. S poudarkom na nakupu osebne zaščitne opreme. Izobraževanja. Zdravstvenih pregledov. In pa predvsem delovanja mladih gasilcev. Tako v okviru rednih dejavnosti, kot tekmovanj. Kajti v celoti se strinjam z zapisanim, da tudi pri gasilcih – so mladi naša prihodnost.

In, ko govorimo o bodočnosti, verjamem, da bo v bodočnosti ravno tako pomembno uvajanje in pa uporaba informacijske tehnologije. Zato, glede na izredno pomembno področje, se mi zdi nedopustno zmanjšanje sredstev na samo 75%. Glede na sredstva za 2005. To je postavka 091216 – in naprošam za jasno obrazložitev in ustrezno povečanje.

Dejstvo je, da letos, da sem tukaj naštel neke finančno – v narekovajih – »manj zahtevnih«, ampak zato ne, zato ne manj pomembnih predlogov. Nasprotno, smatram, da gre za zelo pomembne predloge s širšimi posledicami. In naprošam pristojne danes – tako za komentar, kot tudi za maksimalno upoštevanje pri pripravi predloga proračuna za leto 2006. Za enkrat na Najlepša hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Istenič, razprava.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa gospod podžupan. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi. Zdele je naš kolega, gospod Černjak, naredil en dober pregled celotnega gradiva, za katerega mislim, da je dost v redu pripravljen. Ima pa le določene, bom rekel – stvari notr, na katere bi tudi jaz rad mal opozoril. Oziroma, na katere stvari bi žele, da da mestna uprava mal večji poudarek.

Namreč, prepričan sem, da meščankam in pa meščanom, je poleg zagotavljanja enih osnovnih potreb in pa varnosti, to pomembno, da imajo urejeno okolico. Urejena otroška igrišča. Da imajo urejeno javno razsvetljava. Vzdrževanje javnih površin. Da se uredijo črna odlagališča. Da so urejene ceste in pa kolesarske steze.

Veliko teh pripomb je bilo danih tudi s strani svetov četrtnih skupnosti. Za katere mislim, da je potrebno, da se ta ureditev komunalne in vse ostale infrastrukture – v sami izvedbi tega proračuna tudi zagotovi. In, če je potrebno, da se sama izvedba določenih del oziroma določenih zahtev, ki so jih dali v četrtnih skupnostih. Ki so jih dali meščanke in pa meščani, tudi zapišejo. In potem tudi izvedejo.

Zdaj, bil sem pri varnosti. Jaz sem zelo nekje vesel, da v naši stranki, Socialnih demokratih, zelo podpiramo vrednote, kot so pomoč, solidarnost in pa tovarištvo. Prihajam iz četrtne skupnosti, kjer deluje kar pet prostovoljnih gasilskih društev. Kateri so v Ljubljani izmed sedemintridesetih te, kateri tudi te vrednote imajo. In pomagajo človeku v stiski. Takrat, kadar je najbolj potrebno. Kadar človek lahko v nesreči, požaru, naravni ujmi, izgubi vse svoje premoženje. Že lansko leto sem podal predlog, da se sredstva, ki se namenijo za delovanje prostovoljnih gasilskih društev povečajo za 25 milijonov. Zaradi sklepa, ki ga je dal, ali pa priporočila, ki ga je dal Odbor za zaščito in reševanje, so bila ta sredstva samo v višini 18 milijonov. Zdaj, jaz bom rekel tako – predlog, ki so ga podali prostovoljno – to se pravi Gasilska zveza Ljubljane in pa podpisana prostovoljna gasilska društva v Ljubljani – podpiram. Ampak, predlagam, da se namesto teh 52 milijonov, njim nameni 60 milijonov. Namreč, treba je vedeti, da kljub prostovoljnemu delu, velikim vložkom časa, se vsa ta društva vedno ukvarjajo tudi s težavo, da imajo vedno premalo denarja. Vedno jim ga zmanjka. Vedno je treba še nekaj narest. Konec leta it od hiše do hiše, pa zaprosit za prostovoljne prispevke. Vemo, da imamo Uredbo o opremljanju gasilskih enot. V njej je zapisano, da je potrebno prostovoljna gasilska društva, ki imajo operativne ekipe, opremiti s tehnično in zaščitno opremo. Zato je potrebno do leta 2009 zagotoviti še okrog 115 milijonov tolarjev. Za to dinamiko, ker vemo, da so jim bila sredstva v osnutku proračuna odvzeta – ne bi do leta 2009 vsem tem prostovoljnim gasilskim društvom zagotovili potrebne opreme. Izolirnih dihalnih aparatov. Jeklenk. Zaščitnih oblek. Zaščitnih čelad. Čevljev. Tako, da s temi sredstvi, ki jim bomo – jim dodal, jim to lahko omogočimo. Da bomo še pred letom 2009 jih potrebno opremili. In pa tudi zagotovili sredstva, da bodo lahko imeli opravljene svoje zdravniške preglede.

Prav tako podpiram vlogo Gasilske brigade - mislim, tudi njihova zahteva po zvišanju sredstev se mi zdi utemeljena. In predlagam, da se tudi njim zagotovijo.

Zdaj, varnost smo dali čez. Tuki bi se potem rad še mal osredotočil na to, da je potrebno zagotoviti, bi rekel – kljub temu, da je 53 milijonov že zagotovljeno za obnovo otroških igrišč, še dobrih 50 milijonov za obnovo teh igrišč. Sami vemo, da se bodo pristojnosti svetov četrtnih skupnosti verjetno v prihodnjem letu tudi povečale. In smiselno bi bilo, da bi se določene pristojnosti, vsaj kar se tičejo urejanja otroških igrišč tretje kategorije, skupaj z denarjem, tudi prenesle na svete četrtnih skupnosti.

Poleg tega predlagam, da se zagotovijo sredstva za aktivno preživljanje prostega časa starejših prebivalcev. Meščank in meščanov Ljubljane, ki niso vključeni v programe domov

upokojencev. Ali pa aktivne nege. Da se zagotovijo kakšni dnevni centri. Prostori, kjer imajo dostop do Interneta. In pa seveda druženje.

Šport. Tuki bi predlagal predvsem pri ureditvi področja Mostovne. Da se poleg teh sredstev, ki so zagotovljena, zagotovi še 5 milijonov tolarjev, da se lahko poruši tista stara remiza. In zagotovi in uredi tudi metišče.

Predlagam tudi, ker vemo, da je naše kopališče Kolezija mal v slabšem stanju. Da se zagotovijo sredstva za izvedbo projektne dokumentacije. In pa tudi za zamenjavo same školjke bazena.

Poleg tega, moram pa reč, da sem pred časom v dnevnem časopisu zasledil to, da se opušča projekt smučišča v Guncljah. Zame, kot krajana, kot meščana Ljubljane, se mi zdi nesmiselno oziroma ne pametno, da se opušča ta zelo zanimiv projekt izgradnje smučišča v Ljubljani. Predlagam, da se zagotovijo sredstva, s katerimi se bo lahko prišlo do urejenega smučišča v Ljubljani.

Pred dobrim mesecem pa pol smo se pogovarjali o strategiji športa. In vemo, da so takrat padle določene razprave, kako se sam šport, predvsem pa vrhunsko smučanje v Ljubljani ne razvija. Res je. Od Urške Hrovat naprej, ni bilo v slovenski smučarski reprezentanci nobenega smučanja, ki bi bil iz Ljubljane. S tem, ko bi se uredilo smučišče, smučarska proga v Guncljah, bi lahko dobili možnost sto dnevne vadbe na leto oziroma smučanja za mlade. Za manj mlade. Za – z določenim subvencioniranim cenejšim smučanjem bi lahko omogočili tudi cenejše smučanje za vse tiste, ki si ne morejo za vikend, ali pa vsak dan privoščiti, da se odpeljejo – ne vem, na Krvavec. Ali pa v Kranjsko goru. In ta sredstva, po mojem, glede na projektno dokumentacijo, ki sem jo videl, niso tudi tako velika, da se ne bi mogla zagotoviti.

Poleg tega predlagam, da se tudi v okviru proračuna zagotovijo sredstva za izdelavo lokacijskega načrta cestne povezave od avtoceste Ljubljana – Brod, preko Miheličeve, Stegen, Ljubljanske brigade, mimo teh športnih objektov Ljubljana in do Bežigrada. Namreč, vemo, da imamo v proceduri kar nekaj aktov, kateri se ob tej cestni povezavi, ki bi razbremenila Celovško cesto – naj bi se gradili – ne vem, poslovne cone, stanovanjske cone. In v okviru teh aktov, se ta določena cestna povezava obravnava samo v kosih. S tem enotnim...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za nekoliko več miru v dvorani.

G. GREGOR ISTENIČ

... lokacijskim načrtom – pa, bi lahko to zadevo rešili. In mel, bom rekel – ta največji in pereči problem, ki je na severozahodu Ljubljane zelo prisoten, tudi kasneje lahko rešen. In tako imamo enkrat tudi določeno dokumentacijo, tudi vidimo, katera sredstva potrebujemo. Katera zemljišča je potrebno odkupiti. Da se tudi lahko ta razbremenilna cesta Celovške ceste, v prihodnosti, tudi izvede.

Zdaj, kot predsednik Sveta Četrtna skupnosti, bi rad povedal to, da glih v času, ko so se dajale pripombe na ta proračun, smo imeli pri nas na obisku gospo županjo. Kateri smo podali tudi predloge in pripombe, katere želimo, da se v okviru proračuna za leto 2006 tudi nekje popravijo ali izvršijo. In samo to naprošam, da tisto, kar je bilo že takrat poslano in nekje zagotovljeno, da se bodo določene stvari uredile. Prosim, da se tudi uredijo.

Predlagam pa še, glede na to, da ima tale mestni svet – ne tale mestni svet, ampak mestni svet iz leta 95 – je sprejel en sklep, da je potrebno začeti z reševanjem problema kanalizacije na področju Ljubljana – Brod. Da se zagotovijo sredstva. Da se pridobi, ali se namenijo sredstva za pridobitev projektne dokumentacije. Izvedbe. In, da se čim preje pristopi na reševanju

problema reševanja kanalizacije na Brodu. Kot sem že omenil lansko leto. Ob velikih nalivih, ljudem na Brodu, iz kanalov tečejo tudi fekalne vode.

Priporočilo oziroma ena zaveza v mestnem svetu je bila tudi ta, ker vemo, da je obstoječa kanalizacija na Brodu preobremenjena, da se določene gradnje na Brodu ne bodo delale. Vemo pa, da se gradnje in še to naselij – dela. Tako, da je potrebno za rešitev te problematike na Brodu tudi nameniti določena sredstva in to čim prej.

Zdaj, jaz upam, da ko bo sprejet ta osnutek oziroma ta proračun, bodo meščanke in meščani imele zagotovljene svoje potrebe. Da se bodo počutili varno. In pa, da bodo imele urejene tudi svojo okolico. In, da bodo zadovoljni.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo. Doc. dr. Gomišček. Izvolite.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Najlepša hvala. Kolega Istenič, človek bi se kar zjokal, koliko imate enih socialnih predlogov. In, koliko bi v tem letu, ko bojo volitve naredili na Brodu. Tako, da – fino. Vidim, da smo se skupaj enkrat – to je res projektno vodenje stvari. Smo se skupaj dobili. In se bomo potrudili za to, da se bo res v Ljubljani kaj v četrtnih skupnostih naredilo.

Precej me veseli, kar se tiče kanalizacije na Brodu. Zakaj? Zaradi tega, ker se spomnim, ko sem pred dobrimi šestimi leti prišel v ta mestni svet, je bila prva stvar, ki sem jo nekako si zastavil to, da res ljudem ne bo gnojnica v garaže tekla. Šest let nazaj je blo to. Do zdele nisem še nobene podpore dobil za ta projekt. Čeprav ste vi predsednik četrtne skupnosti že kar nekaj časa v tem koncu. In, jaz upam, jaz srčno upam, da bo ta gnojnica nehala teč. Se priključujem vašemu mnenju. Sam moram reč, da leto pred volitvami, je zlo tko. Nekredibilno. Ne? Me pa zanima, če je kaj denarja v proračunu za to rezerviranega? Vsa leta meni obljublajo, da bo. Vi ste tisti, v tisti stranki, ki ima škarje in reže platno, kar se tega tiče. Tako, da posuvanje s pepelom s kakšnimi priporočili, ko se sprejema proračun. Potem, ko ga je vaša stranka v bistvu naredila – po šestih letih zamakanja in nalivanja gnojnice v tiste garaže, se mi zdi pa – al nekredibilno. Ali pa zlo tko – ne bom niti besede uporabil. Ampak, zelo pozitivno sprejemam vašo pobudo. In upam, da jo bote naredili. Hudo mi je samo, da ni denarja za to že notr. V proračunu, ki ga je vaša stranka naredila. In po pet letnem opozarjanju, da se naj le da enkrat v ta proračun. K ni veliko denarja. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko? Gospod Istenič.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa, gospa županja. Kolega Gomišček, hvala lepa za vašo repliko. Bom rekel, sem jo zlo vesel, ampak – tudi kolega Janez Jemec vam lahko pove, da v svetu četrtne skupnosti, se že dalj časa zavzemamo za rešitev te problematike. Ta isto problematiko smo tudi vedno poskušal reševati. Lansko leto je v osnutku proračuna bila, so bila zagotovljena določena sredstva za projekt za reševanje te kanalizacije. En del je levo od – no, neki je blo na, ne vem, una cesta, ki gre čez Brod levo pa desno. Tako, da letos je to izpadlo. Zato le, bom rekel, sem tudi apeliral na to, da se ta sredstva zagotovi. In ta problem reši. Vsi, ki tam živimo, al pa vsi, ki to problematiko poznajo, vejo, da je to velika problematika. Vemo pa tudi to, da se pa že dalj časa pogovarjamo kako bi ta problem tudi rešili.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Sodrznik.

Ampak, samo kratko pojasnilo, doc. dr. Gomišček. Proračuna ni sestavljala stranka Socialnih demokratov. Proračun je sestavljala mestna uprava. V sodelovanju z obema svetniškima skupinama, ki sta bili tedaj v koaliciji.

Gospod Sodrznik, beseda je vaša.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Hvala lepa gospa županja. Kolegice in kolegi. Moj, moja razprava bo razdeljena na dva dela. Dost temeljito sem proučil ta proračun. In lahko rečem, da je evidentno, da predlagan osnutek odraža stanje v koaliciji. Prav ste slišali, govorim o koaliciji, ker vsekakor smatram, da je bil narejen še za časa, ko sta bili obe stranki partnerici. Tako, da vsaj z mojega zornega kota se ni za bat za usodo tega proračuna. Ne glede na kritične razprave, ki sem jih lahko, ali pa predvidevam, da jih bom še slišal. Z vrst nekaterih kolegov pred menoj.

Vsaj proračun zmeraj kaže neko kondicijo mesta. Lahko primerjam proračune, ki so bili v preteklih letih sprejeti, lahko rečem, da je stanje, ali pa kondicija mesta zelo slaba v letošnjem letu. Verjetno bi bilo res škoda časa ponavljati vse tisto, zakaj mislim, da je tako. Ker to smo že slišali neštetokrat. Nisem prepričan, če smo se iz tega kaj naučili. Res nisem.

Ta proračun zame dokazuje, da smo se, razen pač v tistih delih, ko so nas preprosto tudi sodne odločbe prisilile, da smo morali vsaj nekatera poglavja v naših odprtih fajlih zapret. Sam imam več pripomb. Najbolj se mi zdi ta, da dejansko...

.....konec 2. strani I. kasete.....

...rekel močno diskontinuiteto koalicije. To seveda povzroča en kup problemov, ker ni jasne opredelitve okoli vizije. Ali vsaj o tistih ključnih projektih, ki bi bili v tem mandatu prioriteta tega mesta. Če se boste malo spomnili, je to stvar, okoli katere sem vsakič posebej razpravljal. In jo zahteval. Včasih smo temu rekli neke vrste proračunski memorandum, ali razvojni načrt. Ali srednjeročni načrt, ali kakorkoli. Mi lahko govorimo o tem, da imamo na papirju krasno študijo in strategijo MOL-a za naslednje obdobje. Ampak, kaj pomaga, če se do tega tudi vodstvo občine ni afirmativno pozitivno opredelilo. In bi reklo preprosto, toliko računamo, da bomo imeli na razpolago v štirih letih sredstev. In to smo sposobni realizirati. Zato, ker si ni upalo. Ker je vedelo, da ima težave. Za nekatere slutilo. Za nekatere je celo vedelo. Za nekatere pa verjamem, da tudi ne.

Iz čisto tehničnega vidika se mi zdi, da je ta pomembna pomanjkljivost tega proračuna, ki precej zamegljuje sliko, ki bi dala tudi možnost primerjave s prejšnjimi leti – je to, da po mojem prepričanju manjka ena kolona, ki se ji reče – Proračun 2005. Namreč, mi zdaj imamo v proračunu kolono, ki se ji reče – Ocenjena realizacija. Zaman je pojasnjevati formalne tehnične ali kakršne koli druge razloge. Ampak, vsekakor gre za to, da mi nimamo akta, s katerim bi lahko verodostojno primerjali in izvedli vse te primerjave. In so seveda relativno nekorektne s tega vidika, da bi znali oceniti, kaj dejansko se globalno spreminja zaradi, bi rekel nekih tudi razvojnih programov, ali pa investicij. Ne nazadnje tudi projektov. Če bi lahko primerjali ti dve koloni, seveda zdaj lahko rečete, da naj si vzamem proračun za lansko leto, pa naj si primerjam. Ampak, to ni to, ne? Če bi lahko tu primerjali, bi tudi dobili dosti

hitro sliko o vsem tistem, kar so nekateri, ali pa predvidevam še bodo poudarjali, ko gre za pogled razvojni naprej. V smislu katere investicije pač uprava, na čelu z županjo izpostavlja. Tam bi se tudi videlo, kje prihaja do razhajanj. Bodisi zaradi neizpolnjevanja obveznosti za nazaj. Bodisi zaradi nesposobnosti uprave, ali kakšnega tretjega razloga. Lahko ugotovim tudi, da je prihodkovna stran po mojem vsaj delno nekorektna. Ker anticipira že za – že za nekatere prihodke, ki v bistvu še niso pokriti z veljavnimi odloki. Tu posebej seveda mislim na odlok, ki smo ga pred časom že obravnavali v mestnem svetu in ki je doživel ogromno kritik in polemike. In se sprašujem, ali to pomeni, da se je koalicija – v narekovajih spet – ista koalicija, odločila, da ga bo sprejela, ne glede na vse, kar smo govorili. Ker, če je temu tako, bo vsaj zame izpadla izredno neverodostojna. Tudi lahko rečem, da je v tem primeru govorila s preklanim jezikom. Ker takrat je bilo dogovorjeno, da se bo vrsto stvari ponovno proučilo. Da se bo poskušalo upoštevati nekatere – torej predloge iz razprav. In, da bodo dani odgovori na vprašanja, ki smo jih zahtevali. Odgovorov še do danes ni. Čas teče. In sam seveda pričakujem, da...

..... zvonjenje mobilnega aparata....

... in sam seveda pričakujem, da bom v nekem razumnem roku, za katerega smo se dogovorili, ti odgovori prišli. Čas pa je že zdavnaj potekel.

Ko govorimo o težavah in o krizi, seveda zmeraj pomislimo na varčevanje. Vendar varčevanje na račun zgolj rezanja investicij, ali morebiti celo investicijskega vzdrževanja, je kratke sape. Mi si lahko mogoče to privoščimo eno leto. Dlje vsekakor ne. Ampak, to eno leto, se bojim, da se vleče že cel mandat. In posledica tega, da mi nimamo pravega pristopa do tega problema, je tudi v tem, da se ne znamo, ali pa nismo sposobni odločiti za mogoče nekatere strateške odločitve v smislu varčevanja. V tistih postavkah, ali pa v tistem področju, kjer sam vidim ogromno rezerv. To je na področju enega največjih porabnikov mestnih sredstev, to je mestne uprave.

Večkrat sem že govoril in bom ponovil, govorim o projektu, ki je seveda tudi – lahko rečem – drzen. Kdo – mogoče bi kdo rekel – futurističen. Kakor koli. Sam sem prepričan, da je nujno potreben. Da pa je bil recimo v preteklosti nakup Krekovega trga, s strani javnega podjetja, ki je itak že v lasti MOL ena zelo zgrešena poteza. In sam bi rekel nerazsodno zapravljanje denarja. In sam res ne vem zakaj Mestna občina sama ne bi zgradila upravne stavbe. Bodisi prej, če sem malo zloben - na Vodovodni cesti. Ali pa kje drugje. Verjemite mi in si upam pri polni zavesti podpisat, da bi denar, ali pa bi za ta denar, ki bi ga dobili s prodajo, ali pa najemom vseh stavb, v katerih domuje mestna uprava, z lahkoto zgradili – ne eno, verjetno več stavb. Za celotno potrebo mestne uprave. Da z vidika varčevanja, o učinkoviti rabi energije, varovanju, čiščenju in vseh teh nujnih elementov pri vzdrževanju stavb, sploh ne zgubljam besed. Ampak, to je seveda spet en projekt, ki zahteva resen pristop. Mislim, da je tudi eno – pač odločitev. Ki pa je izvedljiva v enem mandatu brez nadaljnega. Odločitev je treba sprejet.

Kar se tiče vseh stališč do področja stavbnih zemljišč, urbanizma, komunale in tako dalje, jih ne bom ponavljal. Načelna pripomba, ki jo pa imam, je seveda ta, da dokazuje, da mi pravzaprav v tem trenutku sploh nismo opravilno sposobni, z vidika ravnanja, kot negospodarski subjekt. Kot nek dober gospodar, ali pa v smislu nekega pozitivnega managementa. Zaradi tega, ker preprosto nismo finančno likvidni. Ali pa sposobni kupiti ene najmanjše nepremičnine na trgu. Ker ni sredstev. En primer smo meli v bližnji preteklosti. Recimo prodajala se je lokacija Tobačne, ki so jo na koncu seveda kupile privatne firme. Po mojem mnenju je to zelo drastična, bi rekel – izgubljena priložnost. Da mene v bistvu srce boli, ne? Ker ta lokacija je de lux. Na kateri bi se vsaka, bi rekel, vložena sredstva potrojila,

popeterila, podeseterila – vem, ampak, vsekakor bi lahko bil izplen velik. Ampak, kot rečeno ni denarja, ker na to nismo pravočasno mislili. Nismo naredili pravočasno ustreznih rezervacij in podobno. Toliko o teh zadevah in v podrobnosti, kot rečeno ne bom zahajal.

Bi v zvezi z – z dvema področjema dodal še dva stavka. Prvič, na Odboru za zaščito in reševanje smo predlagali nekatere zahteve. Predloge. Delno so bili že v razpravi predhodnikov omenjene. Tudi odbor tega osnutka ni podprl. Zakaj piše v stališčih odbora in jih tu ne bi ponavljal. Vsekakor bi tu dodal, da mi je žal, da je županja, ko je streljala – seveda jemljite to metaforično – načelnike. Da je tu zgrešila. Ta bi bil lahko deležen njene pozornosti že zdavnaj. V začetku mandata. Kot še verjetno kdo. Pač žal vseh argumentov in bi rekel stvari, ki sem jih večkrat predlagal, tudi strokovno utemeljil. Ker tu verjetno ni dvoma, da sem tudi strokovno kompetenten. Lahko sodim o določenih stvareh. Pač niso bila upoštevana in se bojim, da tudi do konca tega mandata ne bojo.

Moram reči javno, da tudi – zelo odgovorno, da sredstva, ki so zdaj na razpolago, ne omogočajo minimalnega nivoja požarnega varstva v Ljubljani. Zelo resno – v bistvu ta predlog ogroža normalno delovanje gasilske brigade. In predvsem tega podsistema prostovoljnega gasilstva. In tu seveda plediram za posluš, da bi se te pripombe kar se da resno upoštevale pri pripravi predloga proračuna.

S tem je moj prvi del razprave končan. Bom čisto na koncu povedal zakaj. Šel bom na drugi del. Pozorno sem poslušal tudi večji del uvodnega nagovora gospe županje. Ne mi zamerit, bil sem toliko, bi rekel – predrzen, da sem si sprintal lanski govor iz uvoda osnutka proračuna. Lahko ugotovim, da se bistveno ne razlikuje od tistega teksta lani. Ki je napisana, kakor sem lahko prebral – na sedmih straneh. Bom pa iz – bom pa prebral, citiral tri odstavke in bi želel v zvezi s tem pač odgovor. Ni nujno danes. Pač verjetno v bližnji prihodnosti. Vsekakor do obravnave predloga proračuna.

Prvi citat. »Čeprav ima mesto še nekaj možnosti dolgoročnega zadolževanja, smo ocenili, da dodatno zadolževanje ni primerno. Saj servisiranje javnega dolga mesta že presega pol milijarde letno. Zato so bili potrebni zelo resni varčevalni ukrepi v vseh oddelkih. In izločeni oziroma upočasnjeni so bili nekateri že načrtovani projekti. Za katere je pripravljena dokumentacija. Na primer – različne ceste, obnova mostov, predvidene investicije v javni – javnih podjetjih, ki jih sofinanciramo. Nekatero šolske investicije. Investicije v športu in podobno. Nekateri projekti, za katere smo v tem času iskali možnost vključitve zasebnega kapitala, v njihovo izvedbo, na primer garažne hiše, nekateri športni objekti oziroma njihova obnova.« Konec citata.

Vprašanje. Kateri so bili ti projekti? In kakšna je njihova usoda po enem letu v Osnutku Proračuna MOL za 2006.

Drugi citat. »Dodatno mestno blagajno obremenjujejo tudi nekatere izgubljene in že pravnomočne tožbe iz minulih let in minulih mandatov. Tudi tista z DARS-om. In sicer za skupno kar nekaj milijard. Pa tudi obveznosti iz pridobivanja zemljišča za NUK, ki jih bomo morali zaradi napak izpred desetih let, ponovno odkupovati. Da niti ne omenjam obveznosti iz problematičnih odločitev v prejšnjih mandatih, ki jih je mestni svet že spoznal preko obravnave različnih revizijskih poročil, o poslovanju Mestne občine Ljubljana v preteklih mandatih. S katerimi je bil seznanjen in se je z njimi ukvarja kar nekaj državnih organov. Gre za DARS – MOL pogodbo. S.I.B.. Rog, Stožice, Stadion, Mestni trg 14, Stari trg 32, Breg 10, Slovanska knjižnica, Energoplan, NUK, Hiša eksperimentov, Mestni muzej, Cukrarna, Grad, Hotel Celica, knjižnice, veletržnica, Chemo, delitvena bilanca. Komunalna oprema nekaterih zemljišč in še bi lahko naštevala. Vseh teh možnih obveznosti niti ni mogoče v celoti opredeliti v predlaganem proračunu. Jih pa rešujemo dnevno. In do sedaj smo uspevali, da nismo bistveno okrnili normalnega življenja v mestu. In pomembneje obremenili mestnega proračuna.« Konec citata.

Vprašanje. Kako so do danes rešeni ti projekti? In kako bodo obremenili mestni proračun v letu 2006?

In še tretji citat. » Letos se ob proračunu odločamo tudi o izvedbi nekaterih projektov, za katere so bili v prejšnjem mandatu že podpisane pogodbe. In bi njihova opustitev, oziroma odstop od njihove izvedbe, ob že nastalih stroških, lahko pomenili znatno škodo. Tu mislim predvsem na panoramsko dvigalo. Danes ste prejeli dodatno gradivo, ki vam bo lahko v pomoč pri odločanju o tem, ali ta postavka ostane v proračunu za leto 2005. Ali ne. In, ali iščemo v prihodnosti drugačen način financiranja njegove izgradnje? Dosedanje aktivnosti so bile usmerjene v najnujnejše dejavnosti za njegovo izgradnjo. In ocenjujemo, da niso bili povzročeni pomembni stroški, ki bi jih sicer – ki bi se jim sicer lahko izognili, če bi projekt izgradnje zamrznili že v letu 2003. Ko smo sicer iskali druge možne investicije, namesto sredstev MOL-a, sedanja odločitev o nadaljevanju izgradnje pa lahko pomeni, da preidemo v naslednjo fazo, ki bo pomenila tudi dejansko končno odločitev o izgradnji in celotne predvidene stroške.« Konec citata.

Vprašanje. Kakšen je lahko odgovor na zadnji stavek, gospa županja?

S tem sem končal tudi drugi del. Zakaj sem šel, bi rekel v – na takšen način razprave, ker bom s tem tudi končal. Lahko vam samo povem, da sem, poleg tega, da sem sprintal lanski magnetogram gospe županje, sprintal tudi lanski magnetogram svojega nastopa o proračunu. In sem ga, razen dveh odstavkov, ki sem jih črtal – dobesedno prebral. Na lanski proračun. In enaka razprava kot vidite, je povsem aktualna tudi na letošnji proračun. S tem mislim, da sem povedal skor dovolj.

Končal bom tako, ne? V Svetniški skupini Ljubljana, moje mesto, smo bili do sedaj zmeraj konstruktivni. Tudi tako smo, bi rekel – se dogovorili. Tudi bomo v bodoče. Pri vseh proračunih. Velikokrat smo poskušali s sugestijami in predlogi. Največkrat pri osnutku proračuna sprejememo sklep, da – da sprejemamo mesti svet s predlogi in torej – z mnenji iz razprave. Naše izkušnje so slabe. Po večini, ko gre za predloge, ki smo jih tudi sami oblikovali. In predlagam, da letos resno razmislite, ali je sploh smiselno resno vzeti tisto misel, ki jo je gospod Lekič povedal – v svojem kratkem nastopu, na koncu. Ko je dejal približno takole – da upa, da bo predlog pripravljen čim prej. Da se bo lahko izvajal. Poglejte, osnutek ste pripravljali vi. Obljubili ste, da bo že tam, nekje pri koncu poletja na seji. Danes smo – se z njim soočamo. In moja ocena je, glede na stanje duha v mestu in na politične razmere, da lahko skoraj brez velikih težav, dve alineji od mnogih spremenite v osnutku. In ga prinesete še enkrat, kot predlog. In ga boste sprejeli. In tudi sicer ne dvomim, da bistvenih sprememb tega, kar sem rekel – do predloga ne bom. Verjamem torej, da bomo lahko glede na vse, že v januarju mesecu obravnavali spremenjen proračun. In ga tudi, odprli, razpravljali. In ga eventualno tudi izglasovali. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na vašo razpravo, gospod Pavlica.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Samo nekaj misli, no – ob razpravi kolege Sodrznika. Prva zadeva je okrog priprave proračuna in posameznih rubrik, ki so v proračunu. Zakon o javnih financah je popolnoma jasen in proračun je pripravljen v skladu z Zakonom o javnih financah. Tudi, ko govorimo o primerjavah, ne? Zakon je popolnoma jasen. In v členih in to sami dobro veste, govori na kaj se delajo primerjave. Enako v državnem proračunu.

Enako, seveda gre tudi za opombo, kdaj je bilo obljubljeno, priprava proračuna. Tudi tu so akti jasni. Trideset dni po sprejemu državnega proračuna. Pomeni, tam nekje konec oktobra bi

lahko pripravili osnutek mestnega proračuna. Kajti prej niti elementi niso bili znani. Kot je jasno, pa seveda niti pravila, o katerih je bilo danes že govorjeno, niso bila znana. Kako strukturirat pravzaprav proračun. Ker je prišlo do resnih sprememb v pripravi programske klasifikacije, kot sami veste je zaradi tega tudi nekaj težav s primerljivostjo.

Okrog nadomestila stavbnega zemljišča. Mislim, da bo kasneje ob tej točki lahko debata pokazala, kaj vse je bilo v tem letu narejeno. Kok – kok številnih razprav, simulacij, je bilo narejeno. Ampak, o tem mislim reč kasneje. Res pa je, da nadomestilo – sprejem nadomestila je vključeno v pričakovane prihodke proračuna. Podobno, kot je država naredila, kot ste spremljali, ne? Nekatere zakone, ki so še v parlamentarni proceduri, v osnutku in so že vključeni v prihodkih bli. Normalno je bilo pač takrat pričakovat, da bo tudi to realizirano. Še posebej zaradi tega, ker smo prepričani, da odlok o spremembi nadomestila, o čemer bomo kasneje govorili, je primerna – primerno pripravljen. In se lahko tudi na tem mestu sprejme.

In zanimivo seveda je bilo tisto – tisti del razprave, ko kolega Sodrznik pravite – šel sem si sprintat lanski uvod. In sem naredil primerjavo. In se nekatere zadeve ponavljajo. Ravno teh treh delov, ne? Ki ste jih citiral – ni v letošnjem uvodu. Res pa je, da so proračunu kontinuirani. In so nekatere zadeve pač, tako, kot postavke – iz leta v leto se pojavlja. In so nekatere značilnosti. Zdele ne vidim tudi nobene tragike, ne? Če so nekatere zadeve - večkrat opozorijo pri pripravi proračuna. Kajti, gre za temeljni akt mesta, ne? In mislim, da je prav, da se ob vsaki priliki, ko se taki akti sprejemajo, vendarle opozori tudi na tiste zadeve, ki sistemsko in dolgoročno ogrožajo razvoj tega mesta. Tako, da – zanimivo, saj pravim, ampak ravno to, da – tri citate ste uporabil, ki pač letos, v letošnjem uvodu jih nisem zasledil. V letošnjem uvodu županje.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Prosim.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Hvala lepa. Na kratko. Poglejte, sam nisem nič sodil o tem, kaj piše v uvodnem nastopu in tudi si ne bi drznil. Zaradi tega, ker to je seveda pristojnost županje in njen pogled na vlogo in delo mesta. Samo sem želel opozoriti na to, da mogoče po nepotrebnem obremenjuje uvodni tekst s tistimi stvarmi, ki so ali neopravljene. Ali pa so bile lani povedane, pa zdaj izpuščene, zaradi tega, ker so neopravljene. Kot sem to ugotovil tudi sam. In zato sem tudi vsaj te pasuse izbral in ji postavil določena vprašanja. Nič slabega s tem ne mislim, ne? Vsekakor bi pa želel dobiti odgovor na to, kar sem pač vprašal.

Torej, ali in na kakšen način se morebiti to odraža v tem proračunu? Ali je prišlo, glede na to, da ste sami povedal, do nekaterih - torej do sprememb v določanju prioritet in nekkih razvojnih poudarkov mesta v tem letu. Glede na to, da vemo, da je sedem, osem mesecev – devet minilo od obravnave tega – prejšnjega, letošnjega proračuna...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

In seveda, ali mesto spet oziroma kakšni so vaši pogledi na to – ali bo mesto spet ponovno ocenilo, da so te, ne vem – naloge, ti projekti, pomembni za Ljubljano. To samo sovпада s tistim, kar sem v začetku povedal. Da ni neke, bi rekel – celovitega pogleda, bi rekel te oblasti

na to, kaj bo naredila v nekem časovnem obdobju. In seveda zaradi tega, ker tega ni povedala na začetku, si lahko zdaj dovoli, da skače v bistvu iz enega projekta na drugega. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Žagar. Za njim bo razpravljal gospod Kuščer. Izvolite.

G. JANEZ ŽAGAR

Hvala lepa. Lep pozdrav vsem skupaj. Sem že mislil, da bom prej prišel na vrsto. Kar nekaj sogovornikov je mogoče že nekaj stvari, ki sem jih imel v mislih tudi omenjalo. Se bojo pač ponavljale. Zanimivo je bilo poslušati, al pa nezanimivo županjino predstavitev. Nekako me je njena predstavitev letošnjega proračuna. Pa moram reči, da tudi prejšnjega, pa tudi predprejšnjega – navdajala z nekim pesimizmom. Kar nekako. Jaz rad poslušam, ko se razlaga načrte, da vsi z zanimanjem poslušamo, u – kaj novega se bo naredilo. Ta Se oproščam. Županjina predstavitev mi je pa nekako izzvenela, pa mi naj oprostite, če bom tako rekel – kot ena velika, velika replika ne vem komu. Bi pričakoval, da bi potem rekla – kritizirate to, kritizirate to, ne? Skoz je omenjala, da pravijo, rečejo. Ne vem, ni mi bilo nekako – ta ton vseč. Pričakoval sem mejnih bolj podprto, kateri projekti bojo pa letos zaznamovali leto, to prihodnje leto.

Moram pa pohvaliti, da je dokument že v decembru na mizi. Da lahko pričnemo debato za prihodnje leto. Dokument je prikazan po ekonomskem namenu, po funkcionalnem namenu in celo po programski klasifikaciji. Kar seveda ga nekoliko približa, da je po tej plati bolj razumljiv. Po eni plati je bolj razumljiv. Toda vsebinski prikaz je pa zame nekoliko pomanjkljiv. Ko sem bral recimo programsko klasifikacijo, sem bil vesel. Sem pričakoval, da bom točno za posamezne zadeve videl, za posamezne postavke. Kaj, kje, koliko denarja. To – vsebino vidimo sicer šele potem, v vsebinskem prikazu. Kjer pa je cel kup splošnih izrazov in fraz. In ne vem kolikokrat ponovljeni dokumenti za podlago pri vsakem od proračunskih uporabnikov. Ne trdim, da te trditve ne držijo. Je pa vsebinsko skrajno nepregledno. In totalno izvedbeno neobvezujoče. To je bistvo tega letošnjega proračuna. Izvedbeno neobvezujoče. In to me skrbi.

V mislih imam projekte, ki niso avtomatično financirani, kot na primer plače. Vsebinske postavke v veliki večini niso kvantificirane. Vsebinsko, govorim. Proračun bi moral, ne glede na vse prej omenjene prikaze, biti vsebinsko vsaj z naslovi, po konkretnih nalogah ovrednoten. In to najboljše že kar v programski kvalifikaciji. Če ne bi rabili še četrto, četrti način prikaza.

Po tehnični plati, kar sem že na začetku seje omenjal, načrt razvojnih programov, kjer je predvidena večletno načrtovanje je nesmiselno printati prazne obrazce. To je tista druga mapa, ki smo jo dobili, ki je tudi težko toliko, kot sam proračun. Bi se vsa vsebina lahko zbrala na preglednih tabelah, ali pa samo vrsticah. Ogromno papirja bi privarčevali. Nekaj tega je tudi v tem dokumentu tako prikazano. Samo je zopet pač smer vrstic obratna. Zdaj pa ne vem, če bi hotel komentirati, moraš kar naprej dokument obračati v rokah.

Kot sem že omenjal, je problem kvantifikacija posameznih nalog. Kar dopušča celoletno spreminjanje veljavnega proračuna. To je seveda v redu, da lahko zelo delovni uslužbenec realizira nalogo, ki je lažje izvedljiva. Slabost pa je v tem, da malo bolj zoprne zadeve prehajajo iz leta v leto. Ali na koncu celo razvodenijo, kar se pa največkrat tudi dogaja. Mislim, da je moj predhodnik tudi že o tem govoril.

V obrazložitvah je kup brezveznih pojasnil. Sej ne zgledajo zmeraj brezvezne. O žaganju vej in dolžini odžaganih koščkov. Pa višina odreza in tako naprej. Kar se lahko sicer ponavlja iz leta v leto. Ampak, to je vzdrževanje. Izpuščeni pa so posamezni opisi, kjer je

potrebno uvajati nujne spremembe. Pa kljub omembi v proračunu 2005 ni bilo nič storjenega. Zakaj kot primere navajam predvsem iz komunale? Zato, ker prebivalci, prebivalce to najbolj žuli. Če ni zadoščeno niti minimalnim civilizacijskim standardom za posamezno območje. Pač ljudje probleme iz komunale najbolj vidijo. Ravno na tem področju nam pa proračunska sredstva iz leto v leto padajo.

Vzdrževanje, ki se ponavlja iz leta v leto so do podrobnosti opisana. Ker so se ta samo sprintala iz razpisnih elaboratov. To mislim, je zanimivo edino le za nadzornike izvajanja, da kaj ne preplačamo. Pri stvareh, pri katerih je pa potrebno izstopiti iz rutine, smo neučinkoviti, ali pa še raje skrijemo v nekonkretnem opisu izvedbe. Primer. Pokopališča. Kaj se bo delalo od lanskega plana. In nič ne od letošnjega. Nekajkrat smo že omenjali določene zadeve. Jaz na terenu tega ne vidim.

Zadolževanje proračuna. Za mene ni smiselno, ki ni projektov, ki bi nekaj posebej izstopali od predhodnega leta. Vtis imam, da glede na prikazani proračun, se nihče ne bi pretirano sekiral, če proračun ne bo sprejet. Ne bi bil sprejet. Skoraj vse bi teklo po dvanajstih. Samo z manj denarja. Tudi letošnji proračun je s prenosom predvidene milijarde v bistvu rebalansiran. Seveda, da ne vemo kako. Celo kar se tiče pravil in izhodišč za drugo leto, ne bi bilo dobro sprejemati proračuna pred februarjem, da se iznihajo obveznosti letošnjega programa. Glede na to, da županja nima formalno v naprej zagotovljenega sprejema proračuna. Ocenjujem, da boste pripombe celo upoštevali. Ne vem. Kakor pa slišim danes, bo pa sprejemanje tudi verjetno avtomatično. Ne glede na koalicijo. Ali pa, če koalicije ni. Zelo je pa neprijetno, če daš en kup pripomb, pa potem se iz osnutka do predloga bistveno ne popravi. Ali pa vsaj ni obrazložitve, zakaj se ni popravilo.

Imam še nekaj pripomb po posameznih področjih. Izobraževanje. Potrebno je sicer zaključiti investicije, je pa vprašljivo, koliko posegati v program izobraževanja. In ali je to pristojnost države. Le ta je z devetletko zelo načela občinske proračune. Sprašujem se, ali ima še smisel financirati nadstandarde s strani občine. Ker jaz mislim, da je država, ki nekako določa z zakonom način izobraževanja v devetletkah, naj tudi pač zagotavlja sredstva za program. Ker nas je že tako ali tako s to devetletko po investicijah zelo nekako udarila po proračunu. Bojim pa se praznih polj v prihodnje. Se pravi investicije prednostno usmerjati v populacijsko pozitivne predele Mestne občine Ljubljana. Da naj bi pač investirali preveč v tiste dele, potem bi imeli pa prazne šole.

Predšolska vzgoja. Nikakor ni usklajeno manjšanje števila otrok, ne? S stroški. Ali se odstotek zajema otrok v vrtce tako povečuje? Prej je županja omenila pač, da so dogovor s sindikati – povečuje plače. Ampak, mislim, da je en del izvirnega greha tudi v tem, ker smo povečali število zavodov na tem področju. Mogoče bi morali tukaj racionalizirati s številom zavodov. In bi pocenili posamezne stroške. Mislim, da je bilo to lansko leto, ali predlanskim, ko je bilo tukaj kar veliko preprirov okrog tega.

Kar se tiče za kulturo, imam jaz tako načelo, da kulturi daš, nimaš pa kaj posebej za komentirati. Pač kultura je svobodna, ustvarjalna. Da jaz tukaj to sicer vedno podpiram, da se daje. Samo mislim pa, da moramo dat več teže trajnim pridobitvam. Ne pa plačevati kar nekaj, ki samo formo iz leta v leto spreminja. V bistvu pa plačujemo neke enkratne zadeve, ki pa je – kar je pa dosegljivo zelo majhnemu krogu gledalcev. Naj nima nekih trajnih pridobitev.

Bi pa pri tej raziskovalni dejavnosti se nekoliko ustavil. Jaz imam še v spominu, ko je bila raziskovalna dejavnost v tem mestnem svetu zelo poudarjena. Pač bil je dr. Lubej iz – takrat Združene liste, predsednik Odbora za raziskovalno dejavnost. Se pa sprašujem, ne? Kakšno vlogo ima tukaj občina? Zdaj, če mi v bistvu raziskave plačujemo, ki so v prid posameznim odločitvam in posameznih oddelkov. To ni znanost, ne? To je pač raziskava nekega segmenta, kako bomo mi tukaj odreagirali, ne? Ali pa mi financiramo tudi znanost? Ne? To pa mi ne gre, ne? Tako, da je, mislim, da bi morali te raziskave pač po posameznih oddelkih nekako sami to izvajati. Ne pa, da imamo znotraj Oddelka za kulturo, raziskovalno dejavnost. Ne gre

mi to preveč skupaj, no. Znanost in kultura po eni plati – mislim, raziskave in financiranje kulture, ne? Mislim, da posamezni oddelki pri svojem razvoju lahko tudi te raziskave načrtujejo za svoje potrebe.

Komunala. Vidim, da je tukaj v tem segmentu kar nekaj programa, vključenega iz javnih podjetij. Ni mi pa jasno, koliko mi pač to financiramo iz proračuna. Koliko pa podjetja iz lastnih virov, ki jih pridobijo s prodajo svojih storitev. Pričakoval bi, da bi pri proračunu mel tudi program javnih podjetij. Se pravi program Holdinga na vpogled. Lažje bi primerjal, kok sta kompatibilna med seboj. Jaz sem imel že nekajkrat pripombe, pa ne vem, ne bom zdajle vzrokov našteval zakaj pa kako. Jaz pravim, da je občina, se pravi mestna občina neka višja inštitucija od javnih podjetij. Ne glede na to, če so v lasti večih občin. Ampak, da tisti hip, ko mestna občina sprejme nek program, ali neko prioriteto, morajo javna podjetja s svojimi programi na to odreagirat. In tudi prilagodit svoje programe občini. Mejhn kasneje bom to tudi pojasnil, kje.

Pri županjinem govoru sem zasledil, da pravi in to tudi drži – na prihodkovni plati ni več komunalne takse za obremenjevanje voda. Mi smo nekaj dni nazaj dobili en dopis občine Ig, ki je sicer nekoliko naivno oblikovan. Da kar zahtevajo 965, mislim, da je 965 milijonov za vložek v njihovo komunalno izgradnjo. Ampak, kljub temu – v kanalizacijo. Imajo pa nekaj prav. To območje leži nad Vodarno Brest. Kjer se dejansko napaja Mestna občina Ljubljana. Se pravi, tukaj jaz vidim neko povezavo med to takso za obremenjevanje voda. In vložkom Holdinga, ali pa preko Holdinga, ali pa preko Vo-Ka-e – v to kanalizacijo. Zakaj? Vem, da – mislim, na Igu sigurno ne morejo toliko vode popit, da bi kakšen omembe vreden denar lahko pridobili iz te – iz tega – iz takse na obremenjevanje voda. Ljubljana je pa tukaj večji porabnik. In mislim, da bi morali tukaj, s to občino, dosegat neke sinergije. Pač Ljubljana kvalitetno vodo v bodoče. Občina Ig bi pa pač dobila tako potrebno kanalizacijo. Ki v bistvu je za naše zdravje pomembno, ne? Pa ne bom rekel, da mora naša občina vlagat v njihovo kanalizacijo, samo verjetno bo treba tukaj dobiti neke prave ideje. Prave povezave. Da se tak problem razrešuje.

Pokopališča. Se bom dotaknil. Vsako leto jih omenjam. Posebej ta lokalna. Na periferiji. Uspelo mi je celo, da jih ta oddelek imenuje. V proračuni omenja. Samo, iz tega še ni kruha, ne? Pokopališča so še taka, kot so bila. Odloka tudi še ni. Mislim, da je treba tudi kaj storit. Jaz sem večkrat omenjal, da je treba pokopališča – službe imamo. Se pravi v tem oddelku. Da je treba nekoga zadolžit, da to pregleda. Mislim, da imajo celo analize o stanju pokopališč. In, da se ta zemljišča predlaga v odkup. Saj to so majhni deli. Da se javno dobro pač določi, kje je javno dobro. Poti. Ne pa, da so pokopališča in grobovi še, mogoče že sto let na privatnih zemljiščih. To zopet govorim zdaj pokopališče Javor, ki ga pač mejhn bolj poznam. In zato sem ga večkrat tudi že omenjal. Sej mi v proračune kej damo, ampak, če nihče nič ne stori. Se ne more premakniti. Jaz mislim, da je veliko – vse v višini proračuna. Veliko je tudi v tem, da se hoče nekaj naredit, pa da se pristopi k pravemu načinu reševanja problemov.

Ceste. Iz vsebine letos ne vidim, ali se bodo dogradile ceste v Vnajarje. En odsek na tako imenovani Sadni cesti, je še makadamski. Tisti del, večji del, ki je narejen, je pač narejen zaradi več letnega prizadevanja krajanov, ko so zbirali denar. In akcije. In tako naprej. Potem jim je pa občina šla nasproti. In to dokončala. Ampak, en del je ostal še nedokončan. In mene ljudje, kadar me na Jagodni nedelji, ali na Kostanjevi nedelji srečajo – pravijo, kdaj bo občina na tem področju kaj naredila. Potem imamo cesto Prežganje Tuji grm, je tudi en del še makadamski. Kjer vozi avtobus. Mislim, da bi gospa Krstičeva lahko potrdila, da kako se ji avtobusi uničujejo pač tukaj, ker morajo voziti po takih cestah.

Mostovi. Pri, na tem področju. Veseli me, da je občina pristopila k obnovi kar nekaj mostov. Ta program se vleče iz lanskega tudi v letošnje leto. Je kar nekako podrobno opisan. Samo nekako mi pa ne gre, ker še uvodoma Odbor za turizem, kmetijstvo in drobno gospodarstvo. Da občina nikakor se ne loti tako imenovanega Mesarskega mostu. Tamle na – na, ob

Plečnikovih arkadah. To skoraj vsako leto omenjam. Ampak, v proračunu pa ta most ne ugleda luči. Mislim, da bi bil ta most zelo potreben, da bi res lahko vsi župani, po Vidmarju in Strgarju, ki takrat pač – župani so mel nekako drugo vlogo. Morali pozabiti na politično zamero, da je pač to bil politični projekt gospoda Strgarja, kar ni res, ne? Ker to ne more bit. Ta most tam je potreben. Vemo, da tisti kamen stoji res iz tem napisom. Ampak, ta most bi razbremenil Tromostovje peš prometa. Tok turistov bi se razpršil preko tržnice. Če bo sreča mila, glede na to, da v proračunu je predvideno, da bo vzpenjača na grad, katero jaz nekako sem skoz podpiral – pa ne njenega – visoke cene. Ampak to, da jo tehnično dobimo v povezavo gradu z dolino. Bo ta most še kako prav prišel. Predlagam pa, da se tudi predvidi preko tega mostu tudi pešpoti proti bodočemu potniškemu centru. Da se najde nekako prehode, pač čez tiste dele zgradb ob Ljubljani, kjer teh prehodov za enkrat še ni. Da se jih izdelata, mogoče odkupi nek del subjekta v spodnji etaži. Da se pač ta skozni prehod naredi. Glede na to, da se Ljubljana tako turistično pozitivno razvija. Se pravi, da turisti prihajajo, moramo tudi nekaj na tem področju storiti. Mislim, da bi bilo tudi primerno, da se označi, videl sem to zanimivo v – že kar enih petnajst let nazaj, v Hannovru – imajo po ulicah prav turistično črto narisano, da tudi neuk potnik, brez zemljevida najde vse zanimivosti. In se ne more zgubit. In se nato spet vrne na avtobusno, ali – postajo, ali potniški center z vlaki.

Letos se je prodajal – prodajala, prodaja se, ali se še prodaja – Cestno podjetje, ne – Komunalno podjetje Ljubljana. Pred leti je to podjetje opravljalo inženiring, pa mislim, da ga še en del opravlja za Mestno občino Ljubljana. Mislim, da bi morali pri prodaji biti nekoliko spretni in bi – ne bi odprodal kompletnega inženiringa. Namreč, mislim, da bi morala mestna občina v sklopu Holdinga, o tem sem že enkrat govoril – imet tudi ta inženiring za ceste. Ali pa v sklopu oddelka. Jaz sumim, da je ta oddelek, je prešibek za potrebe naše občine. Če ne ne bi ravno ti projekti iz leta v leto izpadali. Mislim, da bi ga morali okrepit.

Prej je bilo v debati, v izvajanju gospoda Sodrznika pred mano, omenjen tale projekt MOL – DARS. Ko sem ta del, ki me vsako leto zelo zanima, v tem proračunu bral, moram reč, da sem bil kar zelo slabe volje. To pogodbo smo sprejel že leta 96. Takrat se je pač reklo – Ljubljana bo dobila to. Litijska, Zaloška. Potem je ta projekt zelo nesrečno potekal znotraj mestne občine. Se pravi izvajalce DARS imamo zdaj samo še v Šiški. Tokrat pa vidim, da če se bo, mogoče bi bilo dobro se kar nekaj dogovoriti. Bomo mi to sami naredili. Pa čakajte, tako ne gre! Mislim, da nobenega mandata nima občina, mestna uprava, da odstopi od te pogodbe. Tega nismo sprejeli na mestnem svetu. Če pa se misli takole po kapljicah razvodenet ta projekt, čez vsakokratni proračun, se mi pa to ne zdi delo. Dejmo konkretno reč, kaj smo dobili, kaj smo dali. In kaj pričakujemo. Mi smo tok in tok milijonov tolarjev, ali dolarjev, saj ni važno, že vložili v ta program. Da bi pa zdaj odstopili od teh cest, se jaz nikakor ne strinjam. Preje sem omenjal, da bi morala Vodovod – Kanalizacija, ali pa Holding sledit takim pogodbam. Ali pa projektom med Mestom in drugimi akterji. In svoj program prilagajat. Vem, da je Litijska problem, ker še nima avtoceste. Real..., mislim – avtoceste – kanalizacije. Se pravi, pred to cesto, rekonstrukcijo Litijske, je potrebno kanalizacijo uredit. Zdaj ne vem, ali mora it to v cestno telo, ali gre lahko poleg. Ampak, nič ni bilo s strani Vo-Ke narejeno. Celo sem večkrat dobil namige, ko je bil še sedanji direktor na Oddelku za stavbna zemljišča, da kar ne bi teh odkupov vršil. Da kar ne bi, ne? Potem smo ene dvakrat to že obravnaval – to pogodbo, tlele na mestnem svetu. In so celo padala vprašanja, kdo je dal mandat nekim odločitvam, ki jih je mestna uprava kar sama od sebe sprejela. Da nekaj ne bi. Tega mandata mestni svet še nikoli ni dal. In zdaj se bojim, da spet Vodovod – Kanalizacija, s ta istim direktorjem pač nikoli ne bo, ne bo dala dost kmalu v plan te kanalizacije po Litijski cesti. Poglejte Zaloško. Ko se Zaloška kar na enkrat zaključi čez nadvoz nad avtocesto, imamo tam nekaj podrhtih hiš, brez opeke. Prvič je – postaja že grdo, za promet je pa skrajno moteče. Mislim, gospa županja, da je to na dosegu iz vašega bloka – vidite to problematiko.

Moram pa pohvaliti, da letos je otok pri Zdravstvenem domu predviden v proračunu. Upam, da se bo tud izvajal. Ampak, to povezavo – Vevče – avtocesta, pa ne smemo pustit, da nam izpade. Mislim, da mora občina tlele pač zelo smelo pristopit in to realizacijo tudi od DARS-a zahtevat. Občina pa mora nemudoma te potrebne odkupe pač izvršit. Pač stvar dogovora, kakor je bilo dogovorjeno. Ne pa da odstopamo od sprejetih načel.

Rad bi še nekaj omenil okrog predlogov četrtnih skupnosti. Mislim, da četrtne skupnosti imajo veliko prav. Ko določene zadeve kritizirajo. Predlagajo. Danes je bilo tud že rečeno. Zgleda, da bo potrebno tudi že določene naloge prepustit četrtnim skupnostim. Vsaj tiste v manjšem obsegu, ki ne posegajo čez meje četrtnih skupnosti. Da jih same realizirajo. Ker mislim, da bodo tudi želje po realizaciji bolj učinkovite. Mestna uprava se bo morala nekoliko reformirat. Mislim, da bi vsaj za ta komunalni del potrebovala vsaka četrtna skupnost svojega referenta znotraj mestne uprave. Pa ne mislim, da bi morali več zaposlovati. Ampak, da bi bili določeni referenti zadolženi prvenstveno za posamezno četrtno skupnost. In bi tudi z njo komunicirali.

To bi bilo za enkrat vse. V finančne, kje vzeti, kje jemat dol, se nisem spuščal. Ker, razen to, da se mi zdi, da ni potrebno, da se proračun zadolžuje, ker ni tako strašno programsko vehementno naravnani, da bi z neko investicijo prinašal nove učinke in priliv denarja. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Samo pojasnilo okrog Bresta.

Za zaščito, za skrb za vode, za zaščito podtalnice in vse je v izrecni pristojnosti države. In župan Iga to seveda natančno ve. Gospod Cimperman. In, ker mu niso uspeli dogovori, ki jih je imel z ministrstvom. Je potem pač pisal to prijazno pismo Mestni občini Ljubljana, naj mu Mestna občina Ljubljana ta denar zagotovi. Kar pa ve, da ni mogoče. Samo toliko v pojasnilo, ne?

Zdaj ima pa besedo za razpravo gospod Kuščer. Za njim bo razpravljal gospod Cizelj. Izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Tudi jaz se bom dotaknil izvajanja gospe županje....

.....konec 1. strani II. kasete.....

...in ne bom tako benevolentni, kot je bil kolega Sodrznik, ki meni, da je to pač njena stvar kaj pove. Jaz mislim, da to je njena stvar, dokler to pove v kakšnem drugem okolju. Magar kot izjavo za javnost. Ali, kot govor kjerkoli. Če pa to pove, kot predsedujoča mestnega sveta, se pa to tiče mestnega sveta. Ker to pove, kot predsedujoča mestnega sveta. In mislim, popolnoma se strinjam s tem, kar je prvi govornik, Peter Božič danes tukaj rekel, da tako Calimerovstvo, tako tarnanje, bi jaz rekel, ki ga poslušamo leto za leto od županje, v zvezi s proračunom, da ni primerno. Še clo bi rekel, da je sramotno, da se na ta način predstavlja, kaj bomo počeli naslednje leto v tem mestnem svetu.

Županja se ves čas, to se je lani dogajalo, se strinjam z gospodom Sodrznikom, že lani smo to poslušali in letos spet. Ves čas so neki krivci. Ves čas je ali država kriva. Samo tok, da ni bog kriv, pa da ni vreme krivo za to, da se nič ne da naredit. A je? Ne? Samo županstvo ni krivo.

Samo uprava ni kriva. Ja, bog pomagaj, seveda je. Za vse, kar se ne naredi, ali se naredi, je odgovorna županja. Pika. Amen. Ne morete se zgovarjat niti na državo, niti na pomanjkanje sredstev. Niti na nepredvidljive okoliščine. Na prav nič se ne morete zgovarjat. Bog vam pomagaj, če ste sprejeli to odgovorno mesto. Ga pač ne bi sprejeli, če niste sposobni temu sledit. Tako se ne obnaša v mestnem svetu. Prosim, če prihodnje leto – a ja, prihodnje leto pa ne boste mel te priložnosti.

Skratka, mislim, da je to res sramotno, da se skuša zvalit odgovornost za situacijo s svojih ramen, če ste županja. Kdor je župan, mora met ramena dovolj široka. Zdi se mi tud skrajno neprimerno, da se stalno poudarja o tem, stalno poudarja to, kako velik je ta proračun. Glejte, saj ni vse v velikosti, županja. Gre za kvaliteto, ki jo želimo doseč. Gre za kvaliteto bivanja. Gre za kvaliteto bivanja v Ljubljani. Za zvečanje kvalitete bivanja. Ne gre za številko. Ne gre za število milijard. Dejte že to razumet. To ste lani ravno tako povedali. Pa še kdo od vaših je to tako povedal. Jaz sem že lani opozoril, to ni pomembno. Jasno, da je pomembno, ali je deset milijard, ali je šestdeset milijard. Ampak, ni pomembno, da je letos proračun največji, če bo sprejet. Pomembno je, kaj bomo s tem denarjem naredili. Če bomo delali vzpenjačo, ne? In ne bomo luknjal streh v vrtcih. In ne bomo čistili parkov. In ne bomo zgradili mostov, ki se rušijo. Ne bomo uredili mest..., prometnega problema, je to slabo vložen denar. Slabo porabljen denar. Slabo porabljenega denarja bi jaz raje videl manj, kot pa več. Skratka, ni stvar v višini. Ni stvar v količini. Stvar je v kakovosti. Dejte to že razumet, prosim.

Kar me pa še najbolj bega in kar me moti, je pa to, da županja nima nobene vizije. Ne samo županja. Mesto, Mestna uprava, Županstvo. Vodstvo mesta. Kakor koli. Koalicija, neobstoječa koalicija. Obstoječa koalicija. Nobene vizije o tem, kaj bi naredili s tem mestom. Mislim, da si sploh ne predstavljate kaj je to vizija. Jaz ne vidim tega. Jaz sem to že spraševal pred leti. Županjo, bivšo direktorico. Kaj je to – kaj je zanjo vizija? Kateri viziji sledimo? Sledimo viziji, da bo Ljubljana megalopolis? Da bo Ljubljana prehodno mesto za ukrajinske tovornjake? Sledimo viziji, da bo Ljubljana zaprto mesto, ruralno mesto? Sledimo viziji, da bo Ljubljana najbolj univerzitetno mesto na svetu? Kateri viziji sledimo? Ja dejte povedat, vraga. Dajte povedat. Jaz tega ne vidim nikjer. Takrat, ko sem spraševal vas in direktorico, kje je vizija mesta zapisana, da bom vedel za kaj se pravzaprav borimo. Ste rekli - to se vidi iz proračuna. Ja vraga se vidi. Prav nič se ne vidi iz proračuna. Prav nič se ne vidi iz tega proračuna, da bi bila kje kakšna vizija. Ne? Očitali ste, da – da javnost, da vam javnost očita oziroma vi ste podtaknil, da javnost očita, da nimate vizije. In ste na to, če sem prav razumel, en – ste eno podtočko, da mate vizijo – ste omenili o tem, da boste relociral upravo. Oziroma, da jo boste dali na eno lokacijo. Kar bo imelo za posledico – pa dajte me popraviti, če sem narobe razumel. Ampak, da boste s tem dosegli racionalizacijo delovanja uprave. Pa, saj niste normalni. Pardon. Mislim, ta – to razmišljanje ni čisto na mestu. Bi rekel. S tem, da se relocira uprava, ki je tako kaotična, kot je danes. Ki tako slabo deluje, kot danes, ne boste ničesar dosegli. Bojo pač v enem, na eni lokaciji kaotično in neusklajeno. In slabo, negospodarno deloval. Že danes bi se dal, če bi želel - na več lokacijah, se strinjam. Ena lokacija je boljša, kot deset lokacij. Absolutno. Vrtar. Pri vrtarju prihranimo. Pri elektriki prihranimo. Pri marsičemu prihranimo. Pri pošti. In tako naprej. Ampak, če bi želeli uskladit delovanje mestne uprave. To se ne naredi z relocacijo mestne uprave. To se naredi s povezovanjem mestne uprave. Z dobrim vodenjem mestne uprave. Tudi z odpuščanjem. Ampak, ne z brezglavim odpuščanjem. Ki ga vidimo zadnje čase. Z odpuščanjem, ki ima svoj namen. Z odgovornostjo. Z nalaganjem odgovornosti, z jemanjem odgovornosti. In tako naprej. Predvsem pa z dobrim vodenjem. Današnja tehnologija omogoča, da se tudi na desetih, stotih lokacijah, tudi, če bi mel recimo Oddelek za gospodarske javne službe in promet na Tahitiju, - pa mogoče ne na Tahitiju, ampak mogoče v Ukrajini – gospoda Klavsa bi poslali v Ukrajino, bi lahko z današnjimi komunikacijami dosegli enake rezultate, kot danes. No, mogoče clo boljše. Skratka, mislim, da –mislim, da je to pomanjkanje vizije zlo en ključen problem tega

mesta. In mislim, da je najbolj ključen problem, da sploh ne razumete, kaj je to vizija. Ne vi, ne vaši. V tem proračunu je videt kup enih, kup enega leporečja. Kup enih številčk, ki so bolj ali manj na pamet navržene. Kup enih fraz, ki nič ne pomenijo. Iz leta v leto se ponavljajo. Se ne strinjam z gospodom, edinim še preostalim podžupanom, ki je prej rekel – da seveda se morajo ponavljat stvari iz leta v leto. Saj gre pač za stvari, ki jih ves čas delamo. Ja, to je res. Ampak, če družga ni, kot samo to, kar se ponavlja iz leta v leto – kaj pa je to potem? Zakaj pa o tem potem sploh razpravljamo? Potem pa to kar zapakirajte, pa naj bo vsako leto. Pa, saj – se pač kar sprejme, za cel mandat. Če ne znate družga naredit, kot da prepisete iz enega leta v drugo leto.

Tle sem si, nekaj stvari sem si izpisal, kaj je v enem letu blo. Kaj je v drugem letu blo. Ma, spremenile so se tud samo vejice pri nekaterih. Resnih postavkah. Pri nekaterih resnih, vsaj tistih postavkah, ki sem se jih bolj resno lotil. To je seveda promet. Saj to. To je jasno. Promet in ceste, ne? Mislim, - recimo peš promet. Sedanji proračun. Za peš promet, za katerega želimo – kaj majo želje delat v proračunu, dejte no mir – želimo. Želimo, da – želim lahko jaz, kot privatni občan, lahko želim. Tukaj pa ni za želet. Tukaj bomo zapravili. Bomo tok in tok denarja, da bomo peš promet uredili na tak in tak način. In letos ga bomo zapravili tolik, drug let tolik, tret let tolik. Želi si pa lahko tisti revež, občan, ki bi želel bit pešec v vašem mestu. Za peš promet, za katerega si želimo, da bi v mestu postal glavna oblika gibanja, bomo poskrbeli z ureditvijo manjkajočih območij za pešce in predvsem z zaporo ožjega mestnega središča. 2005. Peš promet, za katerega želimo, da – za je – prej je bil na prvem mestu, prej je bil pa poznej, ne? Lektor je šel skoz. Peš promet, za katerega želimo, da bi v mestu postal glavna oblika gibanja, bomo poskrbeli z ureditvijo manjkajočih... 2003. Peš promet, za katerega si želimo, da bi v mestu postal glavna... To je skoz isto. Ampak saj, ko bi bilo kaj družga konkretnega. Jaz vam ne bi oporekal teh poezij, ki jih prepisujete iz leta v leto. Pa se vam kdaj zgodi tud kakšna kozlovska. Da prepisete nekaj, kar ni več res, ne? Ker ne gre noben lektor skoz. Vam ne bi tega oporekal, če bi blo kaj bolj pametnega. Ampak, nič bolj pametnega, kot je to ni.

Ena stvar, bom zdele sicer opozoril nanjo, ampak bom pa bolj konkretno mal poznej. Kolesarski promet, ne? Je tud ena od teh cvetk. Kolesarski promet, ki se mu v zadnjih letih posveča posebno pozornost, bo omogočen in tako naprej. Po omrežjih povezanih kolesarskih poti in – bog vam pomagaj. Kdo ja pa sploh kolesar v tem mestu, da take neumnosti klati? Nobene mreže povezanih kolesarskih poti in stez ni v Ljubljani. Niti približno ni nobene povezane mreže. Dajte no mir. To je bilo leta 2006. 2005 – Kolesarski promet, ki se mu v zadnjih letih posveča posebno pozornost, bo deležen nekaterih sprememb. In tako naprej. K se mu posveča posebna pozornost. 2003 – se mu je tud posvečala posebna pozornost, ne? No, ampak ena stvar, ki sem vas želel nanjo opozoriti – v letu 2004 – to je bilo v lanskem proračunu. Leta 2004 je začela delovati Družba za posojanje mestnih koles. Izposojevalnice so na vseh pomembnejših točkah v mestu. Mestna kolesa so po zunanosti razpoznavna. Pa namenjena in tako naprej. Tega letos ni. Tega letos ni. To bom še poznej malo bolj natančno obdelal.

Mamo še druge nedorečenosti in poezije. Dejansko je proračun po moje za polovico predebel zaradi teh literarnih izlivov vaših uradnikov. Jaz ne vem, kje majo ti hudiči tok časa in tok literarne energije, da jo izlijejo v naše...

GA. DANICA SIMŠIČ

Bi vas vljudno prosila, če....

G. SAMO KUŠČER

... proračune.

GA. DANICA SIMŠIČ

... pazite malce na besede.

G. SAMO KUŠČER

Glejte, jaz sem tud literat. Jaz moram tud pa poetično se izražat. Če dovolite. Če ste kdaj imeli izkušnje s poetičnim umetniškim izražanjem, morate...

GA. DANICA SIMŠIČ

Uradniki so uradniki, ne hudiči.

G. SAMO KUŠČER

Jaz nisem uradnik. Oni tudi niso uradniki, če takole pišejo. Sama poezija je to. Dajte no mir, no. Dokumenti dolgoročnega razvojnega načrtovanja. To je spet v prometu. Na katere se nanaša pač postavka promet. Nacionalni program varnosti v cestnem prometu. Strategija za pripravo programa varnosti cestnega prometa v MOL. Ste že kdaj slišali za to? Tisti, ki mate dober spomin, ste, ne? Oklepaj – za tiste, ki nimate dobrega spomina, v oklepaju – 5. redna seja MS, 13.10.2003. Jaz mam slab spomin, tako, da zame je to bilo dobro napisano. Zdaj, če se prav spomnim, je bilo to, je bil to en predlog županje, da se pripravi neka – neka skupina, v kateri je bilo enih trideset članov. Jaz sem že takrat pisano gledal. Kaj trideset članov v neki skupini, ki bo kaj konkretnega naredila. To je nemogoče. To je – trideset članov bo samo debatiral, pa zapravljaj denar. Ki naj bi razvili strategijo varno – varnosti cestnega prometa v MOL. To je bla edina, edini trenutek, to je bila ta seja, 13.10., da se je ta strategija pojavila. Oziroma predlog, da se ustanovi neka skupina, ki bi poskrbela – vključevala je svetnike, zainteresirane, policijo, ne vem koga še vse. Okol trideset članov naj bi blo. Nič se od tega ni zgodilo. In zdaj se tlele sklicujemo na to. V pripravi je tudi dokument o mestni prometni politiki. In? Zakaj ni pripravljen? Zakaj ni pripravljen? To se že nekaj let pripravlja in zakaj ni pripravljen? Ker Mesto ne zna, ali ne želi – vodstvo Mesta ne zna, ali ne želi rešiti prometne problematike.

Zlo me motijo tud taka nejasna, take nejasne dikcije, kot – izvedba sanacije – sanacije objekta, je odvisna od sredstev. Ja, normalno, da je odvisna od sredstev. Ja, kaj pa ni? Nič se ne naredi zastonj, ne? Če bomo nekaj sanirali, je treba plačat. Ampak, kako se lahko to zapiše v proračun. Pa to ni na enem mestu zapisano. To je zapisano na nič koliko mestih. Odvisno od sredstev. Ali bodo sredstva, ali ne bodo sredstva. Ne?

Jaz mislim, da si tega ne moremo privoščiti, da v proračunu ugibamo, ali – v okviru možnosti bodo urejene dodatne kolesarske steze. To jaz, ta stavek v taki ali drugačni obliki – berem v proračunih že kakšnih šest let. Vedno je v okviru možnosti, ali, če bodo sredstva – mogoče malo bolj uradniško rečeno – če bodo sredstva, bomo še to naredili. Ne more se tako delat s proračunskim denarjem. Z javnim denarjem se tako ne more delat. Mora biti jasno, kaj se bo naredilo. Saj se vedno potem ne zgodi. Ampak, ne moramo tako ugibat, kakor da bo z nebes padel denar. Treba je planirat znat. Se bojim, gospodje in gospe ali pa gospe in gospodje, če želite – da tega ne znate. Ne znate planirat. Cel kup je tud zavajanj.

Spomnite se, lani, smo zelo resno reducirali postavko cest. In komunale. In ceste, pri cestah so padli vsi mostovi. Ki so bili planirani lani. Vsi mostovi so padli. Letos vidim, kar na enkrat se

mostovi delajo in tud Karlovški, ne? Vidim, star Karlovški most. Projekt obnove, takole piše – projekt obnove starega Karlovškega mostu je bil izdelan v letu 2004 in v celoti zaključen v letu 2005. In meni, ki sem laik, to seveda - Jazbinšku, ali pa njemu podobnim, je takoj jasno, da je to samo projekt. Ne? Jaz sem pa naiven meščan. Pa mislim, o – hudiča, obnova starega Karlovškega mostu je pa izpeljana in v celoti zaključena v letu 2005. Grem gledat, seveda je še tak, kot je bil. In vidim postavko – za letos – star Karlovški most – dva milijona. To pa gotov potem ne bo. In se izkaže, da je to samo projekt. To so spet eni papirji, ki so se nekje preložili iz enega kupa na kup. Iz enega predala v drug predal. Na konc pa piše, to pa človeka – človeku razjasni pogled na celo situacijo – pa spet ena taka. Samo sanacijo mostu bomo izvajali, ko bodo na voljo sredstva za tako zahtevno obnovo. Ha, ha. Takole to pomeni. Tole. Ne? To je norčevanje iz javnih sredstev. Čisto nič družga to ni.

Ena boleča, boleča točka, k seveda ne morem iti mimo nje – in, županja, če boste dobro pogledali oziroma opazovali oziroma poslušal – ste že do zdaj slišali, da je več, kot polovica razpravljalcev to omenil. In mislim, da jo bojo naslednji tud še. Prepričan sem kateri. Vaša prekleta – ne morem družga reč – vzpenjača. To je prekletstvo za Ljubljano. Stalo nas bo ogromno. Nobene koristi ne bo od tega. Vse, kar se bo zgodilo je, da bomo nahranili Festival Ljubljana. Jaz sicer napovedujem, da ta projekt ne bo izpeljan do konca. Bo kvečjem v fazi projekta, kakor se to zdaj imenuje. Se pravi, da se bodo prekladali papirji za milijone sem in tja. Da se bo kakšen milijonček tudi kje znašel. V kakšnem žepu. Festival se bo gotovo – gotovo umastil brkove na ta račun. To sem popolnoma prepričan. Mesto bo to stal še pa še denarja. Koristi pa ne bo nobene. Tudi, če bo vzpenjača slučajno narejena. Koristi ne od nje ne bo. In zdaj si predstavljajte kaj vse bi se dalo za ta denar naredit. Prej je prvi govornik Peter Božič, s katerim se strinjam tudi v drugi točki, ki jo je povedal. Mestni muzej je nekaj krasnega za Ljubljano. In ga bi morali res podpret na vsej črti. 200 milijonov rabi. Dejmo mu dvesto milijonov te preklete vzpenjače. Lahko damo še za vrtce, ki jih je omenjal prej Černjak. Lahko damo za sanacijo parkov. Lahko damo za smučišče. Ki je bilo prej omenjeno. Jaz tud podpiram smučišče v Ljubljani. Dejmo to vzpenjačo ukint. Ne bo tko grozn. Bo pa velik koristi od tega.

Zdaj pa – za – za konc, bom pa povedal zgodnico o tem ljubljanskem kolesu. Za katerega sem prej poudaril, da je letos čudežno ukinjeno. Zmanjkalo. Jaz sem govoril s človekom, ki je to vodil. Zelo dobro vodil, moram reč. Z veliko slabe pomoči od mesta. Oziroma celo nepomoči. Pa ne nepomoči. Clo zaviranja nekaj s strani mesta. To je – zgodba je škandalozna. Mislim, da kaže jasno sliko kako trenutna mestna garnitura ni sposobna izpeljat niti tako nezahtevnega projekta. To je projekt, ki je vreden – red velikosti – med 5 in 10 milijonov tolarjev na leto. V celoti. Toliko denarja to potrebuje. Brez – to govorim brez sponzorjev. Če bi ga dejansko peljali na mestna sredstva. Brez sponzorjev. Ki so se pa iskal, ne? Pa jih ni bilo prav veliko. Ampak, kaj je škandalozno? Ne? Ta projekt, jaz sem lani, mogoče se spomnite, mogoče tudi ne – jaz sem lani protestno izstopil iz te skupine, ki je vodila – neformalne skupine. Mi je sicer odvrtno bit član neformalne skupine, če gre za to, da je nekaj iz javnih sredstev, da se dela. Ampak, sem vseeno – sem se priključil, ker mi je zelo veliko do tega, da bi se kolesarjenje populariziralo. Lani sem izstopil iz te skupine, ker sem videl, da ne gre nikamor. In očitno sem imel prav. Čeprav je zadeva še eno leto nekaj vegetirala. Ampak, sem že prav takrat predvidel, da ni pravega interesa, da bi to pustili pri življenju.

Ta projekt se je začel, kot neka zlo lepa ideja mestnega kolesa. Ki bi predvsem propagiralo ta način vožnje, ne? Glede na to, da je bilo v prvotnem, v prvotni sezoni 50 koles, v zadnji pa 150 – to ni neka oblika, ki bi razbremenila promet v tem smislu, ne? Da bi teh 100 000 avtomobilistov, ki vsak dan pridejo v Ljubljano, zdaj šlo na - 40 000 jih ni, ne? Ja, 100 000 jih je. In, da bi zdaj, če jih gre tudi vseh 150 na kolesa, je to seveda pljunek v morje. Ampak, gre seveda za promocijo. In to je bilo pač tudi osnovni namen, ki mi ga je bivši podžupan Slavko Slak predstavil. To se mi je zdela zelo lepa ideja. Kakor koli, tudi če je to

pač nek strošek za mesto. Pa spet, kot rečeno – to ne gre za velik strošek. Se mi zdi, da je promocija, bi bila zelo dobra. In tudi je dobra, ne? Dejansko je bilo mestno kolo zelo vidno. Velik odziv je bil na to. Javnost je to sprejela sto procentno pozitivno. Ljubljana se je vozila na dveh kolesih. Res, boljše reklame si ne bi mogel mislit za alternativne oblike prevoza v Ljubljani, kot je bilo to ljubljansko kolo. Na žalost, očitno Mesto ni sposobno izpeljat projekta, še posebej ne tazga, kjer nima nekih lastnih interesov, kjer bi – al čist zasebne lastne interese. Tukaj govorim o materialnih koristih. Al pa neke politične interese. Politične koristi. Če gre izključno za javni interes. In to ljubljansko kolo je bilo res bolj ali manj izključno javni interes – očitno Mesto trenutno ni sposobno tega izpeljat. Mislim, da je to hudo, hudo velik črn madež za sedanjo mestno upravo. Čeprav gre za tako majhen projekt. Simbolično je ta projekt zelo pomemben. Moram poudariti, da človek, ki je to vodil res sposobno. To je isti človek, ki je mel kolesa in mislim, da jih še vedno ma z reklamami od Debitela. So bila taka rožnata – vidna, res, zlo vidna. In na podoben način so bila zlo vidna tudi ta ljubljanska kolesa. Človek je zlo sposoben. Zlo predan. Cele dneve, brez dopustov je skrbel za to. Sam šraufal kolesa. Sam jih je vozil okol. Z lokacije na lokacijo. Dejansko mislim, da ne bi mogli dobit človeka, ki bi boljš to vodil – ima zaradi slabega sodelovanja z Mestom letos 3 milijone minusa. Svojega, iz svoje žepa, iz drugih dejavnosti je moral plačat 3 milijone, ker mu Mesto ni uspelo dat niti teh treh milijonov tolarjev, ki jih je porabil. To mislim, da je sramota. Ob dnevu mobilnosti, v tednu mobilnosti so bila ta kolesa na voljo brezplačno. Ker pa je bila taka pogodba z izposojevalci, to so bili gostinski lokali, da se je pač – da dobijo polovico od izkupička – ne glede na to, ali je – ali je brezplačno, ali ne brezplačno. Je moral sam ta človek, ki je vodil projekt – iz svojega denarja plačat gostincem 150 000 tolarjev. Za Teden mobilnosti je bil strošek vodje projekta ljubljanskega kolesa 150 000 tolarjev iz lastnega žepa. Še do danes ni dobil tega denarja. Bajе mu obljublјate zdaj - zdaj. Gospod Pavlica – ta denar, ne? Ja, vi ste to prevzel od Slaka. Slišim.

Skratka, velik črn madež – velik črn madež. Dajte ga čim prej urihtat. Pa dajte premisliti, če ne bi to vseeno vključili v naslednje leto. To je majhen strošek. Če se vzpenjači odpoveste, lahko kupite 100 000 koles. Ne samo 100. Celo Ljubljano lahko zapolnimo s kolesi. Tako, da avtomobili sploh not ne bodo mogli. Ampak, dejte resno razmisliti o tem, da bi to notr spravili.

Še ena stvar, ki sem jo prej pozabil povedat ob omembi Festivala. Jaz mislim, da je ta Festival ena pijavka tam gor na gradu. Ki ne dela nič dobrega, razen tega, da neko zlo elitno kulturo po okusu samo – samooklicanega graščaka izvaja. In zapravlja javni denar. To obnavljanje gradu je katastrofalno. Res, v sramoto Ljubljani. In prosim, apeliram na kolege svetnike, ki so v nadzornem svetu Festivala, to sta oba Slaka, če se ne motim – mislim, da je kolega Kardelj in kolegica Eva Kreslin tud notr. Pa mogoče še kdo. Prosim, če lahko poslovanje tega – tega zavoda zelo dobro preučite, ko boste mel to možnost. Jaz mislim, da boste odkrili kej zanimivega. Bom pa poskusil tudi najt kakšno pot do računskega sodišča. Da jih mal usmerim gor na grad. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dve repliki. Najprej gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz moram ostro protestirat proti besedam gospoda Kuščerja. In sicer, ker je žalil pesništvo. Namreč, uprava obvlada pesništvo, ampak popoldne. V svojih – hobi času. Osnova pesništva namreč je – izražanje zlo zgoščeno. In tudi mora zadeti v sukus. Ne? Zato je pesništvo ena plemenita, seveda, kako bi rekel izrazna disciplina. Za razliko od proze. Ne? In tu mamо

seveda za opraviti s prozo. Ki bi jaz rekel, da je to seveda, oprostite, navadna latovščina, ne? Zato prosim lepo, drugič uporabljat besedo latovščina. Ta latovščina ma dva, dva svoja gena, ne? Eno je to, da v vsakem stavku, ko nekaj pove, mora zraven opravičevat tisto, kar je povedal. To je relikv real-socializma. Zato, ker so si vedno sprot izmišljevali kaj je treba delat, pa so pol moral opravičit, da so nameni dobri. Ne? In drugo, ne? Tuki not seveda se vidi zaveza družbenega planiranja, tovariši, ne? In bom jaz to mal ilustriral.

Na poglavju, ki sem ga slučajno odprl – varovanje okolja in naravnim dediščina. Oprostite, o dediščini nič, samo o odpadkih. Kot, da je to edino, kar se seveda tiče – tiče. In še posebej seveda tudi županjo bom tukaj mal parafraziral. Ko je rekla, ne? Očitajo nam, da ni posluha za ekologijo. Ne? To je... replika na pesništvo. Samo moram utemeljit to. Ja, če ne bi – kar časa, no. Maš repliko na repliko, če hočeš, lepo prosim, ja. Ja, gospa županja, seveda pa je pozabila povedat, da mam Slo-pak problem, ne? Ne vemo kaj z blatom. Da so smetnjaki pred mestno hišo. In pravi, da ma posluh za ekologijo.

Zdaj vam bom pa prebral. Področje ureja varstvo okolja pred obremenjevanjem, kot temeljni pogoj za trajnostni razvoj, temeljna načela varstva okolja, ukrepe varstva okolja.... razumete? Namen varstva okolja – oprostite, to moram prebrat – namen, - ker so moje besede iz leta 93 v zakonu. Prepisane. Sam slabo. Namen varstva okolja je vzpodbujanje usmerjanja takšnega družbenega razvoja, ki omogoča dolgoročne pogoje za človekovo zdravje, počutje in kakovost njegovega življenja. Ampak – v zakonu je pisalo – ter počutje, zdravje in počutje vseh živih bitij. Oprostite, to je važno, kar je tukaj not spuščeno. Malce se šalim. No, skratka in pol naprej gledam – onesnaževanje okolja je neposredno ali posredno vnašanje snovi – morda mislit? Ali energije v zrak, vodo ali tla, ali povzročanje odpadkov in posledica človekove dejavnosti in tako dalje...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... dalje, ja, bom zaključil. Tu nam servirajo definicije. Razmete? Za katere je svoj čas gospod Bučar rekel – da mogoče sploh ne sodijo v zakon, ampak sodijo, rekel bi – v nek leksikon, strokovni. Čeprav mu je bilo treba povedat, da definicije so zato, da se na njih dajo seveda lahko tudi zapovedi in prepovedi. Da se ve o čem se pogovarja.

No, to se prav, mi mamo tukaj skupek definicij, skupek pravzaprav tega, da nam razlagajo, kaj je to pravzaprav obremenjevanje...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... okolja. Ni pa nobenega inštrumenta, ne? Za to, kako in kaj s tem okoljem. Torej, gre vseskozi za latovščino. In tale papir...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

...je polovico predebel. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja, samo na kratko. Pesništvo je tud kriптиčno. In v smislu – šta je to umjetnik htio da kaže? In jaz se nekako branim tega proračuna. Pa sploh ob dokumentih, ki se – kij jih pripravlja uprava, zlo, zlo pogosto sprašujem – kaj so hotel povedat? Kaj so hotel povedat, ko rečejo recimo – kolesarjenje je zelo pomembno. In želimo, da bo več kolesarjenja. Ali nekaj v tem smislu. Bolj, bolj latovsko, ne? Ne? Peš promet podpiramo. Ja, kje se pa to vidi? Ne? Kje se pa to vid? Kriптиčno je. Kriптиčno.

GA. DANICA SIMŠIČ

In replika na razpravo gospoda Kuščerja, gospod Penko.

G. ZVONE PENKO

Jaz se veliko, v veliko točkah razprave gospoda Kuščerja strinjam. Da bi morali bit varčni. Da bi morali preusmerjat sredstva v prihodnjeletnem proračunu in tako naprej. Ampak, ko pa gre tukaj za pijavko Festival. To se pravi za kulturo, mi mali Slovenci. Da tega ne spoštujemo. In, da ne vemo, kaj so performansi pa – pa inštalacije, ki zasegajo eno določeno število ljudi. Naša predstavitev navzven. V sosednje države. Pa tudi širše. So pa to, kot je Festival. Je to, kot je Cankarjev dom. In njegov program, če je dober. Za Festivalski lahko trdim, ker ga obiskujem. Je to Opera in balet. Je to Drama in tako naprej. In če Slovenci tukaj ne bomo namenjali tistih potrebnih sredstev, potem se bomo utopili v anglo-amerikanizmih in kot sem rekel v nizkotnih, v nizkotnih kulturnih prireditvah. Ki pa so tako razširjene, da vzamejo več denarja, kot pa zoženi programi kvalitetnega značaja. Tako, da naj mi gospod Kuščer oprost, ampak, si mora ogledat te stvari. In ali so na nivoju, ali ne. Potem pa lahko diskutira o pijavki.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja. Vse lepo in prav. Ampak, na žalost, jaz se – jaz podpiram kulturo. Jaz nisem proti kulturi, če je slučajno bil tak vtis. Jaz sem dolga leta živel od kulture. Kot ustvarjalec v kulturi in sem dobival denar za to. In mi je popolnoma jasno in mi je všeč kultura. Zelo mi je všeč. Vsakovrstna kultura. Mi dajemo javna sredstva za kulturo. Ko dajemo javna sredstva za kulturo, se moramo odločit komu bomo dal. Tamle smo slišali, da Mestni muzej Ljubljana, ne more odpret svojih vrat, ker mu ne moremo dat 200 milijonov. 200 milijonov dajemo Festivalu Ljubljana na leto. In seveda, kar je bila, kar je bil pa moj glavni očitak – dajemo mu prikrito še veliko več, ko mu dajemo projekt vzpenjače. Festival Ljubljana bo garantiral sesal

– to pa kot pijavka – sesal ta denar tudi zase. Ker tega ne znamo nadzirat. Ne znamo nadzirat, če bo on sesal denar od...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite...

G. SAMO KUŠČER

... denarja, ki je bil namenjen vzpenjači.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dobro. Zdaj so se replike na replike izčrpale. Ura je petnajst – je razprava?

... iz dvorane – ///nerazumljivo...

Je replika? Na katero razpravo – ne morete, ne morete potem, ko so bile že replike na razpravo, tako pozno prijaviti replike. Preprosto ne gre...

... iz dvorane: sem pravočasno prijavil...

Res? Sem sledila rokam, jaz sem gospoda Kardelja celo napisala za razpravo... Proceduralno, gospod Omerzu.

G. BRANKO OMERZU

Gospa županja, prosim, če date kolegu repliko na repliko, ker je gospod Penko še govoril, ko je že dvignil on roko.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dvignil je roko res takrat. Rekel pa je, da je – jaz sem ga razumela, da je razprava. Zato sem ga zapisala za razpravo. V redu, izvolite, replika na repliko – minuta. Pa prosim, če jasno, tako, kot piše poslovnik – pa res za vse velja. Ker včasih lahko pride do nesporazuma. Da vem, ali je replika, ali je razprava. Izvolite.

G. ALEŠ KARDELJ

Kot član sveta Festivala, ki je bil imenovan spomladi, moram se oglasit ob razpravah kolegov Penka in Kuščerja. Namreč v tistem delu, ko sta govorila o zapravljanju na račun Festivala. Rad bi resnično rekel, da se globoko strinjam, izključno v tistem delu, da včasih imam, kot član tega sveta zavoda občutek, da se včasih zapravlja po nepotrebnem. Ampak, jaz sem gospoda razumel, da izključno v tistem delu, ko se, bom rekel – mizica pogri se, s tistim v nedogled dobrotami – ob začetku in koncu festivala. Ob rezanju listov trt, ne vem – ob takšnih

in drugačnih sprejemih. Sicer pa, mislim, da na račun prireditev, kvalitetnih prireditev tega Festivala, te pripombe niso bile umestne.

GA. DANICA SIMŠIČ

Zdaj pa ne...

G. ZVONE PENKO

Moram po...

GA. DANICA SIMŠIČ

... gre več gospod Penko.

G. ZVONE PENKO

...praviti kolego. Nisem govoril o zapravljanju. Ampak o cenjenju...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Penko, natanko tako to drži. Žal vam pa četrte replike ne morem dati. Očitno vas kolega svetnik ni pravilno razumel.

Torej, zdaj pa je že skoraj deset minut do sedmih. Odrejam pol urni odmor. Sejo bomo nadaljevali dvajset minut čez sedmo.

-----o d m o r

.....konec 2. strani II. kasete.....

G. MILOŠ PAVLICA

... kratke razprave. Mislim, da bomo to z lahkoto opravili do devetih.....

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Kolega Jazbinšek je rekel – pet minut in ena replika...

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Ja, če dovolite, jaz bi predlagal, da počas začnemo. No, z nadaljevanjem razprave. Pričakujem, da se nam bodo itak kolegice in kolegi priključili. Zdaj, tekom same razprave. Za razpravo je zdaj prijavljen kolega Cizelj. Za njim Jani Möderndorfer.Izvolite. Ja, saj poslušajta zunaj, na zvočnikih. Izvolite. V redu, a ha... V redu, v redu....

Kolegice in kolegi, ki ste zunaj, lepo prosim, če bi vendarle se nam pridružil v dvorani. Da lahko nadaljujemo sejo.....

... iz dvorane - /// nerazumljivo....

Kolega Cizelj, izvolite.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Hvala lepa gospod podžupan. Kolegice in kolegi. Bom se probal čim bolj omejiti na tiste glavne točke. Tako, da ne bomo predolgi. Ampak, vseeno nekaj razmišljanj glede proračuna. Sam osebno ne spadam med tiste, ki so nekako navdušeni, bom rekel nad tem proračunom. Pravzaprav sem izmed tistih, ki bom bolj kritičen do tega proračuna. Za razliko od nekaterih predhodnikov, ki so probal nekako malo v celofan zaviti celotno zadevo. Se tudi ne strinjam pravzaprav, da ta proračun sprejemamo pravočasno. Res je mogoče, da ga nekoliko prej, kakor smo ga po navadi sprejemal. Ampak, vseeno je to bistveno prepozno. Mislim, da tolk samokritike bi lahko premogli, ne? Posebno še iz tega naslova, ker sem prepričan, da to ne bo zadnja obravnava tega proračuna. In, da bomo še kar nekajkrat govorili o tem proračunu. Zakaj bom povedal tudi v svoji razpravi.

Vseeno moram reči, da že, ko sem prejel to gradivo, ko sem odprl, tako, da mejčkn bežno pregledam, sem bil presenečen tudi nad to, kar je že kolega Sodrznik omenil, da ni notri kolumne, ki bi kazala na proračun letošnjega leta 2005. Jaz razumem, da gre to za metodologijo. Ampak, kljub temu sem prepričan, da je pripravljavec s to, pametno bom rekel, izkoristil v svojo smer in tako zakril marsikatera dejstva. Pa tudi razne, bom rekel – malomarnosti.

Proračun je, lahko to rečem mirno – je površen in pa tud zavajajoč. Povedal bom tud sam. Mislim, da kdor je poslušal pozorno danes uvodno besedo gospe županje, je tudi sam lahko nekaj nesoglasij s tem, kar dejansko mam pred nami in pa kar je sama rekla, dejansko ne drži. Gre preprosto za zavajanje. Tako tega mestnega sveta, kot tudi občank in občanov.

Proračun, ki ga je pripravila ta koalicija pravzaprav, ker županja je sama opozorila, da ga je pripravila celotna koalicija, ni razvojno naravnana. Še manj je v njem neke vizije. In bi ga lahko čisto z lahkoto opredelili, kot proračun, ki bi mu dali naziv – Predvolilni proračun, z veliko obljubami. V naslednji – delu razprave bom podal tudi nekaj informacij na to temo.

Gre za velik obljub, ki pa zagotovo ne bodo izvedljive. Ker niso razvojne vsebine. To se pravi, ker proračun nima neke razvojne vsebine. Tuki bi dal mogoče že kar eno iztočnico. Namreč, na Odboru za zaščito in reševanje je bilo kar nekaj razprave o tem. Mislim, da so ravno gasilci, predstavniki gasilskih služb podali, da nihče od tega Mesta ni govoril z njimi o kakršni koli pripravi proračuna, da bi jim prisluhnili in tako naprej. Jaz sem vesel, da so gasilci oziroma gasilske službe pripravile, med drugimi tud, nekatere predloge, pripombe, prošnje in tako naprej. Da lahko nemoteno opravljajo svoje delo. Zdaj pa mi dovolite, namreč, da grem kar bolj konkretno na same nekatere postavke.

Začel bom pri lokalni samoupravi. Nekaj je bilo govora, ampak vseeno so se bolj mal dotaknili. Lokalni samoupravi smo do zdaj namenjali bore malo sredstev. Spomnimo se, govorim zdele bolj, bom rekel – za četrtne skupnosti. Namenjenih je najprej tistih 200 000 tolarjev. Na kar smo prišli na 2 milijona in pol. In v tem proračunu smo četrtem namenili, vsaki četrti po 5 milijonov tolarjev budžeta. Iz ene skrajnosti gremo v drugo skrajnost. Jaz sam, osebno zagovarjam, da je pozitivno, da se četrtem in lokalni samoupravi nalaga večja sredstva. Skratka, da se dela na razvoju le teh. Me pa tuki nekatere stvari skrbijo. Namreč, nihče mi ni znal pravilno odgovoriti zakaj takšno povečanje sredstev? Edina logična razlaga

je, da gre zopet za neko predvolilno obljubo. Češ, kaj bomo – dali vsaj četrte. Tako bodo krajanke in krajani imeli veliko od tega in tako naprej. Od tega ne bo nič. 5 milijonov za vsako četrto smo vrgli skozi okno. In še enkrat. Nisem proti povečanju sredstev. Sem pa za to, da, če se sredstva povečujejo na nekaterih postavkah, da se povečujejo skladno z razvojnim programom. Z načrtom. Z neko vizijo.

Mesto še nima natančno določenega razvojnega projekta, kako naj bi se četrti točno razvijale. Tukaj pa že dajemo neka finančna sredstva. Kot, da bojo ta finančna sredstva rešila vsa vprašanja in odgovorila na vse, kar se pravzaprav poraja po teh četrteh. Osebnost sem tudi prepričan, da teh 5 milijonov sredstev za posamezno četrto, lahko celo uspava mestne četrti. Že itak vemo, da imamo velike probleme pravzaprav. Ker, ne gre se samo za višino denarja. Ampak, gre se, kako se ta denar porabi. Po eni strani poslušamo Mesto, kako moramo paziti za vsak tolar. Kako moramo pravilno namenjat. Po drugi strani pa kar tako dajemo. Če bi bila ta sredstva programsko usmerjena, z neko vizijo, da bi se pokrivala s programom, razvojno – v redu. Dejmo. Upravičeno. Tako, pa kar damo in mislimo, da bomo zdaj četrti rešili. Ker tukaj je dvojna igra. Prvič, dali smo 5 milijonov tolarjev. Zlo lepo se sliši za predvolilno obljubo. Kako, da županja oziroma mestna koalicija, da se popravim, veliko da na četrti. Če se spomnimo eno sejo nazaj, pa mi dovolite gospod župan, da mejčkn izskočim iz teme. Namreč, ko smo govorili o samih četrteh. Se pravi o tem pravilniku, pripravljanju nadaljnje strategije in tako naprej. Smo meli dve pobudi za – ena je bila, se pravi za odcepitev, da skrajšam dveh četrte. Se pravi za – mislim, da je bilo pri – kako je že bilo? Dve četrti. Zalog in pa Sneberje, ne? V redu. Polna usta so bila tega mestnega sveta, češ, kako bomo četrtem dal pravico. Nekaj več pristojnosti, odgovornost in tako naprej. Ampak, v isti sapi, jih pa takoj zavrnamo. A – to pa ne. Tudi s temi 5 milijoni mislim, da ljudi ne moremo slepit. Da jim bomo dal 5 milijonov in zdaj bojo pa kar lepo delal lepo nekaj po svoje tam. Treba se je lotit, pravilno je treba stvari delati, na pravilen način. Gre se samo za dodeljevanje sredstev.

In še enkrat, da ne bo kdo napačno kaj razumel. Jaz sem za to, da se da nekaj več sredstev četrte. Normalno. Ampak, tudi četrti in to sem prepričan, da bo še marsikdo od kolegov potrdil – namreč na to temo je bila razprava tudi na odboru. In to tudi predstavniki oddelka vejo. So bolj zagovarjali to, da nekaj manj sredstev, pa da so ta bolj pametno porazdeljena. Mislim, da bi bila to pravilna filozofija.

Naslednja stvar, kot sem že omenil, je gasilska služba. Danes, pa mi naj kolega Isetnič oprostite in tudi gospa županja, obadva sta govorila, kako so Socialni demokrati za varnost in tako naprej. Pa mi dovolite samo en izsek iz govora gospe županje – nekateri tudi menijo, da nimamo dovolj posluha za varnost. Pa naj gre za pomoč policiji pri njenem delu, redarsko službo, ali pa za požarno varnost, ki terja več sredstev in tako naprej in tako naprej – gasilske službe. Govorimo eno. Delamo drugo. Poglejte si mal postavke pri gasilskih službah. Gasilci so bili zelo ogorčeni. Ker ne samo to, da ni bilo več sredstev. Ampak, pravzaprav jih niti prisluhnil jih ni noben. In kako bo županja, ali pa mestna koalicija zdaj garantirala, da bo mesto varno, če sami gasilci jasno povejo, da nimajo niti za osnovna sredstva, kot so recimo uniforme, oprema in tako naprej. Kdo bo zagarantiral pravzaprav kakršnokoli varnost? Osebnost občudujem gasilce namreč. Da s temi sredstvi, ki jih imajo, nekako probajo shajati. Po informacijah, ki jih imam, so njihova oblačila pravzaprav uniforme, ki so osnova za njihovo varnost in pa za kvalitetno delo – stara tudi do deset let, ali pa več. In hkrati govorimo kako se nam gre za varnost in tako naprej. To ne drži.

Naslednja stvar, ki me je tudi nekoliko zbadala, je turizem, podjetništvo in raziskave. Županja je govorila – pogosto slišimo tudi očitke, da mesto nima dovolj posluha za podjetništvo in raziskave. In potem nadaljuje, da se je turizem pač povečal. Oprostite. Ne moremo zdaj povečati turizem povežati s podjetništvom in raziskavami. Neposredno ne. Kako naj povežemo? Druga laž in zavajanje. In to, da ima Mesto poslušati za podjetništvo zopet ni res. Spomnimo se, kako smo tukaj meli vročo razpravo o Intersparu. Pa mi oprostite, da spet tole

odpiram. Projekt, ki je bil težek skoraj tolik, kot naš proračun. Smo ga gladko zavrnili. Danes pa razlagamo, kako podjetništvo razvijamo. In jaz samo povem, zopet, socialno plat tega. Kar nekaj delovnih mest bi se odprlo. Konkurenčnost bi se povečala. In danes razlagamo, kako razvijamo podjetništvo in kako za vse težave tega mesta pravzaprav in tega proračuna so krivi pa vsi, samo mi, to mesto ni krivo. S tem se pač ne morem strinjati. Sam turizem. Ja, mogoče je veliko turizma. Ljudje ne hodijo v turizem, turisti ne hodijo v Ljubljano zaradi tega, ker bi ta mesto tako dobro delal. Ali pa, ker mam tako odlično koalicijo. Ljudje pridejo zgolj iz radovednosti. In se strinjam, je v Ljubljani kar nekaj pozitivnih stvari, kar se tega tiče. Da se marsikaj, Ljubljana je lepo mesto. Mislim, da tega ne more noben zanikat. Ampak, bistveno premal se daje. Premal vlagamo v hotelske zadeve. In ne delamo tam, kjer bi bilo največ potrebno. To je cestna infrastruktura.

Promet je popolnoma na nuli. In v tem proračunu je zopet premal namenjen. In ponovno ne bo rešen. Jaz sem prepričan, da ko bomo naslednje leto sedeli in govorili o teh zadevah. Ali pa še kakšno leto kasnej – zopet ne bo popolnoma nobene spremembe na tem področju. Pravilne stvari je potrebno delati na pravilen način. Hotel – hotel, se pravi hoteli ravnajo tako pravzaprav nekako – bi rekel, nisem deležen nekega bolj uglednega pogleda s strani občine. In mislim, da se tuki ne bo kaj bistveno spremenilo.

Še ena stvar me je tudi nekoč zmotila, da namreč županja v samem uvodniku, je govorila zelo velik o odstotkih. Koliko se je povečalo to in to. Koliko damo več za igrišča, za šolstvo in to. In tako naprej. Veste, ti odstotki so zelo varljivi. Odstotki se lahko slišijo kar lepo, kako smo – ampak, ko prenesemo pa to na številke, pa vidimo, da dejansko to ni to.

Največja težava proračuna je pa v tem. Ali pa bom rekel – ne bom rekel samo proračuna, ampak, da bom rekel dejansko koalicije. Ljudi, ki so pripravljali te stvari. Da se proračun prilagaja projektom. Veste, človek se lahko stegne samo toliko, kolikor je postla dolga. Več se ne more. Tuki bi se pa radi še ne vem kolk stegnili. Vse te pripombe in predlogi in verjamem, da jih je še nekaj – bi se dal dobiti, kaže na to, da ni razvojne naravnosti tega mesta. Projekti bi se mogli prilagajati proračunu. Jaz popolnoma razumem, da se vseh stvari ne da narediti. Da se ne da vse postaviti tako, kot bi vsi radi. Ampak nekatere stvari, prioritete, pa bi mogle biti na svojem mestu. In zato mislim, da je tale proračun namenjen izključno predvolilnim obljubam. Češ, kaj bomo naredili, ko bo, če bo. Iz tega ne bo nič.

In pa, če mi dovolite čisto za konec – imam še ene pomisleke in še eno skrb. Namreč, veliko teh pripravljavcev proračuna danes ni več aktualnih. Nekdo je že omenjal o odstrelu, v metafore, uporabo metafore. Kdo bo stal za tem proračunom? Njihovi pogledi, ali so ti ljudje, ki jih bodo nasledili – isti, kakor – pogledi njihovi, kakor njihovi predhodniki? Verjetno ne. Zato, ker – zato jih danes ni več, ker se županja ni strinjala z nekaterimi njihovimi pogledi. Moje mnenje. Kdo bo stal za tem proračunom? In še enkrat – proračun je popolnoma zastavljen v napačni smeri. Veliko obljub. Malo bo realiziranega. Predvsem pa zato, ker smo kiksni, pardon, se popravljam, ste kiksni pripravljavci v sami osnovi, da projekti se prilagaja..., da proračun se prilagaja projektom. Namesto, da bi bilo ravno obratno. Bom pa z zanimanjem spremljal sejo, kako se bo odvijala naprej. Zagotovo še kaka replika, pri tej razpravi. In moram reči, da temu proračunu, lahko rečem samo kritiko. In še enkrat – veliko obljub za prazen nič. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. No vidite. Veliko lažje boste zmagali na volitvah, če ne bo nič realizirano. Kolega Jani Möderndorfer... A, ja – se opravičujem, replika, kolega Pejovnik.

G. PROF. DR. STANE PEJOVNIK

Repliciram kolegu Cizlju. Hvala lepa gospod podpredsednik oziroma podžupan. Če me spomin ne vara, je gospod Cizelj rekel 5 milijonov sredstev za četrtno skupnost je odločno preveč. In to ugotovitev je pospremil še z naslednjim stavkom – tak denar bi lahko dali le na osnovi vizij dela četrtnih skupnosti. Ker tega ni, bomo denar vrgli preč. Mislim, da bomo lahko po magnetogramih preverili, ali je bila moje, ali je bil moj povzetek skladen s tem, kar je rekel. Gre pa seveda za grobo podcenjevanje dela četrtnih skupnosti. Za tako grobo, da si ga v tem mestnem svetu ne bi smeli dovoliti.

Četrtni svetniki so bili tako, kot mi, izvoljeni na volitvah. In lahko trdim, da danes delo četrtnih skupnosti še kar dobro teče. In mislim, da v marsikateri četrti skupnosti so rezultati že vidni. In podcenjevati to delo bi bilo res krivično. Poleg tega mora vsaka četrtna skupnost za svoj finančni plan prav tako pripraviti program. Ga mora utemeljiti. In ga mora dostavit. Zdaj, če gospod Cizelj tega ne ve, je to seveda njegov problem. Če pa misli, da je vizija nekaj takega, kar se ne da zapisati na papir. Potem bi pa jaz rad videl njegovo vizijo. In prav zaradi tega bi jaz, kot mestni svetnik, podprl prav obratno od njega. Več sredstev za delo četrtnih skupnosti. Mislim, da bi v četrtnih skupnostih bolj kvalitetno porabili marsikateri tolar, ki so ga do danes porablja na nivoju mesta. Da bi ga oplemenitili. In zaradi tega tudi mislim, da je 5 milijonov, ki jih dobijo četrtne skupnosti, prav gotovo glede na porabo multiplicirano, nikakor pa vrženo stran. In še nekaj gospod Cizelj. A za predvolilne obljube, da gre v tem proračunu? Ali res tako podcenjujete volivce, da decembra prihodnje leto ne bodo v stanju pregledat, kaj je bilo obljubljen in narejeno? Predlagam jim, da malo premislijo, kaj govorite.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika Grega Istenič.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa gospod predsedujoči. Moja replika gre gospodu Cizlju. Zdaj del točke predvsem sredstev za svete četrtnih skupnosti. In je že kolega povedal. Predvsem bi pa mal repliciral še na gasilce in pa predvsem na predvolilne obljube.

Namreč, strinjam se, da je treba sredstva za svete četrtnih skupnosti še povečati. Namreč izhajam iz četrtne skupnosti, kjer bom rekel tudi aktivno sodelujemo. In svetniki ugotavljajo, da je sredstev za delovanje, za razvoj kraja, za, bom rekel – določeno delo. Za uresničitev drobne infrastrukture, da se mogoče kje pokosi trava. Da se spraznijo koši. Vedno premalo. Poleg tega moramo pa tudi vedeti, da četrtne skupnosti tudi skrbijo, bom rekel – za tukaj eno kulturno, športno in kakor koli še drugačno prepoznavnost samega – same četrti.

Kar se tiče gasilcev. Jaz sem povedal tako, da v naši stranki podpiramo vrednote, kot so – pomoč v stiski, solidarnost in pa tovarštvo. In gospod Cizelj, tako je. Da prostovoljna gasilska društva temeljijo na teh načelih. Gasilci so vedno pripravljeni pomagati, ne glede na politično pripadnost sočloveka v stiski. Ne glede na versko pripadnost sočloveka v stiski. Nikoli ne gledajo komu hitijo pomagati. Vedno grejo pomagati. In tuki sem jaz samo v svoji razpravi govoril o vrednotah, ki so v naši stranki. In, ki jih imajo tudi gasilci.

Kar se pa tiče predvolilnih obljub. Mogoče je to res tako slišati. Ampak, proračun je res treba spraviti pod streho. Že dr. Gomišček mi je, pri mojem izvajanju govoril glede izgradnje kanalizacijskega omrežja na Brodu. Res je, mogoče predvolilna obljuba. Sam tuki bom jaz še enkrat rekel – to je problem, kateri se na področju našega konca, ali pa Broda, ali pa enega dela Ljubljane, že rešuje več, kot deset let. Ma pa ta problem še eno drugo perspektivo, ki jo mogoče prej nisem dost jasno povedal. Vsi vemo, da Vo-Ka za to, ker ima nizko ceno

prodane vode, nizko ceno – bom rekel – kanalščine, ki jo mora zaračunavat. Ker je cena te vode, ali strošek te vode vključen v izračun košarice – rasti življenjskih stroškov v Sloveniji, tako nizka – apeliram vam, da lahko na državni ravni poskrbite, da bo cena vode v Ljubljani primerna. Ker točno vsi vemo, da je cena vode v Ljubljani daleč podcenjena, kot je pa – bom rekel poprečna cena v Sloveniji. Bili so pogovori, da bo cena vode in storitev Vo-Ka-ja na povprečnem nivoju. Ampak, po zdajšnjih informacijah, se Vo-Ka in pa vodstvo zelo trudi, da bo to doseglo.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Odgovor na replike, kolega Cizelj.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Kok je? Tri minute, ne?

G. MILOŠ PAVLICA

Ja, tri, ja...

G. BOŠTJAN CIZELJ

Ja, hvala...

G. MILOŠ PAVLICA

... repliko na repliko...

G. BOŠTJAN CIZELJ

A, ha. Replika spoštovanemu dr. Pejovniku in spoštovanemu kolegu Isteniču. Dr. Pejovnik, popolnoma ste vzeli iz konteksta celotno zadevo. In prav z veseljem si bom jaz ogledal magnetogramski zapis. Delate tisto, kar mislite, da boste zdaj prepričali. Skratka o tem, kar sem govoril. Predvolilna kampanja. Kako boste, kaj boste vse dali. Kok ste dobri. Kaj ste pa do zdaj naredili za četrti? Kako ste glasovali, dr. Pejovnik zadnjič, ko smo govorili o četrtih? Ali grejo lahko na svoje? Dejmo ljudem možnost, da grejo. Prav zanima me, kako ste takrat glasovali. In nisem rekel, da je 5 milijonov absolutno preveč. Rekel sem, da jih je treba opravičiti. In četrti se s tem strinjajo. In ni problem v denarju. In, če boste pogledali probleme četrti, ki so jih navedli. Ni bil denar na prvem mestu. Ampak to, da jih ta mestna koalicija ni bila sposobna prisluhni. V enem samem primeru ne. To, da pride gospa županja na četrtno skupnost in nekaj razlaga. Je čisto drugo, kot pa nekaj dejansko realizirati. In jaz ne verjamem, da je kaka četrt, ki bi bila absolutno zadovoljna z odnosom Mesta do četrti. In to bodo volivci vedeli. To pa res, da ja, kot – dejmo vse, pa gor pa dol. Absolutno, sam sem rekel in še enkrat poudarjam – sem za to, da se sredstva povečajo. Ampak, je treba met partnerski odnos. Četrtem je treba prisluhni. Resno jih je treba jemati. In pomagati pri teh stvareh. Ne pa, da kar tako rečemo – dejmo, pa je. Zakaj pa ni Mesto prišlo s kakršnim kol programom, zakaj damo tok recimo sredstev za te stvari? Povedal sem zakaj ne, ker se bojim, da bo isto z glasovanjem o teh odcepitvah četrti. Nekaj jim bomo dali. Potem jih bomo pa spet ignorirali. Zdaj se to lepo sliši, ker je že novo le..., predvolilno leto. In ne podcenjujem jaz volivcev. Ampak vi sami. Da že eno leto prej razmišljajo o tem. Volivci vejo, kok je ta mestna koalicija – ne samo županja,

ampak mestna koalicija, naredila za to mesto. Nič. Ker, če bi, koalicija ne bi razpadla. Koalicija bi delovala. Formalno. Neformalno je druga stvar. In bi se normalno mesto razvijalo naprej.

Kolegu Isteniču, kar se tiče gasilcev. Sami ste rekli, da gasilci so pripravljene zmeri pomagati in gor in dol. Ja. In to je ta žalostna resnica, kolega Istenič. Vi to veste in zato ste si tudi rekli takrat – dejmo jim manjša sredstva. Sej je vseeno. Sej bojo glih tako delali. In nismo govorili o prostovoljnih društvih, kolega Istenič. Ampak o profesionalnih gasilcih. O njihovi opremi. Ker sami nimajo pogojev. Škoda, ker ni bilo vas, ali pa kogar koli, ki bi poslušal to na samem odboru. Žal ni gospoda Sodrznika tuki, ki bi to potrdil. Verjamem pa, da boste prebral v dopisu gasilcev, da so popolnoma nezadovoljni. Da želijo nekatere stvari. In, da je škoda, ker nimajo teh sredstev več. Pa ne gre se samo za gasilce. In mislim, opravičeno, da me skrbi, kaj bo – bog ne daj, da bi se kakršna koli nesreča zgodila, kako bojo ti ljudje delali? Absolutno bojo delali. Ker delajo na principu, ki ste ga vi opisali. Ampak, gre se za osnovne varnosti in za nek odnos.

In še enkrat, vse skupaj so samo predvolilne floskule. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Spregledal sem repliko na repliko kolega Gomiščka. Se opravičujem.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Nič hudega. Sej bom pa zdej povedal zlo na hitr. Moram reč, kolega Pejovnik, da to je, toliko časa smo pa že v tem mestnem svetu, da vemo, kdo je zagovarjal več denarja za četrtne skupnosti. In mislim, da ni nobenega s te strani – ne morete naštet, ki bi rekel, da je manj denarja, da naj četrtne skupnosti dobijo. Mislim, da je rekel nekaj družga. Mislim, da je rekel, da je ta količina denarja – ni ne tič, ne miš, ne? Ne moreš niti šparat, niti nič naredit. In najbrž se mi zdaj zavzemamo in tudi moj kolega se zavzema za to, da se več dobi. Kot predsednik Odbora za lokalno samoupravo, se spozna na te stvari. In tudi kot dolgoletni svetnik v četrtnem svetu, se tudi spozna na te stvari. Tako, da mislim, da sta se mogoče narobe zastopla, ne?

Kar se pa tiče kolega Isteniča, pa idealov, ki jih gasilci delijo z ideali njegove stranke, ... no, pol grem pa zlo hitr... Mislim, da je edina stvar, ki jo res delijo, je rdeča barva. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

No, tudi to je nekaj za začetek. Razprava kolega Jani Möderndorfer.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Dober dan vsem skupaj. Ja. Moram reč, da sem se prav nasmejal temu poskusu utelešenja volilnega telesa, ne? Ampak, kakor koli, vsak ma tukaj pravico in možnost govoriti, drugi pa naj ocenjujejo in precenjujejo, kam to pravzaprav pelje.

Moja razprava pri samem proračunu seveda se bo začela v tistem delu, ki ga seveda sam proračun ima. To je načrt, kadrovski načrt, ki je tudi sestavni in obvezni del proračuna. In moram reč, da nazadnje, ko sem dobil pred sabo tale Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v Mestni upravi Mestne občine Ljubljana, me je pravzaprav malce zmotil, ko sem pravzaprav videl številko, kok pravzaprav je zaposlenih v mestni upravi. Istočasno pa seveda pri pregledu samega načrta, kije predlagan v osnutku proračuna, pa seveda obstaja neka druga številka. Zato pričakujem

od predlagatelja, da do predloga dejansko seznanijo mestni svet, kakšen je dejanski načrt zaposlovanja oziroma kadrovskega načrt Mestne uprave v Mestni občini Ljubljana. Namreč, v tem pravilniku sem zasledil, da je zaposlenih v mestni upravi 601. Zaposlenih oseb. Dočim v samem načrtu, v proračunu, pa seveda operiramo s številko 580. Ker gre za veliko razliko v številki, pričakujem od predlagatelja, da pojasni te številke.

Prav zaradi tega pa seveda moram reči, da sem malce presenečen, ker pravzaprav ugotavljam, ker – ko sem dobil ta pravilnik, me je zmotila ena zadeva – ker sem pravzaprav videl, da je županja posegla po nekem inštrumentu, ki ma sicer po zakonu in po statutu seveda to možnost. To je, da na novo sistemizira delovna mesta. Kadar koli seveda. Kar naprej. Vendar ta pravilnik ni samo pravilnik o sistemizaciji, ampak je tudi pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o notranji organizaciji. No, tukaj pa nastane že problem. In v tem pravilniku seveda sem ugotovil in sem bil močno presenečen, da v 2. členu je županja brez vednosti mestnega sveta, ustanovila novo službo za investicije, kjer je seveda sistemizirala sedem novih delovnih mest.

Zato seveda danes tukaj izkoriščam ob tej priložnosti tudi možnost, da seveda predlagam županji in jo pozivam, da takoj prekine in preneha zaposlovati v mestni upravi. Dokler seveda se ta situacija ne razjasni. Zadeva je naslednja. Statut zelo jasno govori kdo v mestni upravi, pardon, v mestni občini – je pristojen za določanje nove organiziranosti. Kakršne koli, jo seveda predlaga župan. In to je zagotovo samo mestni svet. Mestni svet je nazadnje takšno spremembo oziroma takšen odlok predlagal leta 2000. In v tem odloku seveda zelo jasno govori, v katerem času in kdaj in kako in na kakšen način pravzaprav župan, ki ima to pristojnost, lahko določi seveda tudi potem v skladu s tem odlokom in statutom – vse potrebne organizacijske službe. Se pravi kakor koli jih pač že imenuje. In pa seveda število zaposlenih. Mi od leta 2000 pa do danes nismo sprejeli novega odloka, ki bi kakor koli govoril o službi za investicije. Zato sam smatram, da je v skladu s statutom, seveda ta pravilnik protizakonit. In ga je seveda treba zaustaviti. Istočasno tudi predlagam, da nadzorni odbor preda, poda svoje mnenje okoli tega. Zraven tega pa seveda tudi predlagam, da na podlagi – to je seveda na podlagi Zakona o lokalni samoupravi – 32. člena, ker ne bi rad izkoristil 88. člena, da seveda še kdo drug poda svoja mnenja okol zakonitosti takšnega delovanja. Namreč, sam sem mnenja, da je preprosto bil mestni svet tle, bom rekel nekak opuščeni in v bistvu niti ne obveščeni, kakšna bo organiziranost. Sam sem vedno rekel, da ta mestna občina oziroma ta mestna uprava potrebuje korenito reorganizacijo. In sem to tudi nič kolikokrat tako znotraj svoje svetniške skupine in kot znotraj uprave – večkrat to seveda reorganizacijo – reorganizacijo na začetku mandata tudi predlagal. Vendar iz meni neznanega razloga, do te reorganizacije nikoli ni prišlo.

Sam sem tudi javno pozival županjo že v mesecu avgustu, da naj vsaj pripravi pregled, kako bi se lahko ta reorganizacija pripravila z novim mandatom. Če seveda je to tako nujno potrebno. Sam seveda smatram in vsi svetniki ste v svojih diskusijah nič kolikokrat ugotovili – reorganizacija je seveda nujno potrebna zaradi tega, ker vsi vemo, da je v bistvu ta organiziranost, takšna, kot je, še od 96. leta. Ne nazadnje mam tle kolega, mestnega svetnika, Sodrznika, ki je nazadnje pri tej veliki, koreniti spremembi pravzaprav sodeloval.

Kakor koli, predlagam županji, da seveda zaustavi izvajanje tega pravilnika. Ker po mojem je nič. Zaradi tega, ker seveda obstaja velika nevarnost, da seveda pride do velike materialne škode. Namreč, v kolikor bojo zaposleni ljudje na takšni, v takšni službi za investicije, seveda obstaja velika možnost, da jih bo potrebno prerazporejati, zaradi tega, ker te službe za investicije ni. Ker pravzaprav ne obstaja. Et cetera, et cetera. Ne nazadnje tuki seveda obstaja velika možnost neposredne odgovornosti za vse tiste, ki to pravzaprav proizvajajo. Tukaj mislim predvsem načelnike. In zato tudi predlagam, da se pregleda v kompletne mestni upravi, ker sam ne vem. Ker moram reči, da ta pravilnik pravzaprav je objavljen na oglasni deski. In ne poznam vseh pravilnikov, če ni bila še kakšna druga organizacijska sprememba. Da

seveda, v kolikor do tega je prišlo, da se to seveda skladno popravi. In predlagam, v kolikor je ta služba za investicije res nujno potrebna, da se spremeni najprej odlok. S tem pa seveda tudi sam statut. Toliko v tem prvem delu.

Drugo, kar se mi zdi seveda okoli proračuna, da je seveda četrtne skupnosti, o katerih je bilo mal prej govora. Županja je, predno je postala županja, seveda obljubila tist znameniti skok, ki je bil men seveda nerazumen. Iz preprostega razloga, ker mislim, da je bil rečen iz – v navalu neke – neke, nekega dobrega občutka, da je to fajn, če se stvari podeseterijo. Takšen je bil njen izraz. In – in prva sredstva, ki so jih četrtne skupnosti imele – 200 000. Vsi vemo zakaj so bila takšna sredstva. Zaradi tega, ker so bile četrtne skupnosti nove. Praktično mlade. In pravzaprav takrat ni bilo jasno definirano, kaj pravzaprav bi s temi sredstvi pravzaprav počel. Da pa bi le imel tist minimum osnovna sredstva, da bi lahko tiste stvari, ki jih pravzaprav niso še niti predvideli v proračunu, smo jim zagotovili ta sredstva.

Z začetkom mandata, v prvem proračunu, pa seveda volilna obljuba dela obveznosti – so se stvari podeseterile. In vsaka četrtna skupnost je dobila 2 milijona. Men pravzaprav, roko na srce povedano, nič žal, da imajo četrtne skupnosti 2 milijona. Vidim pa sam osebno nekje drugje problem. Namreč, zakaj se porablja ta sredstva? Vse četrtne skupnosti v resnici delajo neke finančne načrte. Ampak vsi tisti, ki danes tukaj sedite in sedite tudi kot četrtni svetniki v četrtnih skupnostih veste, da angro teh sredstev pravzaprav gre za razdeljevanje društvom, nevladnim organizacijam. Na podlagi nekih potreb, ki jih izpostavijo in tako naprej. Vse lepo in prav. Podpiram. Ampak, se pa nekaj sprašujem. Zakaj imamo v mestni občini znotraj proračuna sredstva, ki jih z – bom rekel – razpisi, dajemo tako na področju kulture, tako na področju športa, tako na področju nevladnih organizacij s področja zdravstva, sociale in podobno. Torej, na enkrat imamo nek paralelni sistem, ko pravzaprav se te iste nevladne organizacije javljajo na razpis. Se borijo s svojimi programi za neka sredstva. In, če slučajno jim tam zmanjka. Če slučajno izpadejo, ali pa se celo pozabijo prijaviti na ta razpis – dobresedno prikorakajo na četrtno skupnost in rečejo – mi rabimo denar. Ga nimamo. Ne? In iz tega seveda jasno nastane problem, ko pravzaprav se ta sredstva tam delijo. Ja. Istočasno pa seveda poudarjam, ni nič narobe, če dobijo. Vendar – v resnici, bom rekel neka transparentnost, nekega programa – kaj pravzaprav izvajajo – se mi zdi veliko bolj smotrna, če se to dela z enim razpisom za vse.

Drugo pa je seveda tisto, kar je po moji logiki seveda logično, da četrtna skupnost počne, da seveda s temi sredstvi lahko nekako zapolni pa tiste dele, ki jih pravzaprav v mestnem svetu, s proračunom, tudi ne nazadnje mestna uprava, ali pa mestni svetniki, v resnici niti ne vidimo. Da jih lahko oni sproti, ki jih najbolj občutijo, ki jih najbolj vidijo. Do teh košev za smeti, do – skratka – vse tisto, kar pravzaprav na nek način je v bistvu, kot neke vrste korekcija, ki jo lahko neposredno četrtna skupnost izvaja. Ja, za to pa ja. In zato seveda iz tega nekako pričakujem, da bi lahko v – do predloga proračuna lahko pripravili, bom rekel temu primerno, zakaj pravzaprav se ta sredstva porabi. Ja.

V tem, boste videli, proračunu, tisti, ki ste si ga pogledal, seveda je to narejeno, ne? Ampak, če boste videli, skoraj vsaka četrtna skupnost ma malce predvideno – 400 000 za kulturo. Milijon dvesto za nevladne organizacije. Nič ni definirano za kaj. Se sprašujem, kako to delijo? Na podlagi sklepa? Neke odločitve? Prošnje? Al je razpis? Pozovejo te nevladne organizacije, al kaj pravzaprav naredijo? Zato se mi zdi, da to je tuki pravzaprav treba urediti. Če bo to seveda ostalo na ta način, da se kljub temu daje potem paralelen sistem v tem, nevladnim organizacijam.

Druga stvar oziroma tretja, je seveda notr definirana Osnovna šola Kašelj Polje. Oziroma Polje Kašelj. Zlo velika investicija se pravzaprav ta trenutek dela v Osnovni šoli Polje. V Osnovno šolo Polje, ki se pravzaprav na nek način zaključuje. In bo tudi s temi sredstvi, v tem proračunu dokončana. Vendar, iz tega proračuna, meni, osebno, ta trenutek ni jasno, kaj v resnici pravzaprav pomeni v tekstualnem delu. Mi ni jasno, kaj s temi sredstvi pravzaprav je

mišljeno? Notr sicer piše, da gre za adaptacijo oziroma nekega prizidka. In tako naprej. Ker gre za rušitev enega dela. Tisti, ki pač poznate ta konc. Ker bo zaradi inšpekcijskih odločb septembra meseca ta del šole zaprt. Pa vendar, jaz mislim, da je treba jasno povedat, al tam nova šola bo v letošnjem letu oziroma v letu 2006. Kašelj. Ker vsi projekti so pripravljene, ali ne. Ker iz tega pravzaprav proračuna, vsaj tako, kot so mi govorili, pravzaprav to ni razvidno. Naslednja zadeva pa je seveda šport. Dotaknil se bom samo ene stvari, na katero so me, me je eden od treh podžupanov opozoril. V zdajšnji razpravi, ko smo mel okol športa. Namreč, vi vsi veste, da je v prejšnjem proračunu oziroma, da ves čas vsi govorimo. In to sem omenil in opozoril tud na sestanku vodij svetniških klubov in samostojnih svetnikov. Kjer smo se pogovarjali z županjo o tem problemu. Gre za tako imenovani znameniti sporazum med Mestno občino Ljubljana in se pravi – Zveza za šport Ljubljana. Namreč, eden od podžupanov mi je zelo jasno dal vedet – ja, Jani, saj ta sporazum ste sprejel s proračunom. In seveda sem si v letošnjem proračunu šel pogledat. In ta dikcija seveda je ostala notr, ne? Ker jo je pač nekdo preprosto prepisal. In piše – Športni zvezi Ljubljana, bomo financirali delovanje namenjeno usklajevanju in razvoju programov njenih članic, na podlagi Dogovora o sodelovanju Mestne občine Ljubljana in Športne zveze Ljubljana, iz leta 2004. Jaz se zdaj sprašujem – kdaj je ta mestni svet dobil na mizo ta sporazum? Jaz ga nisem še videl. Niti gane poznam. In nekdo pač preprosto napiše v proračun – da bomo na podlagi nekega sporazuma, plačevali Športni zvezi Ljubljana. Na tej diskusiji, na sestanku vodij svetniških klubov, je bilo zelo jasno tudi to vprašanje postavljeno. Županja mi odgovarja. Sporazum je parafiran. Sodrznik, kolega, mestni svetnik, pa pravi - nič me ne briga – ali vi temu rečete parafiran, al podpisan. Za mene sporazum je veljaven. Za mene, drage kolegice in kolegi, pa je sporazum veljaven takrat, ko bo tukaj sprejet. V tej dvorani. Ker v nasprotnem, preprosto, si ne morem razlagat, ker me bo zopet nekdo spomnil, saj si sprejel to v proračunu. Zato pričakujem, da do predloga ta stavek gre ven, al pa naj se dostavi ta sporazum. Pa se dejmo o njem pogovorit. Kaj ta sporazum piše?

Naslednja zadeva. Krekov trg 10. V časopisu smo bral, seveda gre za razprodajo premoženja. In preden se bom lahko res odločil tudi za ta del Krekovega trga 10, bi rad vedel – do predloga vse investicije, ki so bile že vložene v Krekov trg 10. Kakšen je to znesek? Da vemo o čem govorimo. In to je tisto, kar je za mene pomembno. Zato, ker če je vloženo bilo več, kakor dejansko mislimo iz tega iztržit, jaz tega pač preprosto ne morem podpret. Seveda z nekim načrtom, z nekim namenom, ne?

Mam sam še dve kratki stvari. Panoramsko dvigalo. Do predloga bi, pričakujem od predlagatelja, da zraven priloži tudi prilogo pri proračunu – dinamiko izvajanja. Kako bodo tekla dela. Oziroma kdaj pravzaprav to panoramsko dvigalo lahko vidimo.

In zadnja zadeva je pa seveda prenova Magistrata. Vsako leto mam to postavko. In vsako leto v tej prenovi Magistrata seveda se vključujejo neka nujna dela, ki pravzaprav so potrebna. V resnici, zadnjo resno prenavo tega Magistrata, je bila prenova tega, te dvorane. In potem še nekaj teh pisarn. In tako naprej. Pred tem pa seveda kabinet župana, ki ga vsi pravzaprav poznamo, ki je bila še tako zloglasna – ta prenova. Prav je. Magistrat se mora obnavljat. Mora se vzdrževat. In prav je, ker pravzaprav na nek način smo tud vsi ponosni na to dvorano. Ker je res kvalitetno opremljena. In na nek način tudi dost odraža nek duh neke dediščine, ki se izvaja v tej dvorani. Vendar – jaz sem že nekajkrat rekel, da na ta način, kot delujemo v mestnem svetu. Ob tej obilici papirja, preprosto ne gre več. Danes sem bil zgrožen, ko sem pravzaprav ugotovil, da je nekdo prepovedal dvema svetnikoma. Da ne boste mislili, da samo mojemu kolegu iz liste LDS, prof. Pejovniku. Ampak, tudi gospodu Sušniku. Oba sta namreč pričakovala, sta se na nek način dogovorila – clo sama sta bila pripravljena plačat – da bi lahko dobila povezavo, da bi lahko pravzaprav delala na računalniku. Dobila sta odgovor – ne, te dva – to pa ne boste dobil. Iz preprostega razloga, ker potem bosta edino vidva privilegirana. Lepo vas prosim. Za božjo voljo. Smo leta 2005. In te stvari so nekaj najbolj

normalnega. V tej mestni dvorani bi v resnici že vsi mestni svetniki mogli met vsak svoj lep top – in vsa stvar bi mogla bit na podlagi, bom rekel – elektronskega poslovanja. Povem vam sam, da tok papirja, kot ga mi tle v tej mestni upravi, za ta mestni svet porabimo, je za mene skrajno iracionalno. Ne nazadnje smo ko neke šerpe, ko nosmo ta papir sem in tja. In vse na pol zgublamo. In bistveno več prihranka in prišparanega bi bilo, če bi bila ta dvorana v resnici opremljena in vsi vodi v resnici so že narejeni. Treba je to stvar speljat. Da se naredi eno veliko investicijo. In se v bistvu, vsak mestni svetnik, ko postane mestni svetnik, se ga v bistvu opremi. Tako, kot v državnem zboru. Z vsemi potrebnimi osnovnimi sredstvi. In ta stvar teče. In tudi ta mestna uprava bi končno enkrat bila prisiljena, ampak res prisiljena elektronsko poslovat. Zaradi tega, ker nekateri so še vedno tle, kot v kameni dobi. Preprosto hočejo met papir, pa žig. To je – to je vse, kar premorejo. Če tega žiga ne vidijo, so vsi nesrečni. In zato tudi predlagam, da do predloga se pripravi predlog, kaj to v resnici pomeni. Zaradi mene tudi v enih, dveh, treh etapah.

In druga stvar – to, v sklopu prenove Magistrata – in zadnja, pa je seveda dvigalo. Jaz sem dvigalo omenjal v tej, v tem mestnem svetu, že v prejšnjem mandatu. Ki žal pač preprosto takrat ni mogel bit izveden. Zaradi spomeniškega varstva. Kupčkalo se je kje in kako in kdaj in na kakšen način bi se lahko. Skratka, s tem našim spomeniškim varstvom je vedno neka velika nesreča. Zdaj, ko se je pa nekak nek kompromis najdu kje in kako bi to dvigalo to lahko blo. Pa vsako leto pravzaprav pridno izpade ven iz proračuna. Zato, seveda pričakujem, ker ne gre za veliko investicijo. In ker praktično, razen ene stavbe, če se ne motim. To je dveh – Krekov trg 10 in pa mislim, daje to še vedno Cigaletova ulica, kjer seveda posluje tudi mestna uprava. V resnici dvigalo je povsod. Ni ga pa tukaj. V mestni hiši. Ne nazadnje, jaz bom čist direkt povedal – a bomo dvigalo počakal še do takrat, ko bomo enkrat dobil še mestnega svetnika, ki bo na invalidskem vozičku? Šele takrat bo pa denar za dvigalo. A morajo vsi še vedno v tej mestni hiši leta 2005 nositi vse na rokah? Saj ni sam za invalide. Ne nazadnje, nekdo je lahko samo star. Nekdo od turistov, ki pride, je lahko še vedno invalid. Nekdo od gostov, ki je povabljen v rdečo hišo. Ne bom pozabil, ko je županja imela sprejem za invalide v rdeči dvorani. Na rokah so jih nosil. Tiste velike, težke vozičke, z – s tistimi velikimi akumulatorji. Investicija stane za dvigalo tam nekje od 15 do 19 milijonov. Taka groba ocena. Razen, če bi po nekih načrtih, ali kar koli še kej družga ugotovil. Ampak, zagotovo to ni velika investicija za nekaj, kar pravzaprav ta mestni, mestna hiša potrebuje. In mislim, da je že skrajni čas, da tud, bom rekel – v sklopu tistih sredstev, s katerimi pravzaprav neka komisija v Mestni občini Ljubljana, za odpravljanje arhitektonskih ovir, ne nazadnje ugotovi, da je to nujno potrebno. Podžupan, prosil sem za to. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Tri replike. Dr. Pejovnik. Prva.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Ja, repliciram svojemu kolegu Möderndorferju. Hvala lepa gospod podžupan. Seveda zopet na temo četrtnih skupnosti. Vse ostalo Jani – krasna razprava in kapo dol. Ampak, pri četrtnih skupnostih se pa ne strinjam. Namreč, sredstva, ki jih četrtni skupnosti delijo, so podvržene neki resni kontroli. Četrtni skupnosti nobenega tolarja ne nakaže – ne da bi preverila Služba za lokalno samoupravo na tej mestni občini. Za vsak tolar, ki ga na četrtni skupnosti razdelijo, se svetniki prepiramo dolgo časa. In študiramo tako natančno za te mejhne vsote, da lepo prosim, da v tem mestnem svetu resnično ne razpravljamo o tem. Delo v četrtnih skupnostih teče dobro. In v glavnem podpirajo tiste projekte, ki so za četrtno skupnost resnično velikega pomena. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Druga pobuda, a – replika na repliko, kolega Möderndorfer. Izvolite.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Ne gre za to, ali je skrbno pregledana, ali ne. Jaz verjamem, da je skrbno pregledana. Da je pravilno izplačana. Pravilno izračunana. Jaz tud verjamem vsem četrtnim svetnikom, da so imeli resno diskusijo, preden so se odločili – preden so se odločil, komu bodo dal denar. Sam sem bil četrtni svetnik. In v Polju in točno vem, kako smo odločali o tem. Problem je kje? Drugje! Za nesmiselnost, da se to dela na dveh koncih. Mamo strokovne službe v mestu, ... država je država – lokalna skupnost je pa lokalna skupnost. In četrtna skupnost je del lokalne skupnosti. Znotraj Mestne občine Ljubljana. In, kar je tisto, kar je najbolj zanimivo, iz istega proračuna gre. Iz istega. To je tisto, kar sem hotel reč. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Kuščer, replika.

G. SAMO KUŠČER

Hvala. Jaz zlo podpiram to njegovo iniciativo po elektronskem posodabljanju. Ne samo računalniškem. Tud mislim, da je zlo nekak kamenodobno to, da je treba svetnika trikrat spraševati, ali se je prijavil na repliko, ali na razpravo. Ali kaj. Zato, ker ni pravilno izustil tega. Pa ni pravilno zakričal. Pa ni prave roke dvignil. Pa ne vem kaj. Pri vseh teh gumbih, ki jih imamo, pa bi res lahko dal še kakšen gumb, za to, da se potrdi, kaj je svetnik hotel. In v katerem trenutku, da se ve, kdaj pride na vrsto.

Kar se pa tiče elektronskih oblik. Res, zdaj jih ne moremo dobit. In, če sem prav razumel, se govori po kuloarjih, da je danes – smo mel, brezžično opremo že postavljeno....

.....konec 1. strani III. kasete.....

...in smo se nekateri, ki uporabljamo računalnike zato, da sledimo raznim dokumentom in svojim razpravam zlo razveselil tega. Da bi mel možnost on line preverjat kaj piše v kakšnem dokumentu. Pa je menda to županja preprečila. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. In še kolega Cizelj. Repliko.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Hvala lepa. Kolegu Möderndorferju. Osebno se tud strinjam s to stvarjo, da bi bilo zlo pametno pravzaprav tole naše delovanje mejčkn poorganizirat. Predvsem bi bilo pa to bistveno cenej, ne? Ker to kopiranje tega gradiva. Pošiljanje in tako naprej. Veliko več stane, kot nakup nekaj sredstev. Ne? Mam pa drugo pomislek, ne? Mejčkn, ko sem vas takole

poslušal – namreč, me še dejansko bolj skrbi za izvajanje tega proračuna. Ker vidim, da nekako tudi znotraj stranke, niti med sabo koalicijsko niste čisto usklajeni, ne? To je zdajle prišlo mogoče več do izraza, ne? Zato imam pa dve vprašanji, pravzaprav. Nekak pomisleka, ne?

In sicer, osebno vem, da nekateri ljudje so že lobirali pri podžupanih dveh. Iz vrste LDS-a za to modernizacijo. Se pravi nakup računalnikov. Takrat ni bilo nič. Zadeva se je ustavila. Zakaj niste tega že do danes naredil, ker ste imeli možnost, saj ste v koaliciji. In zakaj tega niste predlagali v temu proračunu noter – recimo. Ali pa kot kako študijo. Ker v končni fazi, tudi po besedah županje, ste ravno tako odgovorni za ta proračun, ker ste ga skupaj pripravljali. Sicer pa, se popolnoma strinjam. Hvala bogu. Pameten predlog. Dejmo počasi že nehat s temi papirji. In dejmo mejčkn bolj se modernizirat. Ker bo bistveno cenejše. Enostavneje in tudi hitreje. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Bojim se, da papirju se ne bomo mogli čisto izognit. Tako, kot se ne moremo izognit tudi dejstvu, da bi recimo elektronsko prijavljanje replik terjalo spremembo poslovnika. Ki terja dvo tretjinsko večino. Ker pač v poslovniku jasno piše, kako se prijavi za replike. Ampak, dobro, da ne bi bil predlog, no. Razprava? Razprava, kolega Vrbošek.

G. JANEZ VRBOŠEK

Hvala lepa. Dovolite mi, da se najprej obrnem na eno zadevo, ki me je zmotila v samem nagovoru gospe županje. In sicer problem glavnega mesta Republike Slovenije. Glavnega mesta Ljubljane. Gre za to.... Kolega! A bi dal mir!

G. MILOŠ PAVLICA

A lahko? A lahko bi... dovolil, da kolega Vrbošek...

G. JANEZ VRBOŠEK

Hvala lepa. Lejte. V razpravi, ki jo je imela gospa županja, je načela dejstvo, da ima Ljubljana, kot regijsko središče in kot glavno mesto dodatna bremena, ki jih druge občine v Sloveniji nimajo. In poslušate, to trditev, ne? Da ta bremena gotovo dosegajo nekaj milijard tolarjev letno. In smo tako prisiljeni zaradi tega v dolgoročno zadolževanje in prodajo premoženja. Če želimo zadovoljiti le najnujnejše potrebe po normalnem delovanju naše občine. Večjega sprenevedanja in pa podtikanja, jaz še nisem slišal. Mislim, da je to, ne vem kako vi to, na vse to gledate. In pa v nadaljevanju še ena trditev, da se velika regijska središča samofinancirajo. Da gre pri vladni politiki odpiranja novih občin za velike napake. In pa za napake v kriterijih za ustanavljanje v teh novih občinah. Skratka, jaz mislim, da to ni najlepše za ugotavljanje uspešnosti delovanja nove vlade, ki je, katere koalicijski člen smo tudi mi iz Nove Slovenije.

Da pa je tukaj nekaj zelo narobe, bi pa pol še povezal na dejstvo, da je ravno ta vlada tista, ki podpira razgovor in je začela dialog z mestom. In je tukaj tudi čisto na koncu je gospa županja imenovala oziroma povedala, da je končno vlada le uspela imenovati pogajalsko skupino za pripravo dogovora med MOL-om in Državo. Kje pa je bil ta dogovor prej? Zakaj ne? Saj ste bili eni in isti. Tako, da to sprenevedanje je res preveliko. In, če bo kakšna replika na tole, bom prav rad še kaj povedal.

Kar se tiče proračuna, moram reč, da je debeli material, ki je bil razposlan – prevelik. In svojo razpravo bi nadaljeval z gradivi, ki smo jih dobili, kot odgovor na to debelo gradivo. Tako s strani posameznih odborov. Ki so v mestnem svetu. Ki delujejo v okviru mestnega sveta. Potem odgovori krajevnih, al četrtnih skupnosti. In pa zanimivo, ne? Sej, če ste prebrali, ste videli, da mamo praktično od občanov bistveno samo dve – dve poročili. In sicer ena je vezana na, da je bil ta izvod, ta proračun tudi na internetnih straneh. In se je ena gospa tega lotila. Druga je pa tukajle napisana, pa sploh ni napisana kot – ne ve se, kdo je to dal. Ampak je zanimivo pisanje, ki ga je vredno prebrat.

Pač pa so tukaj dopisi, ki so jih poslali in sicer – bom jaz, da si pogledam – najprej – sredstva za Osnovno šolo Danile Kumar. Gospod ravnatelj je lepo napisal, da ni njegov program upoštevan. Gre za sanacijo strehe in garderob na najstarejši zgradbi. Veste, da je ta šola največja v Sloveniji. Da ma kar tri stavbe. Pa ne vem kok telovadnic. Še mednarodna šola je prisotna. In jaz predlagam, da se dejansko to upošteva pri izdelavi proračuna.

Drug dopis je iz slovenske – Slovanske knjižnice. Kjer je indeks materialnih stroškov 83,49%. Kar je nesprejemljivo. In celo predlagajo, da bi za dve novi delovni mesti plus materialni stroški – enako, kot ostali. Tudi to pobudo mi podpiramo.

Ne vemo kaj želi Gradbeno podjetje Givo. Mislim, želijo štiri zemljišča. Ampak, mislim, da bo to treba bolj natančno opredeliti. Verjetno gre za kakšna dodatna gradbena – kajti, kot smo že prebrali, vemo, da so te zveze in naveze v zdravst..., v mestu tako velike, da so celo določene razprtije med posameznimi skupinami v nekih naših strankah povzročene. No in mislim, da je treba to preverit. Kaj si želijo in zakaj. Čeprav imamo tukaj not to odprodajo naših zemljišč. Vendar je treba pogledati zakaj pa kako.

No in občanka Metoda Gorjan. Podpiram njen predlog, da se tile spuščeni prehodi za invalide uredijo. Treba je res en celoten sistem po celi Ljubljani se lotit tega in pripravit. Da ne bo samo – posamezni segmenti urejeni. Potem pa trčiš v neprehodno oviro in ne morejo nikamor. Tudi podpiramo mi, v Svetniški skupini Nove Slovenije – pobudo Gasilske zveze. Saj tudi sam sodelujem v temu odboru. In postavka 32006, konto 412000, da bi se spremenil iz 47 milijonov na 100 milijonov.

Kar se tiče gradiv, ki smo jih dobili. Ocen o tega moram reč, daje to zelo slabo, ne? Če od občanov dobimo dve nakracani, dva nakracana predloga. To se prav, da je javna razprava zelo slaba. In je to – kaže tudi odnos občanov do tega proračuna. Kjer vidijo, da je itak to leto, ki prihaja nekako izgubljeno.

In, če pogledamo še potem tole – poročila posameznih odborov. Ta poročila so si vsa enaka. Vemo, kdo ima večino v teh odborih. Nobenega povzetka razprav. Vsi se strinjajo s tem osnutkom proračuna. In jaz mislim, da – ne vem, ali se na teh odborih nič ne pogovarjajo konkretnega. In pametnega. Ne vem, mislim, jaz sem razočaran nad temi poročili.

No, kar se pa tiče krajevnih skupnosti, ki so dale te svoje predloge. Sem jim kar hvaležen, da so kar zavzeto pristopili k temu delu. Čeprav vsi vemo, kaj je v okviru krajevnih skupnosti oziroma četrtnih skupnosti. In, jaz mislim, da je napaka tuki notr zato, kajti naloge, ki bi morale biti ocenjene, kot prioritete, niso narejene tako. Niti ni podatka o nerealiziranih nalogah, ki so jih planiral. To se pravi, iz tega bi lahko potem te četrtne skupnosti vplivale na celoten proračun. In bi se potem lahko za določena sredstva borili. Ne pa samo, da operirajo s tistim – mejnimi sredstvi dveh, ali dveh oziroma 5 milijonov, ki je.

Če dovolite, bi pa še šel na eno poglavje. In sicer, ker se zmeram zanimam tudi za področje zdravstva in pa tudi socialnega varstva. Bi poudaril, da sem zelo vesel, ko sem prebral tole postavko – Dnevni center za starejše. Vi poznate, da sem že v dveh proračunih tukaj se zmeraj razburjal. In, da je bilo končno v letu 2005 samo 500.000 predvidenih. No ta postavka je v porabi. Ta dnevni center za starejše. Postavka 109010 – prišel na 35 milijonov. Moram reč, da sem navdušen, da se je miselnost tako v odboru, kot pri predsednici tega odbora spremenila. In, da je – da je to hvalevredno... Prosim? Nič, je že v redu.

No in ne strinjam se pa z eno postavko, ki je tukaj notri vnesena – in sicer 109023 – Škofijska Karitas. Dom za starejše občane. Ki je pa črtan, glede sofinanciranja. Mislim, da to ni čisto prav. Da gre tudi za zelo dobro dejavnost. In mislim, da bi bilo treba o temu premisliti. In pa, kar se zdravstva tiče, bi pa – gre za obnovo zdravstvenih domov. Postavka 076099. In sicer je za leto 2006 predvideno nadaljevanje obnove Zdravstvenega doma Bežigrad. Vemo pa, da je za leto 2007 predvidena obnova drugega nadstropja. In je v teh materialih, ki so zraven dodani, je lepo napisano. In sicer je gradivo iz 20.6.2005. To se pravi, obnova drugega nadstropja, fasade in zunanja ureditev Zdravstvenega doma Bežigrad. Moram reč, da je, da prihaja do predhodnih vpadov v to drugo nadstropje. Ko predstojnica Enote Bežigrad, je enostavno ukinila zobozdravstveni rentgen. Celotno dejavnost. To se pravi, prostor, ki je bil ustrezno opremljen z baritnim ometom. S svinčenimi vrati in podobno, je enostavno ukinila. Tako, da je načeta, načeto strokovno delo. In morajo vsi pacienti hodit v druge zdravstvene domove. Tukaj notri so bili, to je v drugem nadstropju, naseljene druge – druga dejavnost. Ravno tako se že kar zdaj predvideva neka adaptacija. In prebijanje nekih sten in podobno. Skratka, gre za neko samovoljno odločanje. V fazi, ko še to ni prišlo na vrsto, da bi se res pravilno uredilo in saniralo. Želim si, da bi se to izvajalo v soglasju z vodstvom Zdravstvenega doma. Ne pa kar tako na horuk sistem. Jasno, da to je tako, kot je Maister osvojil Maribor in Štajersko. Ko enkrat zasedeš prostore, potem jasno druga dejavnost ne more več tega. Sam pa s premestitvami izvajaš nek teror nad neko dejavnost, katero si ne želiš v hiši. In bi jo najraje izločil. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Dr. Gomišček, razprava.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala. Moram reč po pravici. Da sem rekel, letos pa sploh ne bom pogledal tega proračuna. Niti razpravljaj ne bom. Sej nima nobenega smisla. Pet let že se trudimo, govorimo. Dajemo amandmaje. Pa ni nobenega efekta. Tako, da če človek hoče bit vsaj mal efektiven, reče – ne glej, bodi tiho in poslušaj. Posebej sem zadovoljen, ker vidim, da tokrat tisti, ki ste pripravljaj proračun, med sabo debatirate in argumentirate kaj je prav, pa kaj ni prav, ne? Tako, da – ja, saj pravim, vidim, da smo se tudi mi nekaj naučili od vas. Ampak, po tolikih letih, ko se učiš, se moraš – se moraš nekaj naučit.

No, ampak, glejte, vseeno sem tele številke mal na hitr pogledal. In dejstvo je, da mi mamo letos oziroma za drugo leto programiranih 1,8 milijarde deficita. To niti ne zgleda tako hudo, bi človek rekel. Tokrat smo se pa res dobro, dobro smo se popravili. Ni tako, kot je bilo lansko leto. Kjer je bilo ekstremno. No in potem pa pogledam, kje smo pa mi dobili te prihodke. In na enkrat vidim, da smo dve milijardi dobil od prihodkov od prodaje zgradb in prostorov. To se prav, približn tako, kot kmet, ki začne zemljo prodajat. Potem smo 1 milijardo 800 dobili od prihodkov od prodaje od zemljišč in ne od predmetnih dolgoročnih sredstev. To se pravi, če te dve stvari seštejem, ne? Ker sej nismo nič naredili. To smo v bistvu svoje premoženje prodal. Ne rečem, da ni prav, ali pa kar koli, ampak dejansko prodajamo svoje premoženje – vidim, da mi mamo kar na enkrat 6 milijard denarja, ki ga nismo v resnici zaslužili. Ali smo najel kredit, ali pa smo prodal tisto, kar smo dobili. In 6 milijard pomeni pa, da mamo že več, kot 10% - 10% primanjkljaja. Oziroma nezasluženo delimo. No, zdaj bi pa človek rekel – v redu, saj kredit ni tako slaba stvar, če ga pametno porabiš. No in potem na enkrat rečem, kaj temu mestu manjka. Katere so tiste točke, ki bi človek, če en denar reskira, za kaj bi jih porabil. Jaz mislim, da je ena stvar je promet. Tekoči. Mirujoči. Tuki kar na enkrat zraven pride metro, ali tako imenovana cestna železnica.

Recimo, to bi bila ena stvar, ki bi človek si želel, da bi se enkrat že začel delat na tem. To stvar urejat. Ne nazadnje, saj smo vsi, tudi na prejšnjih volitvah obljubljal nekaj, da se bo zgodilo.

Druga stvar, lejte – odpadki. Kaj smo naredili z odpadki? Deponijo smo povečal. In zdaj bomo tistih pet let tisto deponijo lepo filal. V resnici nismo nič kaj dost rešili. Smo agonijo mal podaljšali. Nobene sežigalnice. Tud nobenih načrtov, kaj bomo naredili čez tistih pet let. Tud nobenega denarja za to. Da ne govorim o kanalizaciji. Pa vodovodu. Kakor mam jaz v glavi spomin, so to vrednosti 100 milijard. Če prav vem. Številka, ne? Da se to reši. To se pravi, v resnici smo 6 milijard mamo nekako plusa. Zdaj, a smo jih res dal v to, ali ne. Pogledamo na strani 2/6, kjer so proračunski izdatki razvrščeni po uporabnikih. In mam primerjavo z lanskim letom. No in tukaj moram pa reč, da ne bom samo kritiziral. Sem bil na nekaterih postavkah prijetno presenečen. Pogledal sem, kere so tiste postavke, ki so se v primerjavi z lanskim letom povišale. Tolk, da bi človek rekel, tle so bili pa res eni poudarki dani. Ne? In recmo, da sem to rekel, to je kriterij, kjer je indeks več, kot 115. No in ta indeks je dejansko na cestah. To se pravi – ceste in promet, je indeks 132, pa indeks 198. Potem smo tudi dobili pri lokalni samoupravi. No, to smo že dost predebatiral. Smo pri podjetništvu dobil. Indeks 131, kar sem že dolga leta prosil. Pa ni blo. Zdaj pa je. Moram reč. Urejanje zemljišč. Prostorsko planiranje in načrtovanje. Pa varstvo okolja. To so vse stvari, kjer mam indeks clo preko 120. In bi človek rekel, no glejte, vsaj končno se je nekaj premaknilo, da ne bom samo kritiziral, ne? Smo res 6 milijard nekako probal na lahek način. Ampak, smo te postavke, ki nekako tiščijo naše občane in mi to vemo – smo jih dvignil. Samo na žalost, to so samo relativne številke. Samo odstotki. Potem sem pa pogledal dejansko, koliko je denarja. Absolutne številke. To, kar je že kolega Cizelj rekel. A veste kolk je? Vse te – ta področja, ki so nujna za urejat v tem našem mestu, so se povečala točno za 1 milijardo in pol. Se pravi, tisto, kar je mene razveselil, da smo res zdaj videli, kako je resna situacija, da bomo te tegobe mesta reševal. Smo sicer – relativna številka je zlo visoka. Ampak, v resnici smo dali notr milijardo in pol. Če od tega odštejemo postavko promet, ki je skoraj milijardo. So vse ostale stvari reda velikosti 600 milijonov. 600 milijonov je, so poudarki v tiste stvari, ko smo rekli, zdaj pa je to en poudark, recimo, k ste rekli 600 milijonov je pa tolk, kakor stane servisiranje dolga v bistvu, ki ga ima ta občina. To se pravi, mi smo denar, ki smo dal v stvari, kjer naj vidimo en poudark. Kjer vidimo, da bi bilo treba več dat. Te poudarki znesejo tolk, kakor je servisiranje dolga. To je pa žalostno. To pa je zelo žalostno, ne? Tako, da če s tega stališča gledate, je to – ta – v resnici to, kar vsi kolegi govorijo. Nič družga ni, kakor v bistvu smo prepisal lanski proračun. In sej mogoče s temi procenti delamo, da smo res dal poudarke na ene stvari. Ampak, v resnici niso to sploh pravi poudarki.

Tako, da – ne vem poudarki. Tako, da ne vem. Ladja gre naprej. Tanker se ne obrača nič. Ko enkrat krmilo vrtiš tako ali pa drugač. Če se pa moštvo skrega, je pa še slabš, ne? Tako približno to je moj zaključek pri temule proračunu. Lahko ga pa olepšujemo, ali kar koli. Jaz upam, da se bo to drugo leto spremenilo.

Ker v resnici, točke, ki so – kanalizacija, deponija, javni promet. Nekaj je treba na njih naredit. Saj, glejte, jaz niti –jaz več ne kritiziram, zaradi tega, ker kar na enkrat smo v tej godlji. Mogoče jaz bolj, kakor vi, ker v centru mesta stanujem. In dejansko vidim, da je treba nekaj naredit. Ampak, taki proračuni treba je nekaj naredit – ne bojo rešil. Pol milijarde za poudarke. To je 130, 135% indeks. Ampak, v resnici ni pa to nič. In moramo nekaj naredit. Ker moramo v tem mestu naredit, da bomo dobili nek denar, ki bo omogočil, da se bo stvar preobrnila.

Zdaj, druga stvar, ki je, bi človek rekel – no, saj Evropa. Zdaj smo pa Evropa. Bomo pa od Evrope nekaj dobili. A veste kok mam v letošnjem letu? Piše 172 – indeks. Ampak, a veste kok je to vse skupaj? 140 milijonov. 140 milijonov dobimo od Evrope. V drugem letu. Tako, da ... tako, da ne vem. Se je za zamislit. Nekaj moramo spremenit. A...

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Jazbinšek razprava.

G. MIHA JAZBINŠEK

No, o stilu - o stilu tega proračuna, seveda sem prej si vzela zato, da zdaj ne bi bilo treba - nekaj generalnih reči od županje moram komentirati. Potem bom šel pa samo k dveh postavkam. Ena je prilivi, druga je pa odliivi.

No – pod točko ena bi povedal... ja, Seveda MOL ni žrtev države, ne? Iskat alibi v tem in tud Calimerovsko iskat ta alibi, mislim, da gre za nekaj družga, ne? Gre za trik, ne? Kako odgovornost s sebe dat na nekoga družga. In to je vedno priročna država. Pa naj gre za metodologijo, ne? Oprostite. Veste, k smo takele proračune delal tko, da smo lepili skupaj pripombe, ne? Se je pretipkaval pa tko, ne? Ajde, ne, ne? Takole računalniško premetat par postavk iz ene nomenklature v drugo nomenklaturu – pa, oprostite, ni tisto, kar bi se reklo, da metodološko ne moremo tega uredit, ne? V navadnih programih, recimo projektantov – je tako, da če eno postavko zamenjaš, se 135 drugih postavk zamenja. Samogibno. Če so tabele med sabo v koleraciji. In tako naprej. In jaz verjamem, da te tabele, ki jih mi mam, so. Tako, da ta premet postavk res ne more bit en poseben problem. Torej, Ljubljana je glavno mesto, ne? Ni se uresničilo upanje, ne? Da bi z državo pravzaprav prišli skupaj. Zdaj slišim, ne? Da je neka komisija in tako naprej. Vi veste in vseskozi je problem. Celo leto se je vedelo – kaj pa je tisto, kar mi predlagamo, to je skupni projekt z državo? A mi hočete povedat enega od. Ne? Da bi sploh rabili to koordinacijo z državo. Jaz sem zasledil tam, pri prodaji neki. Ne? Da bi moral pazit, ker uni, v pritličju, ma tud neki država. Pa tko naprej. Skratka, kaj je takega, kar bi lahko predsednik vlade in naša županja vključili v Pismo o nameri? In v oba proračuna v letu 2006? Ne vem. Tuki nimam te postavke. Nimam poglavja. Ne? Zakon o glavnem mestu Ljubljane obstoja. Mi pa nimamo poglavja. V proračunu. Al pa recimo v ekspoziciji, ne? Opozorjeno, ne? Kaj bo predmet tega.

No, zdaj o teh obremenitvah prestolnice se je govorilo. Pa zadolževanje bo zaradi tega, pa tako naprej. In bom to mal spustil, ker ni produktivno. Predvsem se bo ponovila, saj – tudi diskutanti pred mano so rekli – znana samohvala, ne? Ne? Calimerovstvo v odnosu do države. Mi smo pa dobri, ne? Mam posluh za kulturo. Že. Mam, ja. Za alternativno, živo. Kaj pa za dediščino? Nič. Mam posluh za šport. Ja. Množični. Kaj pa za spektakel? Kot je nogometni stadion in podobno? Nimamo. Ne? Mam posluh za ekologijo, rečemo. Ja. Jaz seveda nisem najdu nobene postavke, ampak neke druge postavke se podtikajo, da so ekološki cilji od zadaj. Poglejte, kar se tiče Slopaka, ne? Mam Papir servis, ta, rekel bi, ne? Zagnezden tja, v tiste Moste, k ne more bit. Zad seveda državne politike, da so dal enmu, ki ne more požret tega vse. Ne? Mar bi dal želez Surovini, nekemu drugmu, družga, papir pa njim, pa bi blo. O.k.. Kaj mam s čistilno napravo? Oziroma z blatom? Veste kaj mam? V Holdingu mam firmo iz štirih kolegov. En je gospod Peter Cerar. Ta največji pooblastitelj vseh časov. Ne? Za S.I.B. banko in tudi ustanovitelj sedmih javnih podjetij. In s sedmimi akti je ukradel 100 milijard vreden Holding. Sej veste? Ne? Ta drugi, zraven je gospod Jože Golobič, k je odpeljal zdele ploščad. K je ta čas, k je bil pravnik v JP Parkirišča, je bil tudi pripravnik pri gospodu Tošu, ne? In tako naprej. In je podpredsednik Nadzornega sveta v Parkiriščih. Tako, da za odpeljat parkirišča dol v interesu gospoda Toša in skupine, je bilo zlo lahko pri njemu. Ker je bil že sam, tuki, je bil trojni funkcionar. Ne? Četvorni je pa pol še zdaj. No, pol mam pa še enega, ki je v Holdingu zaposlen. Namest, da bi doma delal nalogo, ne? Kako z blatom, ne? Se bo raj kot privatnik ukvarjal z – s transportom, to je gospod Eberle. Pa mam enega bivšega direktorja in tako naprej – Snage. Ki je tud v novem podjetju Holdingu. Skratka, na področju ekologije, ne? Se nam dogaja perfektna privatizacija. Ampak drugega razreda. Ne mi, pa da

Holding sprivatizira. Ne, Holding naprej sam sebe privatizira. Za nekatere naloge, ki jih mi seveda ne uspemo narediti. To je recimo čistilna naprava za blato.

No, recimo smetnjaki pred mestno hišo. Mam poslušaj za ekologijo, pred mestno hišo pa pejte pogledat. Mislim, to je – razumete? Zraven postavijo oder. Zraven teh smetnjakov. Polet. Kaj nam pomaga odlok, ki smo ga pisal, če ne znamo smetnjakov nasproti mestne hiše urediti.

No, skratka, ta samohvala ma kratke noge. Zato grem zdele seveda k postavki – Prilivi, ne? Da bi šel potem k postavki – Odlivi, ne?

Prvi priliv, ki ga predlagam, da se vključi v predlog. In sicer po moje, po moje – pri prihodkih od prodaje zalog. Zalog. Mi imamo dva sklepa mestnega sveta, da se pridobi denar, ki ga mam posejenga, ali pa, ki ga mam kot zalogo drugje. Al pa, ki nam gepira. Sklep je to, da mam 5 milijonov mark preplačano Zavarovalnici Triglav na Masarykovi. Županja ni, skladno sklepu, do zdaj ukrepala. In ni prinesla na naslednjo sejo poročila, kaj je z ekspertizo. A je teh 5 milijonov – 5 milijonov? Ali je to 4,9 milijonov? Ali je 5,1 milijon mark? Skratka, tu mam eno zalogo. Po kateri moramo poseč v drugem letu. Zato predlagam, da se tuki pri tej, notri, med prihodki od prodaje zalog, ali pri drugih nedavnih prihodkih – evidentira 5 milijonov mark za Masarykovo.

Mam tudi sklep mestnega sveta, da gremo v odškodninske tožbe napram SCT-ju. Kar smo ugotovili, da je samo pri sanaciji eksplicitno jasno, da nas je SCT opeharil za 5 milijonov Evrov. Ne? Ne glede na to, kje nas je drugje opeharil in tako dalje. In tako dalje in tako naprej. Mam sklep, da se gre v tožbe. Gospod Franko mi je enkrat tko rekel – na kaj pa naj tožim? No, ker vidim, seveda, da ne znamo tožit, ne? In, da županja ne izvršuje sklepov mestnega sveta – da odškodninskih tožb – niso začete in tako dalje – predlagam, da za enkrat damo v to postavko samo sanacijski del, ne? Ki ga je Stadion d.o.o. izračunal – da znese 5 milijonov Evrov, kot prihodek – kot prihodek tudi od zalog. Ostalo bi dal potem v predlog, v osnutek – za – proračun 2007, ne? Ko bomo v novi sestavi prišli sem. Da bomo mel pravzaprav možnost tudi nekkih ekstra prilivov. No, to bi bilo iz tega naslova.

Potem bi iz naslova Prihodki od prodaje zgradb in prostorov. Moral se mal sprehodit skozi tale material. Prodaja upravnih prostorov je ključna postavka tukile prodaje stvarnega premoženja. Jaz bom povedal najprej, da dajem takoj predlog, da se ta cilj spremeni. Ki je tuki napisan. Prodaja se bo izvajala v cilju združitve celotne mestne uprave na eni lokaciji. In bom zdaj dve alternativni te lokacije predlagal. Ena alternativa, upam, da jo boste do predloga napisal – ena alternativa je v mestnem jedru. Ne? Druga alternativa je pa Trg republike. Konkretno TR 3. Ne? Kajti, tako, kot je zasnovan. Torej, TR 3 je bil itak planiran za – veste, za državno upravo. In, če državna uprava ni sposobna tega realizirat. Potem predlagam, da to mestna, prestolniška uprava naredi to tako, kot se spodobi. Ne? In zdaj bom povedal, katere postavke se mi zdi, da bi smeli v letošnjem letu z njimi štartati. In s katerimi ne. Ne? Namreč, toliko cenitev in takšna prodaja na enkrat, kakor je tu not navedena, pomeni, da ne bomo prodal nič. Dajte no mir. Kdo pa lahko tako maso kup, ne? Kar pomeni seveda tudi, da tud, če bomo prodajal, da bomo pod ceno prodajal. In tako dalje in tako naprej, ne? To, to je škodljivo, ne? Tudi nimamo za nobeno od teh hiš cenitve še, ne? Kar je seveda nedopustno, da prihaja v proračun notr. Pa mal bo županja spet rekla – hotla sem, pa so me ustavili svetniki. A razumete? Ampak, jaz ne morem – objektivna dejstva jo morajo ustavit, vsake tolik časa. Ker tole, na pamet tele telefonske numere. Poglejte. Tu je bila cenitev piše – enkrat, dvakrat, trikrat, štirikrat, petkrat, šestkrat, sedemkrat, osemkrat, devetkrat, desetkrat, enajstkrat, dvanajstkrat, trinajstkrat, štirinajstkrat, petnajst, šestnajst, sedemnajst, osemnajst, devetnajst in tako dalje. No, o.k.. Zdaj, tolik, da bo jasno, prej tista dva cilja, ki sem povedal – je cilj – v mestnem središču, je pomenil to, da je v mestnem središču dovolj, rekel bi – kapacitet. Ki vpijejo po tem, da bi tam bla mestna uprava. Treba je tud vedet, da mestna uprava ni identično, kot upravna enota. Upravni postopek. In podobno. No in zdaj v tej, v tem prodajnem, rekel bi – paketu, ne? So vse občinske stavbe. Ne? Vse občinske stavbe. Kar jih

leze in gre. To se pravi moščanska, bežigrajska, Vič, Šiška, ne vem – se mi ne ljub gledat. Mogoče je. No in tako naprej. Pa tudi vse drugo, ne? Kar ni Kresija, ne? Še, ne? In tako naprej. No, jaz seveda bom definiral, kaj se mi zdi smiselno, da se začne prodajat. In sicer se mi zdi smiselno, da se začne prodajat Linhartova 13. Prosim, da se to zdaj beleži, ne? Smiselno je – Linhartova 13, ne? To je bežigrajska bivša občinska stavba. Smiselno je – Cigaletova 5, ne? K to so eni ostanki tam. Pa tam politične stranke, pa tako naprej. To je smiselno. Smiselno je prodajat tudi Kersnikovi 6, ker ni kej dost vreden to. Smiselno je prodajat Proletarsko 1. To je – to je – to je moščanska bivša občina. Smiselno je prodajat Teslovo 17. Smiselno je prodajat Trg MDB 7, ne? Tam se slabo parkira tud. Smiselno je prodajat Vilharjevo 33.

Takoj zdaj povem, da ni smiselno pa prodajat – jasno – Kresije. In seveda ni smiselno prodajat Krekovega trga. Bog ne daj. Tudi drugih stvari v mestu. Moram povedat, da v vseh teh občinskih stavbah, seveda, če bi jih prodajali – dobimo kapacitete – tudi finančne, ki daleč presegajo potrebo po – kok? 600 zaposlenih ma zdaj mestna uprava. Ki se jo da v Kresiji in na mestnem trgu, ne? Perfektno uredit. Če pa nam kaj zmanjka, berte – berte recimo diplome študentov arhitekture. In rečejo. Če zmanjka, je to na primer – Cukrarna. Kajti, kdo naj obnavlja dediščino, če ne uprava prestolnice? Ne? Seveda najlažje za svoje potrebe, ne? Kako drugač?

No, bog ne daj, da bi prodajali pisarno Franceta Prešerna, no – Marovo hišo, ne? In jaz mislim, da je ta ideja, da bi mi šli nekam na kolodvor menda – pol, ko bi vse razprodal, kar je, ne? Čeprav to ni artikuliran. Ta ideja se mi je zdela, da samo od ne Ljubljana pride. In od tistega, ki ne čut, kaj je to prestolnica. Ki ne čuti, kaj je Mestni trg. Verjamem, da ne ve, kaj je Mestni trg, ker so smeti nasproti Magistrata. Razumete? To mi je jasno, da tega filinga ni, ne? Tega filinga seveda ni. Namesto, da bi uredili tiste smeti, pol za štos, ne? Mamo tako živo, živo ekologijo. Ko metuljčki in študentje napikujejo papirčke tam nasprot, ne? Šest blazno velikih kibl, ne? Ki so. To pomen, če bomo eno od teh prodal, smo že velik dobil. In tud težko jih je prodal, veste? Ampak, lažje, kot Kresijo. Oziroma, bog ne daj, da bi prodal Kresijo. No, mislim, da mi ni treba več razlagat. Tudi Rog je boljša varianta, kakor it na kolodvor, ali kamor koli. Pa mi to vse posedujemo, ne? Neki še nimamo v lasti, ampak posedujemo pa. Tako, da to odličnost mestni upravi, ne? Zdaj si predstavljajte, da bi jaz, kot svetnik, tamle s kolodvora se moral vozit vsak dan tlele na seje mestnega sveta. Lepo vas prosim. Ne? A razmete? Tam, kjer pa bi menda rada županja začela deset velikih projektov, ne? Še zdele do predvolilke, ne? In teh je – tramvaj in tako naprej. No, teh deset velikih projektov, vedno začenja z vprašanjem tiste lokacije, kjer mamo mi še na zalogi 5 milijonov mark na Masarykovi. Tam pa predlagam sodno palačo. Zato, ker me je – ker me je gospod Šturm opozoril, da naj čim prej sprejmemo ta počitniški terminal, zazidalni načrt. Ker oni bi eno čokoladico vmes med tiri, pa med Masarykovo. Tista čokoladica je pa tako ozka, da je še za stanovanjski blok preozka. Ne? Tako, da jaz predlagam, da gospod Šturm tud mal pogleda funkcionalno in kulturološko, ne? Da ne bo stisnjen tam, na tistih – in, da ponudimo to lokacijo, ki na Masarykovi. Kajti klientela sodišča je večja, kot mesta. Te sodne palače klientela seveda – mesto pa sodi v njen center. Da bo oplemeniten s prisotnostjo, rekel bi – odličnih ljudi, kot so mestni svetniki. In potem, rekel bi – profesionalni, visoko kvalificirani uradniki mesta. Z najvišjimi možnimi kvalifikacijami. Ki ne sodijo na kolodvor.

No, tako, da bom še mal, da vidim pri tem, pri tej prodaji. Ja, tako. No, točka šest, veste? Tlele ima po točkah mal – je še zmeraj, je še zmeraj na prihodkovni strani. Gre za, samo moment – ja, prodaja stavbnih zemljišč. Prosim lepo, da se tam da ven tovarna Rog. Iz te postavke. Ne? In s tem, s točko šest končujem.

Kar se tiče pa – torej na prilivni strani, na odlivni strani – zdaj sem pa na odlivni strani. O.k.. No, jaz mislim, da pri urejanju zemljišč, ko se ne bomo tolk napihval z – z prilivi, bomo znal

tud bolje gospodarit. Vidim tuki seveda neki velik postavk. Upam, da jih mate urejene. Predvsem tuki bi opozoril tud na Tehnološki park.

No in zdaj bi še, kar se tiče intervencijske košnje – med odlivi, ne? Vi veste, da recimo v soseski SE 6 – ta trenutek, ne? Mamo gospoda Gjureta, ki je vpisan na vseh zelenicah, ne? Gipos nas toži, naj prevzamemo to zemljo. Mi tožimo Gjureta, da naj neha. Na teh zemljiščih pa, na teh zemljiščih pa, ki so tudi med drugim od stanovalcev pretežno, ne? Pa mi plačujemo intervencijske košnje, ne? Tam, kjer bi stanovalci morali sami plačevati košnjo, plačujemo mi, zaradi slabe vesti. Ker že petnajst let nismo uredili statusa teh zelenic. Morate vedet, da je MOL lastnik Sklada stavbnih zemlj....

.....konec 2. strani III. kasete.....

...To pomeni, da se MOL ne more odreč temu, kdo je tisti, ki mora z Giposi raznimi in tako naprej stvar uredit do konca. To se pravi postavka – Intervencijska košnja naj gre ven iz odlivov.

In pa, kar se tiče Stadiona, d.o.o. – naj gre ven iz odliva teh devet, teh – pardon – teh 50 milijonov, namenjenih povečevanju kapitalskih deležev v privatnih podjetjih. Do zdaj smo dajal seveda 50 milijonov za investicijske transfere. Neprofitnim organizacijam, ker smo Stadion, d.o.o. štel za neprofitno organizacijo. In smo dal 50 milijonov v lanskem letu, ne? Za to, da je nabavil študije. Zdaj se seveda tu kaže nova situacija, ki se glasi – zdaj je jasno, da gre v investitorstvo gospod Kocjančič. Pardon – Olimpijski komite. Tak sklep so mel. Jasno je, da je dal gospod Zidar hipoteko dol. Čeprav je tist dvomljive sorte, ampak, ne bom jaz gledal v te interne akte. Oziroma interne špekulacije, ne? Gospoda Zakrajška tam iz Frankfurta. V redu. Je dal dol. S tem mammo dva partnerja, ki mata – nimamo Stadiona v lasti – nimamo Stadiona v lasti – mammo pa v lasti nekaj okoliških zemljišč. Zdaj, jaz si predpostavljam, da ta postavka pomeni, da bosta una dva zdaj naredila Stadion, d.o.o.. Da bosta posel naprej peljala. In da bosta tole svoj Stadion, d.o.o., tudi financirala. Tle pa vidim, da mi financiramo v enaki številki, kot lansko leto – Stadion, d.o.o., z drugim namenom. Mi seveda zdaj v Stadion d.o.o. nismo enako vključeni. Nismo ključni. Naša lastnina ni ključna, ne? Ampak je od spred pa od zad. Izven ograje. Na kateri se tud nič ne da gradit. Več ali manj. Zato je moj predlog zelo enostaven. Teh 50 milijonov naj bo naš vložek v Stadion, d.o.o. – v materialih. To pomeni, v teh študijah, za katere so oni zdaj zapravili 50 milijonov. Ne? V teh materialih je naš vložek. To se pravi, da se ta postavka črta. In ustanoviteljstvo se prenese na SCT in mogoče pa mi, recimo v eni šestini – tudi, ne? Tudi soinvestitorji podjema gospoda Kocjančiča, gospoda Zidarja in tudi nas nekoliko zraven. Ne? Pač pa bo treba sprejet nov program. Ker tu bojo oni gradil stadion. Ki bo manjše vrste, ne? Do tod, do koder sme bit. Pač pa bomo mi moral sprejet program, ampak to ne bo Stadion, d.o.o., ne? Za – za Stožice. Kar bom jaz predlagal podobnih sklepov, kot sem predlagal za – za, septembra – za Bežigrad. Pa županja do zdaj niti enega od teh sklepov ni realizirala. Rok je bil december. No, mi nimamo uradnih papirjev. Ni se začel z urbanistično dokumentacijo. In tako dalje in tako naprej. S programom. Ni se začelo z – rekel bi – s pismom o nameri. Z državo in podobno. In podobno. No, tako, da bi prosil, da je to, da to ni v denarju. Ampak, v materialu. V materialih, ki smo jih do zdaj sfinanciral. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Cenjene kolegice, dragi kolegi. In začeli smo sprejem zadnjega proračuna v tem mandatu. Verjetno ga bomo tudi končali s sprejetim proračunom. Tako, kot pač pravi nekje krilatica, da Ljubljana nujno rabi proračun, da se izogne financiranju po dvanajstinah. To je dobro za občino. To slišimo. To je dobro za občino, da imamo proračun. In vsi si prizadevamo za to, da bi bil proračun čim hitrej sprejet. In kdor je seveda proti proračunu, ta Ljubljani vsekakor ne more želeli dobro. To je stereotip, ki se je prijel v času zadnjih desetih let. Kar sedim v tem mestnem svetu.

In, ko gledamo bilanco naših sprejetih proračunov v zadnjih nekaj letih. Recimo samo v tem mandatu – za primerjavo. Se sprašujem zakaj pravzaprav glasovati, ali pa sploh razpravljati o proračunu na dolgo in široko. Ker tako ali tako so več ali manj stvari jasne in v naprej definirane. Ali pa vendar.

Prvi proračun v tem mandatu smo sprejemali nekoliko pozno. Naša svetniška skupina je takrat prispevala celo glasove za. Povedal smo, da županji želimo vse dobro v tem mandatu. To je bil proračun za leto 2003. Sprejeli smo ga maja leta 2003. Bila je velika groza, ker smo se že začasno financirali. Proračun ni bil uveljavljen in vsled tega so sledili problemi. Da na kratko pogledamo, kaj je bilo v naši – recimo temu polpretekli zgodovini, glede na to, da mandat še traja. Še ni pretekla.

Za ilustracijo leta 2001 smo določili in realizirali proračun v višini 38 milijard 575 milijonov. Od tega so nedavčni prihodki znašali 5 milijard 288 milijonov. Za proračun leta 2002 smo sprejeli skupaj prihodkov, govorim o prihodkih – 45 milijard. Eden najbolj ambicioznih skokov. In določili, da bo prihodkov, z naslova nedavčnih prihodkov – 5 milijard in pol. Dejansko smo jih realizirali 4 milijarde in 200 milijonov. Govorim o nedavčnih prihodkih. V proračunu leto 2003 je koalicija takrat navdušeno podprla vse predloge opozicije. Seveda dokler ni prišlo do glasovanja. Do tja je šlo vse dobro. Na glasovanju seveda predlogi opozicije niso dobili podpore. Določili smo proračun v višini 49 milijard 900 milijonov. Od tega naj bi nedavčni prihodki znašali 4 milijarde 675 milijonov. In rigorozno smo povečali takrat kapitalske prihodke iz realizacije leta 2002 – v višini milijardo in 80 milijonov tolarjev - smo realizirali oziroma smo predvideli, da bomo realizirali kar 2 milijardi 339 milijonov tolarjev. Kaj se nam je zgodilo? Nič dobrega. V zaključnem računu za leto 2003, je ugotovljeno, da seveda cilj realizirati 49 milijard, skoraj 50 milijard tolarjev, ni bil dosežen in smo ga zgrešili za 5 milijard. Nedavčni prihodki so sicer res znašali 5 milijard. Ampak, če gledamo potem kaj se nam dogaja s kapitalskimi prihodki, kot rečeno – ocenjevali smo, da bomo realizirali 2 milijardi 340, na okroglo. Realizirali dejansko smo 694 milijonov. To se pravi 29 odstotkov tistega, kar smo si zadali.

Sledilo je famozno leto 2004. V famoznem letu 2004, smo določili proračun v višini prihodkov 57 milijard. Rekli smo, da iz nedavčnih prihodkov bomo realizirali 5 milijard 611. In seveda že takrat je opozicija povedala, da kapitalskih prihodkov, če smo jih 2003 realizirali tistih naših borih 600 pa toliko milijonov. Potem jih seveda ne gre realizirati 6 milijard 600, kot smo jih zastavili v proračunu 2004. Ampak, tudi takrat je seveda koalicija prislughnila opoziciji. Sprejela vse amandmaje. Dokler ni bilo treba glasovati. In tako smo prišli v fjasko, ki se mu reče sprejem rebalansa za leto 2004. In soočil smo se s kruto realnostjo. Kruta realnost za leto 2004 pa zgleda približno tako, ker seveda zaključnega računa mestni svet še ni obravnaval, tega ne moremo ugotoviti – kakšna je kruta realnost. V dejanskih številkah. Ampak, krepko smo zbili tiste pričakovane kapitalske prihodke. Če gledamo iz tistega, kar je nam nekje neuradno znano. Iz 6 milijard smo prišli na milijardo tristo.

Zdaj, leto 2005 smo rekli, da bomo realizirali skupaj prihodke v višini 52 milijard. Od tega nedavčnih prihodkov 5 milijard. In, če gledamo spet kapitalskih prihodkov – 3 milijarde in pol. Ker imamo oceno realizacije v letošnjem osnutku proračuna, ki se več ali manj do pikice

natančno pokriva s sprejetim proračunom za leto 2005. Oprostite, nekaj podobnega se nam je zgodilo tudi leta 2004. Al pa leta 2005, ko smo sprejemali proračun. In so bile ocene realizacije za leto 2004 še vedno zelo optimistične, kljub temu, da smo sprejemali pozno. Mi dovolite spoštovani zdajšnji bivši bodoči koalicijski partnerji, da oceni realizacije ne verjamem, kot je napisana danes.

Zakaj so te številke merodajne? Te številke so merodajne zato, ker je sedanja županja, skupaj z njeno ekipo dokazala, da živi samo od davkov. In od ničesar drugega. Samo od davkov. Vse cilje, ki si jih je v tem mandatu zadala, da bo realizirala, s pomočjo prihodkov iz naslova premoženja, ki ga občina ima v višini več deset milijard tolarjev. Da ne rečem še kaj več. Ni uspela realizirati niti do faze, da bi vedela, koliko so vredne po njeni oceni lastne upravne zgradbe, ki jih bomo, če se bo ta proračun sprejel – zdaj slovesno prodali. Skratka, slekli bomo županjine gate in tudi tiste dali na prodaj. Ker več nam ne ostane.

Osnovni problem, zakaj ta proračun, ki je pred nami, ni vreden podpore, je, da mu ne gre verjeti na osnovi zgodovinskih dokazov. Zgodovinski dokazi so, da ta uprava ne zna verodostojno planirati. In, da enaki argumenti, kot so se že v preteklosti izkazali za popolnoma neadekvatne in popolnoma neverdostojne, so ponovno zapisane v letošnji proračun. Ne samo na strani odhodkov, ampak tudi primarno na strani prihodkov.

Kakšne so posledice? Posledice so to, da v preteklem mandatu, to se pravi v zadnjih treh letih tega mandata, je Mestna občina Ljubljana zategnila pas predvsem tam, kjer je njena primarna dejavnost. Na komunalni, na investicijskih, na standardu življenja v tem mestu. In seveda, zaradi tega gospa županja ne more nastopati pred tem mestnim svetom in kriviti vse po vrsti. Od države pa do vrtcev, pa do azbestnih streh, pa do ne vem česa vsega še, kar se nam je v preteklosti zgodilo. In govorit, da življenje sicer v tem mestu je krasno. Da edino, kar manjka je ena sposobna vlada, ki bi njej rešila proračun. In, da še največji hudič je pa to, ker ljudje dejansko hočejo v Ljubljani delati. In se vsak dan v Ljubljano vozijo. In Ljubljana od tega nič nima. Saj niti pobrat ne zna. Niti pobrat ne zna.

Na tej osnovi krčiti investicije. Nerealizirati niti slučajno prodaje tistega, kar bi sama ta mestna uprava želela prodati, si zapiše, da bo prodala. Sprejme program prodaje. In potem ne proda. Iz ne vem kakšnih razlogov. O tem se seveda v tem mestnem svetu ne splača pogovarjati. Ker bi potem moral nastopiti z argumenti. Če bi nastopili pa z argumenti, bi pa kdo lahko ugotovil, da jih županja nima. Je pa seveda problematično. Problematično zaradi tega, ker je v tem mandatu, na osnovi nedoseganja investicij niti v realni številki 100, z indeksom 100. Leto na leto v enaki višini vsaj nominalno, če že ne ob povišanju inflacije, ki vemo, da je zadnja leta hvala bogu nizka. Ker zmanjšujemo ta sredstva. Gradimo z vsakim sprejetim proračunom večji zaostanek za sodobnimi evropskimi prestolnicami.

Ker je županja se odločila, da je zanjo drug standard bolj važen, kot tisti, ki pač zadene Ljubljančane, seveda predlaga take proračune. Jaz niti ne pričakujem, da se bomo pogovarjali še o viziji. Vizija je bila na začetku mandata nekaj, kar smo želeli. Danes to vizijo vidimo v realnosti. Vidimo jo skozi številke. Vidimo jo skozi tisto, kar je na cestah. Vidimo jo skozi odnos mestne uprave do zaposlovanja. In jaz se nikakor ne morem načuditi dovolj županji, ki tako prostodušno na začetku svojega govora pove, da ne zvišujemo števila zaposlenih v mestni upravi. Ko pa njena tabelca v tem, v tem proračunu – njo demantira. Na zadnji strani tega proračuna, je jasno prikazano koliko je število bilo. Koliko število je danes. In kakšno število bomo dosegli prihodnje leto. In povišanje leto na leto je 30 ljudi in še kakšen zraven. Neto prirastek zaposlenosti v mestni upravi. In županja prostodušno v svojem uvodnem govoru razloži, da mi pa ne bomo povečevali zaposlovanja. Kako da ne? Ali na osnovi te izjave sploh gre verjeti, da gospa županja ve, kaj piše v tem dokumentu? Ali se sploh sekira, kaj je v tem dokumentu? Ali pa je to zgolj dokument, o katerem naj mestni svet razpravlja. Realiziran bo pa točno tako, kot se bo nam zahotelo in tud do pikice ne drugače. Ker je tako ali tako vseeno, kaj se realizira. Ker gospa županja ima vselej prav. Ker če nima prav, toliko

slabše za tistega, ki ima. In pričakovat, da bo mestni svet, na osnovi – jaz sem prepričan, da tukaj pa že lahko merimo v stotinah kilah fotokopiranega materiala, ki ga je mestna uprava slovesno vrgla na mizo mestnemu svetu. Da bo mestni svet slovesno zaploskal. Z aklamacijo potrdil ugotovitev županje, daje vse v najlepšem redu, razen vlade. To oprostite je perverzno pričakovanje gospe županje, pred nastopom njenega zadnjega leta vladanja. Perverzno. Kajti, tako prostodušno lagat, tako prostodušno zavajat javnost. Tako prostodušno nastopat vizavi tistim, ki jih oskubimo za davke v tem mestu. Ker edino to znamo. To oprostite, ni vredno dostojanstva gospe županje glavnega mesta Republike Slovenije. Ni.

Bistveno bolje bi bilo, da bi priznala, da imamo resne sistemske probleme. Resen sistemski problem se pa kaže v tem, da ne znamo osnovnih mestnih dejavnosti, za katere je to mesto ustanovljeno, izvrševat tako, kot se gre sodobni evropski prestolnici, ki naj bi leta 2008 celo predsedovala Evropski uniji. Mene je groza, če pomislim, da pravzaprav smo realizirali zadolževanje, dolgoročno zadolževanje zato, da nič ne moramo pokazati. Kaj bomo pa čez dve let pokazal, ko bo situacija precej, precej kritična. Ali bomo takrat pač interventno sprejel Zakon o glavnem mestu Republike Slovenije? In mogoče prišli do prisilne uprave, kot je že enkrat bilo rečeno, da bi moralo bit.

V tem primeru, seveda, spoštovani sprejem proračuna, kljub vsem stereotipov ni dober za Ljubljano. Ne more bit dober za Ljubljano. In ne pomeni razvoja za Ljubljano. Sprejem tega proračuna pomeni samo bianko menico gospe županji za to, da bomo realizirali mega projekte, od katerih pa nihče več ne verjame, da jih je možno – niti Ljubljančanom prodat, kot neke resne projekte. Niti ni jih možno zagovarjat, da številke stojijo. Ker vemo, da ne stojijo. Niti ni mogoče finančno pokrit osnove za njihovo ceno. Ker skoz ta proračun in skoz pretekla leta lahko ugotovimo samo to, ali bomo sprejemali rebalans. Al se bomo pa potuhnili do volitev in ugotovili, da pravzaprav naslednji župan, ali pa županja bo dobila eno veliko črno luknjo. Ki bo žrla denar hitrejšje, kot ga bo sposobna ta država natisnit. Ne glede na to, dali bomo tiskal Evre, ali pa tolarje.

Sramota je, da skupno Mestna občina Ljubljana lahko v štirih letih, s pomočjo nesposobne koalicije in župana, zapravi milijardo Evrov. Milijardo Evrov. In na koncu nikomur ni potrebno nič drugega povedat, kot to, da je žalostno, da Ljubljana, kot regijsko središče ne dobi še več denarja za zapraviti. Kdo nam ga bo pa dal, če niti s tem ne znamo gospodarit? Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Koprivšek. Proceduralno, izvolite...

GA. MARINKA LEVIČAR

Hvala. Glede na naš načelni dogovor, da bojo seje trajale šest ur, predlagam, da tudi današnja sejo prekinete.

G. MILOŠ PAVLICA

Začeli smo štiri pa deset minut. Tako, da mam še deset minut foro. Petnajst. Kolega Koprivšek.

G. MIHA KOPRIVŠEK

Hvala lepa. In sicer imam nekaj konkretnih pripomb na Osnutek Proračuna za leto 2006. Ki sem jih tudi napisal in jih bom potem oddal. ... Če me bojo seveda kolegice in kolegi poslušali.

Prva pripomba se dotika področja lokalne samouprave, kjer menim, da bi bilo potrebno zagotoviti dodatna sredstva v višini 8 milijonov tolarjev. In sicer namenjenih za ureditev dvorane v objektu Ižanska 305. To je velika dvorana. Lahko za – namenjena od kulturnih do, bom rekel – družbenih srečanj krajanov. Ki v tem delu našega mesta nimajo nobenega primerne objekta. Ta objekt se prenavlja oziroma se bo prenavljal. V tem letu. In mislim, da je dodatnih 8 milijonov, da bi imeli tudi dvorano, v sklopu tega prenovljeno, se mi ne zdi prav velik izdatek.

Potem pa bi se tudi jaz lotil tega področja javna gasilska služba. In sicer predlagam prav tako, kot so že nekateri kolegi in odbor pred mano, da se na številki 032005 – Investicije Gasilske brigade Ljubljane, sredstva dvignejo za 18 milijonov. Na – to bo potem skupaj 58 milijonov. In sicer namenjenih s temi dodatnimi oziroma z vsemi 58 milijoni, bi poleg tukaj napisanih in argumentiranih v dopisu Gasilske brigade, bi opozoril samo na vozilo za reševanje za in iz vode, ki bi nadomestilo vozilo iz leta 89. In sicer bi bilo to seveda zdaj trendom in času bolj primerno vozilo. Ne samo letnici.

Potem gre tukaj za zaskrbljujoč primer, da v brigadi gasilci uporabljajo zaščitne obleke iz leta 93. Proizvajalec priporoča menjavo teh oblačil na pet let. In, da ima 48 gasilcev samo eno obleko. In, če morejo posredovat večkrat v verigi, potem grejo lahko v umazani in mokri obleki reševati življenja in premoženje Ljubljančanov in tudi okoliških prebivalcev.

In pa še en zelo zaskrbljujoč podatek in sicer dihalni aparati so stari osem let. Po šestih letih so jih generalno obnovili. In, da ima 132 gasilcev le 62 aparatov. S tem poglavjem je tudi povezana naslednja pripomba, ki pa se nanaša na konto 032005 – to pa so prostovoljne gasilske enote. In sicer predlagam, da se povečajo za 53 milijonov – na 100 milijonov. Tudi tukaj je v dopisu Gasilske zveze že argumentirano za kaj bi se porabila. Je pa po mojem spet potrebno opozoriti, da na primer leta 2004 je bil ta znesek 82 in pol milijona. Potem, potem je bil realiziran v višini 79. To je bilo 2,25 milijona na društvo. Ta predvideni 47 milijonov v letu 2006 pa pomeni 1,34 milijona na društvo. Kar je velika razlika.

Na področju športa bi predlagal, da se v proračun uvrsti in sicer na postavko 081009 – sredstva, ocenjena so na okoli 38 milijonov. In sicer za izgradnjo oziroma dokončanje – izgradnjo, projektna dokumentacija je bila letos v proračunu v višini 6 milijonov. In je pripravljena. Vse postopke je vodil Skakalni klub Ilirija. Sredstev še ni dobil nakazanih, lahko povem. Da pa bi se seveda ta dokumentacija, da bi mela kakšno korist, je treba zagotoviti tudi sredstva za izgradnjo te žičnice.

Ker se je veliko govorilo o prodaji upravnih prostorov, bi spomnil na nek načrt, ki se je deloma že izvajal, potem pa se je za nekaj let ustavil. In predlagam, da se dokončno uredi objekt Vojkova 19. To je ta objekt gasilske brigade. Kjer sta zdaj prazni dve nadstropji. In sicer, da bi potem tja končno združili vse službe. Od oddelka mestne uprave, pristojnega, do vseh prostovoljnih – Gasilske zveze. Do radioamaterjev, gorskih reševalcev, vodnikov psov in tako naprej. Kar je še teh služb s tega področja. Potem, ko se bo verjetno tudi spraznilo kakšni upravni prostori, na primer na Linhartovi 13. In bi jih res lahko prodali.

Mam pa še eno pripombo in sicer pri poročilu Odbora za zaščito in reševanje. In sicer za Sklep 1. in 2. In sicer mam pripombo na obrazložitev. Rad bi opozoril, da sam nisem na seji zasledil, da bi ravno...

GA. DANICA SIMŠIČ

Če ste tako ljubeznivi, no, da bi gospod Koprivšek lahko v miru razpravljaj, prosim.

G. MIHA KOPRIVŠEK

Hvala lepa županja. Da bi, bom rekel – razprava v odboru odsevala tole obrazložitev. Zdi se mi, da je ta obrazložitev bolj povzetek pisma, ki ga je predsednik odbora, vendar, kot posameznik, kot mestni svetnik, pisal županji. Na katerega ni menda dobil odgovora. In mislim, da ta obrazložitev, bom rekel, vsebuje tudi nekoliko jeze zaradi tega dejstva. In je bolj, kot povzetek razprave na odboru, povzetek pisma predsednika odbora. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na razpravo – proceduralno – ste že dali enkrat proceduralno?

Iz dvorane: ...ja, ni dal na glasovanje...

Je popolnoma isti predlog?

GA. MARINKA LEVIČAR

Ne. Jaz predlagam, da sejo prekinemo na tej točki. Ko je končana razprava.

GA. DANICA SIMŠIČ

Če ste tako ljubeznivi, no – vendarle predlagam, da slišite vsaj repliko na razpravo. In, da potem začnemo nadaljevanje seje z razpravo. Ne pa z repliko na razpravo. Gospod Istenič.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa gospa županja. Repliciral bom kolegu Mihatu v tej točki, da se prostovoljnimi gasilskim društvom zagotovi dodatno še 53 milijonov. V svoji razpravi sem že utemeljil, ne? Da predlagam, da se prostovoljnimi, to se pravi prostovoljnimi gasilskim društvom – Gasilski zvezi Ljubljana – dodatno nameni 60 milijonov tolarjev. In potem predlagam, da se ta predlog, namesto 100 milijonov, da 107 milijonov tolarjev. Lejte, gasilci so zelo skromni. In prepričan sem, da jim bodo ta sredstva, katera bi se jim dodatno namenila za njihovo delovanje, za usposabljanje, za popolnitev njihove opreme. Konec koncev tudi, kot je že drug kolega povedal – za izobraževanje gasilske mladine. Za protipožarno varnost – bodo koristno uporabili. In še enkrat – predlagam, da se nameni 60 milijonov več.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Vsaj tri minute bo treba še potrpeti. Najprej je replika na repliko gospoda Isteniča, doc. dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, jaz bom zlo hitr. Moram – hitrej... Moram, sem se čudil, zakaj je taka skrb nekdanje koalicije za gasilce, kar na enkrat. Ampak, vam povem, po vseh teh debatah o proračunu,

mislim, da lahko potrojite. Ker bo pregrela se situacija naslednje let. Garantirano. In zdaj vem, zakaj tako skrbite za gasilce. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na repliko, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz sem ob pomoru rib v Ljubljani, sem spoznal gasilce, pa našega šefa, gospoda Kusa, ne? Tega oddelka. In predlagam, da na oddelku gospoda Kusa zmanjšamo postavko. Ne? Tudi kadrovske, da zmanjšamo. In ta presežek damo Gasilski brigadi. Kajti oni so bili na terenu. Gospod Kus pa ne. Sicer moram pa povedati, da gospod Kus seveda tudi nima sploh identificiranih onesnaževalcev. Tisto, kar je osnova za njegove programe reševanja. Se pravi, gospod Kus nima nobene produkcije, ne? In zato predlagam seveda resno krčenje. Tisto produkcijo, ki jo gospod Kus rab, bomo že svetniki sami naredil, ne? Ker smo pridni, pa tako naprej. No, tako, da bi bil to tudi en kadrovske prispevek. Pa še prostorov bo treba manj za tiste, ki bodo šli iz Linhartove. Tako, da podpiram, da se Gasilski brigadi dvigne proračunski denar. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

To, kar ste rekli, sploh ni res. Ko je bil pogin rib, je bil gospod Kus ves čas na terenu. Tudi s prostovoljnimi gasilskimi društvi in tako dalje...

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Prosim, potem pa prižgite mikrofona, da bo na magnetogramu kaj ste rekli...

G. MIHA JAZBINŠEK

Bil je v kratkih hlačah...

GA. DANICA SIMŠIČ

Rekli ste, da boste na moje .../// nerazumljivo – dva glasova hkrati...///....

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, tako naprej...

GA. DANICA SIMŠIČ

Zdaj vam pa jemljem besedo. Gospod Koprivšek, minuta.

G. MIHA KOPRIVŠEK

Hvala lepa. Gospodu Gomiščku bi povedal, da nekateri že ves čas tukaj, sicer že drugi mandat, zmeraj pri proračunu težimo z gasilci. Gospodu Isteniču bi rekel, da me veseli, ne? Da se zavzema še za večje povečanje. Jaz sem pač povzel tistega, ki so ga skromni gasilci predlagali sami. Upam pa, da ne bomo tukaj licitiral in da bo do faze predloga nekdo prišel in bo rekel – dajmo jim 120 milijonov. Da bo on heroj. Gospod Jazbinšek, če pa poberemo teh dodatnih 60 milijonov oddelku gospoda Kusa, potem bo pa ostal brez, ker jih ima gluh nekaj čez 60 milijonov.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dobro. Hvala lepa. Zdaj so se replike na replike izčrpale. Moram reči, da sem tudi sama, če ste uspeli slišati, v uvodni besedi rekla, da bo potrebno najti dodaten denar za gasilce. In, da verjamem, da ga do predloga proračuna bomo tudi našli.

Glede na proceduralno predlog, da končamo ob pol desetih – moram reči, vseeno, ga bom spoštovala, ne? Ne bom ga dala niti na glasovanje. Ampak, lepo bi bilo, če bi kdaj ob pol štirih začeli delati. Po našem poslovniku nismo praviloma po šestih urah. Začeli smo ob četrti uri in še kakšno minuto čez. Tako, da če je pač tako velika želja, da se seja prekine, jo prekinjam. Prihodnje, v nadaljevanju seje bo z razpravo začela gospa Širca. Za njo pa bo razpravljala gospod... če se dogovorite.... Zaradi mene lahko do desete ure. Ker ob desetih je šest ur mimo.

Skratka, začne se z razpravo gospe Širce, za njo bo razpravljala gospod Jarc. Potem pa so prijavljeni še trije svetniki oziroma svetnice, do tega trenutka.

Hvala lepa za vaše sodelovanje danes. Prijeten večer in nasvidenje prihodnji ponedeljek. Zunaj rahlo sneži.

Zapisala:

Elizabeta Vadnal

Ljubljana, 14. december 2005